

ÖRÖMHÍR

A DEBRECEN-NYÍREGYHÁZI EGYHÁZMEGYE LAPJA

2016., XII. évfolyam 2. szám

*„Az Úr az én pásztorom, nem szenvedek hiányt,
zöldellő réteken legeltet. A nyugalom vizéhez terel,
és felüdíti lelkemet. Az igaz úton vezérel, nevéhez híven.
Ha sötét völgyben járok is, nem félek a bajtól, hisz te velem vagy.
Botod, pásztorbotod biztosságot ad.
Számomra asztalt terítettél, ellenségeimnek szeme láttára.
Fejemet megkentéd olajjal, s a poharam színültig töltötted.
Kegyelmed és jóságod vezet életemnek minden napján, s az Úr
házában lakhatom örök időken át” (Zsolt 23,1-6).*

Mécs László: Csak ennyi az egész

Igen, lehettem volna én is boldog,
az én utam is éppen arra vitt.
A kert elébe értem, mely reám várt.
Szerelem. Rózsák édes mámore.
Gyümölcsfák. Csend. Családi tűzhely.
Szántás-vetés humuszban, szerelemben.
Irtás-oltás fákban, gyerek-szívekben.
A nagyvilág villámaint fogó,
Vihar-szordinós villámhárítók.
A nagyvilág lármáját átszűrő,
dallammá szűrő zúrzavar-szűrők.
Leány-hajszálon függött az aranykulcs.
De megfordultam, nem tudom miért.
Én nem vagyok hős, nem vagyok erős.
Nem tudtam, hogy mit rejt a másik út,
hogy mi a cél és mi a harc a célért,
hogy mit keressek itt a másik úton.
Csak megfordultam. Ennyi az egész.
Csak annyit tudtam, Valaki szeret.
Valaki nagyobb minden boldogságnál,
minden csendnél és minden szerelemnél,
nagyobb a Földnél és nagyobb az égnél.
Tudtam, szeret. És ennyi az egész.
Hagytam magam szeretni,
mint a gyermek,
a Jézus Krisztus ember-ideálja.
Hagytam magam vezetni,
mint a gyermek.
A gyermekben nincs cél, nincs hősiesség,
csak megy, ha küldik, s nem tudja, miért.
És küldtek. Mentem. Ennyi az egész.
És jártam mint a többi vándorok.
Fecskét kérdeztem és fülemilétet.
„Mi nem szövünk, mi nem fonunk,
mi nem szántunk, mi nem vetünk,
mégsem vagyunk mi céltalan csavargók:
mi hozzuk a tavaszt s a dalt.”
És vándoroltam. Ennyi az egész.

//.....//

Néha futok és félek, hogy megállok.
És néha állok s félek, elbukom.
És néha fekszem s félek, hogy elalszom,
és eltapos örökre a Sötétség.
És néha sírok reggel, hogy énekeljek este,
s kisírom magam este, hogy kacaghassak reggel.
Így játszom én a könnyel és kacajjal.
Én nem vagyok hős. Ennyi az egész.
Nem tudtam, hogy ez így lesz, nem kívántam.
De nem siratom vissza azt a kertet!
Valaki engem végtelen szeret,
nagyobb a Földnél és nagyobb az égnél,
hagyom magam szeretni, mint a gyermek:
s csak ennyi, ennyi, ennyi az egész.

„Emlékeztető” a pásztori szolgálatra

Az egyeki hívek évről évre a hortobágyi pásztorok viseletének egy-egy darabját adják ajándékba Papp László plébánosnak a Jó Pásztor vasárnapján.

Először egy pásztorbotot, azt követően egy kolompot, majd hortobágyi pitykés mellényt, idén pedig pásztoringet és gatyát kapott a hívei körében nagy tiszteletnek örvendő Papp László plébános. László atya számára ez nagy megtiszteltetés jelent, mert ez a figyelmesség a pap és a hívei között a jó kapcsolatot feltételezi.

A Jó Pásztor vasárnapján – stílusos köszöntéssel – a helyi sajátosságokra, a

hortobágyi pásztorok kultúrára és ezzel a lelkipásztor, mint a nyáját vezető pásztor küldetésére, szolgálatra irányítják a figyelmet.

Sajtóiroda

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

„Én vagyok a jó pásztor”

A juhok kiszolgáltatott állatok. Nem tudják sem vezetni, sem megtisztítani, sem megvédeni magukat. Könnyen megriadnak; mindenben a pászortól függenek, akinek vezetnie kell a nyáját sziklás és veszélyes helyeken, hogy jó legelőre és tiszta vízre találjanak.

A juhok kiszolgáltatottsága hasonlít az ember helyzetére. Az embert egy láthatatlan, mégis valóságos gonosz hatalom befolyásolja folyamatosan, hogy ne Isten akaratára érvényesüljön az életében. A sátán erői ellen kell küzdenie (vö. Ef 6,12). Minden embernek meg kell tanulnia, hogy ebben a harcban a menyei Pásztor útmutatására hallgasson és gondoskodására támaszkodjon. „Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért” (Jn 10,10-11).

Aki ismeri a Pásztort

Volt egyszer egy „Shakespeare-színész”, aki nagy hírnévre tett szert egy személyes előadásaiival, melyek során klasszikus művekből olvasott, illetve mondott el részleteket.

Előadását mindig a huszonharmadik zsoltár drámai elmondásával zárta. Kivétel nélkül minden este, amikor a színész elkezdte szavaltását – Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm –, a tömeg feszülten figyelt. A zsoltár végén pedig viharos tapsal, fennállva ünneptelték a színészt, aki hihetetlen képességgel keltette életre a zsoltárt.

Egyik este azonban, éppen amikor a színész a huszonharmadik zsoltár szokásos elmondására készült, egy fiatal ember felállt a nézőtérben, és így szólt:

– Uram, megengedné, hogy ma este én mondjam el a huszonharmadik zsoltárt?

A színészt meglepettette ez a szokatlan kérés, de megengedte a fiatalembernek, hogy előjöhessen, kiálljon a színpad közepére, és elszavalja a zsoltárt. Gondolta, hogy ennek a gyakorlatlan fiatalembernek a képessége úgysem vetekedhet az ő tehetségével.

A fiatalember halk hangon kezdte szavalni a zsoltár szavait. Amikor a végére ért, nem volt taps. Nem állt fel a közönség a tetszését kinyilvánítani, mint más estéken tette. Csak sírást lehetett hallani. A nézőket annyira meghatotta a fiatalember előadása, hogy minden szem megtelt könnyel.

A színész döbbenet fordult a fiatalemberhez:

– Ezt én nem értem. Én már évek óta szavalom a huszonharmadik zsoltárt. Egy egész élet gyakorlata és tapasztalata áll mögöttem, de soha nem voltam képes úgy meghatni a közönséget, ahogy ön tette ma este. Mondja, mi a titka?

A fiatalember alázatosan így felelt:

– Nos, uram, ön ismeri a zsoltárt, én pedig ismerem a Pásztort!

Nem elég csupán ismerni a Biblia tartalmát, történeteit, mondásait és tanításait. Ha nem ismered a Szerzőjét, a Biblia is csak ugyanolyan könyv lesz számodra, mint a többi. Ha azonban Jézus Krisztusba vetted a hitedet, és személyes kapcsolatba kerülsz az Atya Istennel, akkor a Biblia valóban élő és ható lesz számodra, „élesebb minden kétélű kardnál” (Zsid 4,12.)

A pap biztonságot jelent

Miután valaki véglegesen elköteleződött, ezzel nem fejeződik be hivatásának útja az Egyházban, hanem tovább folytatódik a szolgálatkészségben, a kitartásban és a folyamatos képzésben. Aki az életét az Úrnak szentelte, az kész az Egyházat bárhol szolgálni, ahol annak szüksége van rá. Pál és Barnabás missziós útja példa erre az egyházas készsége. Miután elküldte őket a Szentlélek és az antióchiai közösség (vö. ApCsel 13,1-4), visszatértek ugyanebbe a közösségbe, és elmondták, mit vitt végbe általuk az Úr (vö. ApCsel 14,27). A misszionáriusokat a keresztény közös-

ség elkíséri és támogatja, élő hivatkozási pont marad a számukra mint az a látható otthon, amely biztonságot nyújt azoknak, akik zarándokútjukat járják az örök élet felé.

A lelkipásztori munkát végzők között kiemelkedő szerepe van a papoknak. Az ő szolgálatuk révén válnak valóra Jézus szavai, aki azt mondta: „Én vagyok a juhok számára a kapu. [...] Én vagyok a jó pásztor” (Jn 10, 7;11). A hivatáspasztoráció alapvető része az ő szolgálatuknak. A papok kísérik nyomon azokat, akik hivatásukat keresik, és azokat is, akik már Isten és

„Talán vannak közöttetek olyan fiatalok, akik meghallották szívükben a hívást, a vágyat, hogy papok legyenek, hogy másokat szolgáljanak Istentől származó dolgokban, hogy életüket a hitoktatásnak, a kereszteleseknek, a megbocsátásnak, az Oltáriszentség ünneplésének, a betegek ápolásának szenteljék. Ha valaki közületek már érezte ezt a szívében, akkor Jézus keltette fel ezt benne.”

Ferenc pápa

a közösség szolgálatának szentelték életüket.

(Részlet Ferenc pápa a hivatások világnapjára írt leveléből.)

Ima a papi hivatásért

Irgalmasság Atyja, aki Fiadat adtad a mi üdvösségünkért és mindig támogatsz minket Szentléleked ajándékaival, adjál nekiünk élő, buzgó, örömteli keresztény közösségeket, amelyekben testvéri élet fakad, és amelyek képesek felkeltetni a fiatalokban a vágyat, hogy Neked és az Evangélium hirdetésének szenteljék magukat. Támogasd e közösségeket törekvésükben, hogy megfelelő módon táplálják a hivatásokat, és képesek legyenek felmutatni a megszentelt élet különféle útjait. Adjál bölcsességet a hivatások megkülönböztetéséhez, hogy mindenben fényeskedjék a te irgalmas szereteted nagysága. Mária, Jézus édesanyja és nevelője, járjál közben minden keresztény közösségért, hogy, a Szentlélek adta termékenységet befogadva, képes legyen hiteles hivatásokat adni Isten szent népe szolgálatára.

Isten sohasem az alkalmasokat hanem a meghívottakat teszi al-

Vajáról származom, ahol édesanyámmal, nagymamámmal és bátyámmal élek egy háztartásban. Papi hivatásról beszélni mindig nagyon érdekes, de úgy is megfogalmazhatnám, hogy óriási ajándék. Ajándék számomra, akit az Isten meghívott, hogy papként őt szolgáljam, s ebben a szolgálatban megtapasztalom az Isten jelenlétét az életemben, környezetemben és a világban. Az Isten hívását mindig így jellemeztem az életemben: Isten sohasem az alkalmasokat hívja meg, hanem a meghívottakat teszi alkalmassá – vallja az 1991. október 21-én született Markovics Balázs, akit az év június 25-én szentel pappá Palánki Ferenc megyéspüspök atya a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya-társaság-egyházban.

Talán sokan vannak, akik a papi hivatás gondolatával küzdenek. Alkalmassá lennék rá? Saját tapasztalatomból kiindulva mondhatom, ha Isten hív, akkor Ő alkalmassá fog tenni a szolgálatra.

Istennek ez a fajta pedagógiája járta át az életemet, s ennek köszönhetően meghallottam hívó szavát. Már elég korán, gyerekként kezdtem járni templomba. Mint minden gyermeket, engem is jellemzett a felfedezés vágya. Felfedezni valami újat, megismerni a környezetemet. Mikor már nem volt semmi új dolog, amit fel tudtam volna fedezni a

templomban, nem nagyon vonzott annak jelenléte. De hála bátyámnak, András unszolásának, aki nem hagyta, hogy kimaradjak. S mivel ő volt az idősebb, erősebb, nagyobb, ezért nem tudtam mit tenni, mennem kellett. De egy idő után kezdtem odafigyelni plébánosom, Fülöp Sándor atya beszédeire, s kezdtem a prédikációiból kihallani olyan mondatokat, szavakat, melyekről éreztem, hogy nekem szólnak. Mintha valaki csak nekem akarna üzenni. S idővel tudatosult bennem, hogy ezeket az üzeneteket Istentől kapom. Egy kis idő után elhatároztam,

Markovics Balázs

hogy meg akarom tapasztalni az Isten jelenlétét, s mindent meg fogok tenni, hogy találkozzak vele.

Jézus „társaságában” dolgoztam

Találkozni Istennel nagy odafigyelést igényel. S talán nem mindig tudatosul, hogy az Ő jelenlétét tapasztalom meg, ami a saját életemben is előfordult. Hadd említsek meg egy esetet, mely imaéletem egyik megalapozója volt. Családommal mezőgazdasági munkákból éltünk, s már gyerekkorunktól együtt dolgoztunk a szüleinkkel. Egyik napon azonban én – kibúvót keresve – apukám elé álltam azzal a kifogással, hogy én ma nem megyek dolgozni, mert egész nap imádkozni akarok. Persze, hozzá kell tenni, hogy a gyerekek néha azért szeretnek füllenteni. Nem imádkozni, hanem lustálkodni, pihenni, játszani akartam, csak hogy ne kelljen dolgozni. Viszont édesapám szava erősebbnek bizonyult az enyémenél, így tehát nem volt választásom. A kitervelt gondolatomban azonban nem hagytam nyugodni. Emlékszem rá, hogy addig-addig motoszkált a fejemben, míg azt nem mondtam Jézusnak gyerekkorommal: Jézus, én ma nem tudok veled beszélgetni, mert láthatod, munka van, de azért Te mindig legyél mellettem. S elképzelttem, ahogyan Ő egész nap mellettem van, sőt még a munkába is besegít. Akkor nem értettem igazán, de most, ahogyan erre visszaemlékezem, tudatosul bennem, hogy mivel Jézus

hívja meg, alkalmassá

jelenlétébe helyeztem napomat és vele a munkámat, ezért az egész napom, s minden munkám imádsággá tudott válni. Azóta is szívesen használom ezt a fajta imamódot, a jelenlét imáját, melyben Isten jelenlétének a tudatosításával közelebb tudok kerülni hozzá.

A vonzás soha nem szűnt meg

De hogy hogyan hívott Isten? Szinte megmagyarázhatatlan, de érezhető. Egy vonzás, mely jó érzésekkel telít. Legyen bár nehézség, bánat az életben,

az emberi szív mélyén mégis az örömet és boldogságot tudja sugározni. Ez a fajta vonzás gyerekkorom óta jelen volt az életemben, miközben megtapasztaltam az élet egyéb fázisait. Megtapasztaltam nehézségeket, örömet, szerelmet, s mindent, amit az élet elém állított. De a vonzás nem múlt el, sőt tovább erősödött. Mindig igyekeztem ápolni a jó kapcsolatot Istennel, s megbeszélni vele, hogy mi az én utam. Nagyecsedre jártam középiskolába, református gimnáziumba. A nagy döntésre az igent véglegesen második koromban tudtam kimondani. Ekkor már édesapám halálos betegségben szenvedett. S mikor meghalt, akkor éreztem, hogy el kell engednem egy, a számomra biztosnak vélt földi kezet, s meg kell fognom a legbiztosabbat, bele kell kapaszkodnom Isten jelenlétébe. Ezután már meg tudtam beszélni Istennel minden nehézségemet, örömeimet, melyben erre az útra vezetett.

A szemináriumi éveim alatt számtalan tapasztalatot szereztem, s mint ahogyan jelmondatom is kifejezi, rátaláltam, de inkább úgy fogalmaznék, hogy Isten megmutatta az életprogramomat. „*Aki nekem szolgál, az engem kövessen, s ahol én vagyok, ott lesz a szolgálóm is*” (Jn 12,26). A célom Jézust követni, s vinni Őt az embereknek, örömmel és boldogan. Isten gondviselésére bízva magamat kezdem el a papi szolgálatomat. Túrmezei Erzsébet A harmadik című versét lelki szemeim előtt tartva kérem a legfőbb Szeretetet, hogy segítse utamat.

Markovics Balázs

Túrmezei Erzsébet

A HARMADIK

Valamit kérnek tőled.
Megtenni nem kötelesség.
Mást mond a jog,
mást súg az ész.
Valami mégis azt kívánja:
Nézd, tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet.

Messzire mentél.
Fáradt vagy. Léptél százat.
Valakiért még egyet kellene.
De tested, véred lázad.
Majd máskor! – nyugtat meg az ész.
És a jog józanságra int.
De egy szelíd hang azt súgja megint:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet.

Valakin segíthetnél.
Joga nincs hozzá. Nem érdemli meg.
Tán összetörte a szíved.
Az ész is azt súgja: Minek?
De Krisztus nyomorog benne.
És a szelíd hang halkán újra kérlel:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet!

Ó, ha a harmadik
egyszer első lehetne,
és diktálhatna, vonhatna, vihetne!
Lehet, elégnél hamar.
Valóban esztelenség volna.
De a szíved békességről dalolna,
s míg elveszítenéd,
bizony megtalálnád az életet!
Bízd rá magad arra a harmadikra!
Mert az a szeretet.

Pap- és diakónus- szentelés

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye védőszenntjének, Szent László királynak ünnepét idén **június 25-én**, szombaton, Nyíregyházán tartják a Magyarok Nagyasszonya-társsszékesegyházban. Az ünnepi szentmise 10 órakor kezdődik. Ennek keretében Palánki Ferenc megyéspüspök áldozópappá szenteli Markovics Balázs diakónust és diakónussá Papp Tamás akolitust.

A garancia az Isten irgalma

Jubileumi mise Nyíregyházán

Ünnepi papi rekollekción mutatattak be hálaadó szentmisét az idén ezüstmisés egyházmegyes papok: Kiss Tibor, dr. Linczenbold Levente, Maga László, Szováti Tamás és Zubály Lajos 2016. május 25-én, Nyíregyházán, a Magyarok Nagymartyáraitól-székesegyházban. A szentmise főcelebránsa Bosák Nándor kiérdemesült debrecen-nyíregyházi püspök volt, a homíliát pedig dr. Seregély István nyugalmazott érsek tartotta. A szentmise előtt a rekollekció Palánki Ferenc megyéspüspök tartott előadást az egyházmegye papjai részére.

Seregély István érsek atya homíliáját az evangélium szavaival kezdte:

– „Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon” (Mt 20,28). Minden embernek Jézus Krisztus példáját követve ezen a projekten kell dolgoznia egy életen át, hogy a zarándoklata végén – Krisztushoz hasonlóan – találja őt az örök élet Ura. Az ezüstmisét különösképpen úgy tartják számon, mint a papi élet aktív időszakának első felét. Minden jubileum visszatekintés és előrenézés. A jubiláló papoknak emlékezni kell arra a meghívásra, amit elfogadtak 25 évvel

előtt, és a visszatekintés hálát ébreszt bennük azért, hogy megmaradtak hivatásukban – fogalmazott a nyugalmazott érsek atya.

Seregély István érsek aktív papi éveit a kommunista diktatúra idejére estek, ezért, mint mondta, voltak, akik életükkel fizettek a papi hivatásukért, de mégsem jutott eszébe senkinek, hogy a papságnak vagy az országnak hátat fordítson. Az ezüstmiséjüket ünneplők a rendszerváltás után részesültek a papság szentségében.

– Lehet, hogy nagyon nehéz volt a diktatúra idején vállalkozni és megma-

25 éves székesegyházi szolgálat

Hálaadó szentmisén köszönte meg Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi püspök atya Orosz Lőrinc prépost plébános szolgálatát, aki 25 éve plébánosa a Szent Anna-székesegyházban. A főpásztor a pápai káplán címet adta át Orosz Lőrinc plébánosnak köszönete jeléül.

Egyházmegyei központ lévén, számtalan egyházmegyei eseménynek ad otthont a székesegyház, így a többi egyházközséghez képest jóval több szervezési feladatot is jelentett a plébániának. Az alábbiakban Tonhaizer József, a debreceni Szent Anna-egyházközség képviselő-testü-

lete világi elnökének köszöntő gondolatait közöljük.

Visszatekintve Orosz Lőrinc atya elmúlt 25 éves plébánosi szolgálatára, elmondhatjuk, hogy ez az időszak meg-

próbáltatásokban, küzdelmekben bővelkedett, de – hála Istennek – igen sok maradandó eredményt is adott. Lőrinc atya a 90-es évektől tevékeny részt vállalt a hitoktatóképző megalapításában, szervezésében, működésében, és – mint tanár – páratlan élményt nyújtott az egyháztörténelmi órái is. Lőrinc atya számos keresztény közösség működését segítette. (Többek között a KÉSZ debreceni csoportja, a Szent Anna Karitás csoport, Mária Légió.) Újraindította a Debreceni Szent Anna Főplébánia „Debreceni Katolikus Figyelő” című lapját, amelyben az információ mellett nagy számban jelennek meg a lelki éle-

radni Krisztus szolgálatában, de nem volt nehezebb jó papnak lenni a diktatúra idején, mint most egy fékevesztett konzumvilágban, hogy el ne ragadjanak bennünket hiábalóságok – hangsúlyozta a főpásztor.

– Hála ezért Istennek, hogy sem a modern technikának, sem a jóléti társadalomnak nem estünk áldozatul. Az viszont nagy öröm, hogy amit Jézus Krisztus képviselőjéhez ajándékba kaptunk, azt osztogathatjuk ma is, mert „Ő ugyanaz tegnap, ma és mindenkor” (Zsid 13,8). Gálos László jogászprofesszor egyik lelkigyakorlatán emlékezett vissza arra a pécsi egyházmegyes papra, aki irodalmi anyagot kért tőle, hogy jól prédikálhasson. Erre odaadta neki az evangéliumot, mire a pap azt a válaszolta, hogy ma már az evangélium nem érdekli az embereket. Nekünk más mondanivalónk nincsen, csak Jézus Krisztus, akiben a mindenható Isten eleven étellel és emberi szóval megmondta,

milyen legyen az Isten képére és hasonlatosságára teremtett ember. Az evangélium hirdetése, amivel elfogadtuk ezt a hivatást, magvetés volt akkor, és ma is az – hangsúlyozta az érsek atya.

Majd Seregély atya emlékeztetett az emberi gyengeségre, amely sokszor eluralkodik minden emberen, így a papokon is. Lisieux-i Szent Teréz példáját emelte ki, aki az élete végén is gyakran mondta, hogy ha az Úr nem vigyázott volna rá, a bűnösöknél sokkal rosszabb ember vált volna belőle. A jubiláló papnak tehát hálát kell adnia azért, hogy az Isten megtartotta őt szolgálatában, szeretetében és küldetésében.

– Van egy garancia, amely segít abban, hogy megmaradjunk ezen az úton, és ez nem más, mint a mindenható Isten minden emberi bukfcenet helyreállító irgalmának elfogadása. Senki számára nem fölösleges a Miatyánkban bocsánatot kérő szó, amelyet őszintévé tesz a „mi is megbocsátunk” kifejezés, mert

akkor lehetünk biztosak abban, hogy a Mindenható Isten országában – ahová a Boldogasszony kivételével mindenki irgalomból jut el – nekem is meglesz a helyem. Ez a remény, bizalom alapozza meg azt az elhatározást a jubileumi ünnepen, hogy akármi történik, megmaradjunk hivatásunkban.

Ferenc pápa szava szerint bűnösök vagyunk. A pap is legyen bűnbánó, ismerje el, hogy senkinél sem jobb. Az ezüstmisésekkel együtt a saját életéért és hivatásáért hálát ad minden pap azzal a kívánsággal, hogy megmaradjanak hivatásukban. Ez a kívánság viszont nem maradhat pusztán emberi óhaj, ezért imádkozni kell. A hálaadáson és a jubileumi ígéreten túl az imádság lesz tehát az az egyetlen biztos jel napról napra, hogy az emberekért életét adó Krisztus nyomában járó papként jó úton vagyok – fejezte be gondolatait Seregély István nyugalmazott érsek atya.

Kovács Ágnes

tet gazdagító, egy-egy nagy ünnepre ráhangoló írásai. Ezekből válogatott és még máshol megjelent elmélkedéseit foglalta össze a „Hús év termése” című könyv.

Különösen megnőtt a Szent Anna Főplébánia jelentősége, amikor 1993 pünkösdjén II. János Pál pápa megalapította a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegyét, és a debreceni Szent Anna-templomot székesegyházi rangra emelte. A Szent Anna-főplébánián Lőrinc atya munkáját fiatal káplán atyák segítik. Eddigi tevékenysége során 19 fiatal pap pályája indulásánál atyáskodott. Ezek között ma már plébánosok, esperesek, püspöki helynök, sőt

két teológiai tanár is van, és néhány diakónus is az irányítása mellett végezte

a VI. tanulmányi évben kötelező lelkipásztori gyakorlatát, és nyert betekintést a plébániai élet szerteágazó munkájába.

Hosszú lenne felsorolni Orosz Lőrinc plébános egyéb jellegű építő munkásságát, ami a lelki közösségek szervezésétől az épületfelújításokon keresztül a templomépítésig igen sokrétű volt. Mindezek, természetesen, csak a hívek nagylelkű adományával valósulhattak meg, de a munkák szervezője, mozdítója Lőrinc atya volt.

Nagyon szépen köszönjük az elmúlt 25-évet, és Isten áldását kérjük további életére, szolgálatára!

Sajtóiroda
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

A papok jóbelt, vagyis kos szarvából készült tülköt fújtak, jóbel év = jubileumi év

Isteni irgalmasság rendkívüli szentévet hirdetett meg Ferenc pápa 2015. december 8.–2016. november 20-a közti időszakra. Milyen üzenete van a szentévnek, mit jelent valójában és honnan eredeztethető?

A teremtés történetének hatnapos elbeszélése (és a hetedik napnak a megszentelése) előírta a heti munka és az ünnep rendjét. Isten azt is megparancsolta, hogy hatéves becsületes munka után következzen egy hetedik, a szombat-év: „a hetedik évben a föld élvezzen

szült tülköt fújtak. Innen van ennek az évnek az elnevezése is: jóbel-év = jubileumi év = ünnepi év.

Ez az év – a pihenés mellett – az igazságosság éve is volt, mert mindenki ellenszolgáltatás nélkül kapta vissza eladott vagy kisajátított törzsi birtokát. Azt kellett

tudomásul venniük, hogy az Ígéret földje Isten tulajdona, a választott nép csak haszonélvezője. – Ez a szabadulás éve is volt, mert minden zsidó rabszolga visszanyerte szabadságát. Ez az év az elengedés éve is volt, mert mindenkinek elengedték mindennemű adósságát.

– Elgondolhatjuk, mennyire várták ezt az évet a zsidók, s mennyire szentnek tartották a jubileumi esztendő.

A pihenés és igazságosság éve

A kereszténység is átvette a jubileumi értékek és ajándékok megnyerésének hagyományát, de a hangsúly a lelki értékekre: a bűnök

megbocsátására és a büntetések elengedésére helyeződött át. Ezek elnyerését bizonyos feltételekhez kötötték: el kellett zárándokolni arra a földre, amelyet joggal nevezünk szentnek, mert látta Jézust e világon élni és meghalni. Arra a földre, ahol az első keresztény közösségek születtek.

A Szentföldre történő zárándokolás egyre nehezebbé vált az arab világ térhódítása miatt. A felszabadító kereszties lovagok is ritkán jutottak el oda. A XIII. és XIV. század fordulójára Európa egyik legzavarosabb időszaka volt: szűnni nem akaró angol-francia háború; az ál-

landósult német belviszály; Itálián belül örökös testvérharc. Róma kis városává zsugorodott, alig húszezer lakossal. Róma püspöke egyben Szent Péter utóda is volt, s mint ilyen, a keresztény Nyugat feje, világi hatalom nélkül. Ezért akkor még csak kettős koronát viselt. A világi hatalom nélküli pápa: VIII. Bonifác Krisztus születésének 1300. évfordulóján, február 22-én szentévet hirdetett: kaput nyitott a Szent Péter- és Szent Pál-bazilikákon. Hadat üzent a háborúknak, s valamennyi keresztény számára békességet ígért. II. Lajos magyar király is részt vett a római ünnepségeken. A pápa úgy rendelkezett, hogy ezután minden 100. év legyen szentév, a keresztény megbocsátás, a kiengesztelődés és az örvendezés éve.

A 30. szentévet üljük

Mivel egész generációk estek volna el a szentévi kegyelmektől, ezért VI. Kelemen pápa 50 év múlva újra szent évet hirdetett, melyre elzárándokolt Janus Pannonius is. Megnyitotta a Lateráni és a Santa Maria Maggiore-bazilika kapuit is. A továbbiakban a zárándokoknak ezt a négy bazilikát kötelező volt meglátogatni. II. Pál pápa 1470-ben elrendelte, hogy ezentúl harminchárom évente legyen szent év. Attól kezdve a hívek kezdték látogatni a Szent Sebestyén-, a Jeruzsálemi Szent Kereszt-, a Szent Lőrinc-bazilikákat, meg a Tiberisen túli Mária-templomot is. VI. Sándortól kezdve téglával falazták be a szent kapukat. Néhány ezüsttel, vagy arannyal bevont téglát maga a pápa helyezett el, de VI. Pál pápa 1975-ben csak kulccsal zárta be a kapukat. Néhány rendkívüli szentévtől eltekintve mindmáig huszonöt évente kerül sor a szentévek meghirdetésére. (Ez már a 30. szentév.) Ilyen kivétel a mostani, az Isten Irgalmasságának szent éve, amelyet Ferenc pápa a II. Vatikáni Zsinat lezárásának 50. évfordulója alkalmából hirdetett meg „Az irgalmasság arca” kezdetű bullájával.

Varga János
nyugalmazott plébános

Varga János nyugalmazott plébános

szombati nyugalmat. Ne vesd be földedet, ne metszd meg szőlődet, ne arass, ne is szüretelj.” Pihenjen tehát a föld, az állat és az ember. Isten megígérte, hogy ennek ellenére sem fognak éhen halni, és jut idő az Istenre is.

Isten azonban további rendelkezést is ad. Ha eltelik hét szombat-év, (7x7=49), az ötvenedik esztendő legyen egészen különleges. „A hetedik hónap 10-én, az engesztelés napján szólaljanak meg a harsonák. Legyen ez Jubileum számotokra: mindenki kapja vissza birtokát, mindenki térjen vissza családjához.” A papok jóbelt, vagyis kos szarvából ké-

A szent kapu

A Ferenc pápa által meghirdetett Irigalmasság Rendkívüli Szentéve 2015. december 8-án, a Szeplőtelen Fogantatás ünnepén, a II. vatikáni zsinat lezárásának 50. évfordulóján vette kezdetét a Szent Péter-bazilika szent kapujának megnyitásával, és 2016. november 20-án, Krisztus Király ünnepén zárul. A Szent Kapu (Porta Santa) – a jobb szélső, csak szentévekben használható kapu.

„Ha valaki átlép rajta, megtapasztalja a vigasztaló, megbocsátó és reményt adó Isten szeretetét” (Misericordiae Vultus 3.). Ez egy olyan barátságos kapu, amelyen minden szükségét szenvedő átléphet, de egyúttal az az ajtó is, amelyen keresztül az egyház kilép, hogy mindenkinek irgalmasságot hirdessen. „Ragadjuk meg kezüket, és vonjuk magunkhoz őket, hogy érezzék jelenlétünk, barátságunk és testvériségünk melegét” (MV 3.).

A szentévek történetében első alkalommal van lehetőség szent kaput nyitni Rómán kívül, az egyházmegyékben is. A Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegyében Palánki Ferenc megyéspüspök a nyíregyházi Isteni Irigalmasság-templom szent kapuját 2015. december 8-án, valamint a debreceni Szent Anna-székesegyház szent kapuját december 28-án nyitotta meg. Ezen templomokban a szentévi búcsúk elnyerhetők, ha valakinek ez szándékában áll.

Mit jelent a teljes búcsú?

A szentgyónás, szentáldozás és a

Szentatya szándékára a Miatyánk és a Hiszekegy elimádkozása.

Isten megbocsátja bűneinket a bűnbocsánat szentségében, de a megbocsátás ellenére hordozzuk bűneink következményeit, a bűnök negatív hatásait, lenyomatait gondolatainkban, sokszor magatartásunkban is. Isten irgalma és szeretete azonban határtalan, s az Atyától nyert búcsú az Egyház közvetítésével megszabadít bennünket a bűn következményének minden maradványától. Így, aki teljesíti a búcsúnyerés feltételeit, az részesülhet ebben a páratlan ajándékban. A búcsú elnyerése által újból képesek vagyunk szeretetből cselekedni és a szeretetben növekedni.

Mit szimbolizál a szent kapu?

A búcsú elnyerésére kijelölt templomok szent kapui kifejezik a befogadást, az Isten részéről felajánlott lehetőséget. Ez a kapu maga Krisztus. Ő mondja: én vagyok az ajtó (vö. Jn 10, 7-9), amely gazdag legelőkre vezet, általa juthatunk el az Atyához. De azt is mondja: szűk a kapu és keskeny az út (vö. Mt 7,13), amely az üdvösségre vezet, mert annak, hogy belépünk rajta, feltételei a hit és a megtérés.

Lépünk tovább a hit útján, tisztítsuk meg lelkünket a bűnbánat fürdőjében, s akkor méltók leszünk a szűk kapun belépni.

Sajtóiroda

Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

Előadás-sorozatot tartottak az irgalmasság testi és lelki cselekedeteiről

Az irgalmasság testi és lelki cselekedetei címmel az irgalmasság rendkívüli szentévében 2016. április 1-jétől május 13-ig előadás-sorozatot tartottak péntekenként az este 18 órakor kezdődő szentmisék után a debreceni Szent Anna-székesegyházban.

Palánki Ferenc megyéspüspök – Az éhe-

zőknek ételt adni; a bűnösöket meginteni.

Tokodi László OP – A szomjazóknak italt adni; a tudatlanokat tanítani.

Dr. Karakomperger Zoltán irodaigazgató, plébános – A szegényeket ruházni; a kételkedőknek jó tanácsot adni.

Dr. Seregély István nyugalmazott egri érsek – Az utasoknak szállást adni; a szomorúakat vigasztalni.

Reznek Ádám káplán – A betegeket

látogatni; a bántalmakat békével tűrni,

Felföldi László általános helynök, plébános – A börtönben lévőket látogatni; az ellenünk vétkezőknek megbocsátani. Bosák Nándor nyugalmazott megyéspüspök – A halottakat eltemetni; az élőkért és holtakért imádkozni.

(Az elhangzott előadásokkal az Öröm-hír következő számaiban is foglalkozunk.)

2×7 IRGALMAS CSELEKEDET

„Őszinte vágyam, hogy a keresztény nép a Jubileum ideje alatt elmélkedjen az irgalmasság testi és lelki cselekedeteiről. Ez az egyik módja annak, hogy lelkiismeretünk – mely gyakran elszunnyad a szegénység drámája előtt – fölébredjen, és egyre mélyebbre hatoljunk az evangélium szívébe, ahol a szegények az isteni irgalmasság különleges kedvezményezettjei. Jézus igehirdetése élénk állítja az irgalmasság e cselekedeteit, hogy fölmérhessük, vajon az ő tanítványaiként élünk-e, vagy sem” – ösztönöz bennünket Ferenc Pápa a Misericordiae vultus kezdetű bullájában.

Az irgalmasság testi-lelki cselekedetei nevezhetők az olyan emberi cselekvések szentségeinek, amelyek által nem csupán a világ Krisztusba történő átváltoztatása folyik, hanem általuk járjuk a boldogságra vezető utunkat.

A kétszer 7-es szám

Az irgalmasság műveinek 2×7-es rendszerbe foglalása nem önkényes tetszőlegességen nyugszik. A hetes számban összeadódik a 3 és a 4. A 3 az abszolút, az egész száma. A 4 jelöli a rendet és a teljességet. A 4+3 jelképezi tehát a teljességet és tökéletességet. A 7-ben utalást fedezhetünk fel a megdicsőült Üdvözítőre: „*Most azt láttam, hogy a trón és a négy élőlény és a huszonnégy vén között ott áll a Bárány, mintha leölték volna. Hét szarva volt és hét szeme*” (Jel 5,6).

Az irgalmasság testi cselekedeteinek gyűjteménye

Szent Máté evangéliuma 25,34-46-ig terjedő részében olvashatjuk Jézus végítéletéről mondott nagy beszédét. Ez tartalmazza az irgalmasság testi műveinek gyűjteményét. Ezen az újszövetségi helyen található 6 cselekedetből álló egységet már megtaláljuk Lactantius (Kr. u. 240–320) észak-afrikai egyházatyánál, aki a felsoroláshoz illesztette a halottak eltemetését Tób 1,17 szellemében.

Az irgalmasság lelki cselekedeteinek gyűjteménye

Az irgalmasság testi cselekedetei konkrét tetteket foglaltak magukban, de éltek a spirituális olvasatával is. Szent Ágoston (354-430), a nagy nyugati egyházatyá, különbséget tett a felebarát testén és lelkén végbevitt jótettek között. Ez a különbségtétel vetette meg az alapját az irgalmasság lelki cselekedetei összeállításának. Szent Ágoston – hivatkozással Mt 25-re – vallotta, hogy az irgalmasság testi-lelki cselekedetei variálódhatnak a felebarát szükséghelyzete szerint.

Az irgalmasság 7 testi és 7 lelki cselekedetének gyűjteménye az egyház életében jött létre mint az irgalmas szívű Jézustól befogadott és az embereknek továbbadott szeretet megvallásának módjai. Ezek konkrét példái annak, ahogyan enyhítünk mások szeretetétéségén.

Dr. Krakomperger Zoltán plébános

Az irgalmasság testi-lelki cselekedeteinek kétszer 7-es száma nem kizárólagosan értendő, mintha a felebaráti szeretetünk gyakorlata az irgalmasság ezen kifejezetten említett tetteire redukálható lenne. Az irgalmasság összesen 14 műve bővíthető. Mégis mivel a 7 megszentelt szám, megelégedtek az irgalmasság kétszer hetes cselekedeteinek a felsorolásával. Ezek jelzésszerűen mutatják meg, hogy mely tettek felelnek meg különösen is a jézusi lelkületnek, és azt, ahogyan az embereknek mindig visszatérő vagy új keletű nyomorúságán napjainkban is enyhíthetünk.

(Részlet dr. Krakomperger Zoltán plébános előadásából – Debrecen, Szent Anna-székesegyház, 2016. 04. 16.)

VÉDELMEZD AZ EMBERI MÉLTÓSÁGOT!

Irgalmasság testi cselekedete:
felöltöztetni a ruhátlanokat, a szegényeket

„Noé, a földműves, szőlőt kezdett telepíteni. Amikor bort ivott, meg-részegült, és meztelenül feküdt sátrában. Kám, Kánaán atyja látta apja meztelenségét, és elmondta két testvérének. Akkor Szem és Jáfet fogták a felöltőt, mindketten a vállukra terítették, háttal bementek és betakarták apjuk meztelenségét” (Ter 9,20-23).

A ruha a táplálékkal és a lakással együtt az emberi élet fenntartásának és megőrzésének egyik alapvető feltétele: „A legfontosabb az életben a víz és a kenyér, a ruha és a lakás, ami védelmet ad” (Sir 29,21).

Isten áldása kenyeret és ruhát biztosít: „Mert az Úr, a ti Istenetek az Istenek Istene és az Urak Ura, a nagy, a hatalmas és a félelmetes Isten, aki nem részrehajló, s akit nem lehet ajándékkal megvesztegetni, aki igazságot szolgáltat az árvának és az özvegynak, szereti az idegent, kenyeret és ruhát ad neki” (MTörv 10,18; vö. Ter 28,20).

Fizikai ruhátlanság és ruházat

Az öltözet és annak viselése áthatja egész életünket. Az emberhez méltó megfelelő ruházat alapigényünk. Abban szolgál minket, hogy megbízatásunkat teljesíthessük. A ruha megjelöli és felismerhetővé teszi feladatainkat, munkánkat, hétköznapjainkat és ünnepeinket. Láthatóvá teszi kulturális identitásunkat és a belőle fakadó mentalitásunkat. Ki nyilvánítja szellemiségünket.

A meztelenség, azaz az ember lemeztelenítése mások tekintete előtt szegény, és a személy méltóságának lábbal tiprása, sőt jelenti a személy lealacsonyítását csupán objektummá. Idézzük emlékezetünkbe az ókori rómaiakat, akik a kereszthalálra ítélteteket ruhátlanul feszítették keresztre.

Ha a ruhátlanság jelenti az ember önértékében és méltóságában történő gyilkos megalázását, amihez senkinek sincs joga, akkor az irgalmasság 3. cselekedete elválaszthatatlanul kapcsolódik az ember méltóságának igenléséhez, amely feltétlenül védelmezendő mindenkinél, mindenkor és mindenhol.

Ruhaadomány

Számos segélyszervezet (Caritas, Vöröskereszt, Rotary Club) ruhagyűjtési akcióiról értesülhetünk. Ezekbe az akciókba különféle indítástól kapcsolódhatnak be az emberek. Ezekből a különféle motivációkból továbbadott tiszta és jó állapotban lévő használt ruhákkal segíthetünk másokon.

Az ilyen akciók azonban nagymértékben arra szolgálnak, hogy konstruktív módon szabaduljunk meg azoktól a ruhadaraboktól, amelyekre már nincs vagy nem lesz szükségünk.

Az emberek addigi márkás és kifogástalan állapotú ruháiktól megválnak azzal a motivációval, hogy tudatosan törekednek az egyszerűbb életvitelre, amelynek egyik akadálya: melyiket öltsem magamra a sok közül? Ezzel jár együtt a ruha kiválasztásának kínja.

Olyan embereket is találhatunk, akik keresik azok örömét, akiket megajándékoznak akár egy már viselt, akár egy új, szép ruhával.

Önérték- és méltóságbeli meztelenség

A ruházkodás az ember védelmezést igénylő méltóságával áll elválaszthatatlan összefüggésben. Láthatóvá teszi emberi méltóságunkat (vö. Jézus és a gadarai megszállott találkozását a Mk 5,1-3.13-15-ben). Az öltözködéssel az eltakarás tisztelettel övezi benső szentélyünket.

Gyakran lemeztelenítve érzik magukat az olyan emberek, akiknek jó hírnevét megsértik, akiket a nyilvánosságban igazságtalan bírálat ér, vagy pellengérré állítanak, amikor nyilvánosan vitatko-

znak, és az újságok cikkeznek szavaikról és tetteikről úgy, hogy azokat összefüggésükből kiragadják és értelmüktől elidegenítve meghamisítják.

Egy ilyen rágalomáldozatot betakarítani jelenti az irgalmasság művét. Hogyan érhető ez el? Ahelyett, hogy ujjal mutogatnánk azokra, akikről ezt vagy azt rosszindulatúan beszéljük, híreszteljük, őket takarjuk be, vegyük védelmünkbe, álljunk az oldalukra még annak a kockázata árán is, hogy a karaktergyilkos megszólások keresztútjába kerülünk.

Hangoljuk finomra az érzékenységünket!

– Hangoljuk finomra az érzékenységünket (érzékenykedés nélkül), ha a környezetünkben valaki karaktermerénylet vagy -gyilkosság áldozatául esik, amikor vélt vagy valós gyengeségeiről és hibáiról híresztelnek, kudarcain szórakoznak és személyét pocskondiázzák.

– Vegyük fontolóra, hogyan reagálhatunk konstruktívan mások jellembeli lemeztelenítésére. Legyen bátorságom, hogy az ilyen embertársaimról mondjak értékeset, pozitívat. Védelmezzem személyi méltóságát annak, akiről negatíván vélekednek.

– Gyakoroljam, hogy ne bonyolódjak másokról szóló lenéző, elítélő és megvető beszélgetésbe, még a társaság kedvéért sem. Vállaljam azt, hogy kilógok közülük.

Visszatekintő szintézis

Az irgalmasság ezen műve emlékeztetünkbe idézi, hogy védelmezzük mindenki emberi méltóságát a legvédelemben és legkiszolgáltatottabb állapotban és korban élőkkal kezdve. E védelmezés mellett az irgalmasság ezen tette a méltóságtudat gyarapítására is felhatalmaz. Ösztönöz arra, hogy senkinek se maradjunk adósai az méltóságtudat-keltő és -gyarapító tisztelet megadásával.

(Részlet dr. Krakomperger Zoltán plébános előadásából – Debrecen, Szent Anna-székesegyház, 2016. 04. 16.)

A KÉTELY EMBERIVÉ TESZI AZ EMBERT

Kétkedőknek, bizonytalankodóknak jó tanácsot adni

„...megkérdezik majd tőlünk, hogy segítettünk-e megszabadulni a kétségektől, amelyek a magány forrásai és gyakran félelmet keltenek” (Misericordiae vultus, 15).

A kétely valamire nézve mutató bizonytalanság két vagy annál több lehetőség közül történő választásnál. Súlyos esetben bizonyos mértékű reményvesztéshez és elkeseredéshez vezet. A legsúlyosabb helyzetben pedig kétségbeesésbe kerget. Kétkedésünket beletestésítjük azokba a kérdéseinkbe, amelyek közül egyik-másik ekképpen hallható: ‘Van még értelme, hogy jót tegyek, amikor...’ Vagy: ‘Van értelme, hogy én szüntelen csak szeressek, amikor családom tagjai...’ ‘Van értelme, hogy hívó legyek, amikor...’ stb.

A gyakorlati (mindennapi), lelkiismereti, filozófiai, vallási-hitbeli tárgyú kétkedés emberi életünk velejárója. A kétely emberivé teszi az embert. A kétkedés során útra kelünk az igazságkeresésben azért, hogy életünk legyen és „bőségben legyen” (Jn 10,10).

A kétkedés lehetséges eredői

Kéteyleink forrásozhatnak az elbizonytalanodott kapcsolattartásunkból benső világunkkal, amely belső irányvesztéshez és egzisztenciális vákuumhoz vezet; lelkiismeretünk elhanyagolt

vagy elnagyózott neveléséből, amely lelki és erkölcsi eltévedéshez vezet; szociális elhanyagoltságra visszavezethető vigasztalanságból és értéktelenség érzetéből (‘én már senkinek sem kellemes’); vallási – vétkes vagy vétlen – tudatlanságból; mélységkerülő, ezért elkeselyesedett istenkapcsolatból; a szelektív típusú egyházhoz tartozásunkból és a külső emberi – és médiakörnyezetből befogadott kétkeltő audiovizuális üzenetekből.

Bánásmód a kéteyleinkkel

Felelősek vagyunk azért, ahogyan bánunk a tudatosult kéteyleinkkel. A bánásmód 3 típusát különböztethetjük meg:

1) A **kétkelykerülő** bánásmód: nem-tudomásul-vétele, letagadása és elfojtása a kéteyleknek.

2) A **kétkelykereső** bánásmód (‘de-ista’), amelynek egyik példája Jób hitvese ajkáról így hangzik: „*Jóbot rosszindulatú fekélyvel sújtotta tetőtől talpig. Ez hamuba ült, s egy cserépdarabot vett a kezébe, hogy azzal vakargassa magát. A felesége meg így beszélt hozzá: Még mindig kitarasz feddhetetlenségedben? Átkozd az Istent, és halj meg!*” (Jób 2,7-9).

3) A **kétkelylegyőző** – konstruktív – bánásmód: szembenézek kéteyleimmel, megengedem a létezésüket (vö. Jn 21,24-29), hit megvilágította intellektuális becsületességgel végiggondolom, és legyőzésükhöz kérek és elfogadok hatékony segítséget megfelelő helyről és hozzáértő személytől.

Nem halogathatjuk a szükséges döntéshozatalt. Ugrani kell.

A kétkedés emberi mivoltunk kísérője. Ezt az alaptapasztalatot szépen szólaltatja meg Erich Fried (1921–1988) egyik versében: „*Ne kétkedj abban, aki azt mondja neked, hogy nem fél, de félj attól az embertől, aki megvallja neked, hogy kéteyle nincs.*”

Aki azon az állásponton van, hogy nem ismeri a kétkedést, nem ismeri önmagát és általában az embert. Amíg élünk, kétkedünk. Az intellektuálisan őszinte, nyitott elméjű és akarátú kétkedés olyan,

mint a jó talaj-előkészítés a kerti veteményezéshez. A kétely jelentette kihívást teljesítvén jobb belátásra juthatunk, jellembeli érlelődésben lehet részünk. A kétely közvetítette próbát kiállva növekedhetünk „*bölcsességben s kedvességben Isten és az emberek előtt*” (Lk 2,52).

Gyakran kétkedünk abban, hogy amit teszünk, azt helyesen visszük-e végbe, hogy jó irányt választottunk-e életünknek különféle szakaszaiban és egészében véve. Kisebb-nagyobb intenzitású kéteylek gyötörhetnek egy – főleg egzisztenciális – döntéshozatal előtt, hogy mi legyen az elhatározásom. „Ma-napság egyre többen szenvednek a döntéshelyzetek szorításától, és attól, hogy mi lesz, ha tévednek. Nem halogathatjuk a szükséges döntéshozatalt. Ugrani kell, méghozzá azzal a bizalommal, hogy jól előkészített döntésünk előbbre visz minket. Az nem perdöntő, hogy döntésünk következményei mindig boldoggá tesznek-e majd. A lényeg az, hogy bízzunk-e abban, hogy ezen az úton bensőleg jutunk előbbre saját igazságunkhoz, ahhoz az egyszeri és eredeti alakhoz, amelyet Isten elképzelt rólunk” (Anselm Grün).

Kétkedés és vallásos hit

A kétkedés lényegileg tartozik a belátást kereső, öntudatos hithez. Hitünk tartalmának és az elhívésnek felelősségteljes és öntudatos elsajátítása során jelentkező kéteylek arra hívnak meg és készítetnek minket, hogy különböztessük meg az Istenről, az egyháztól és a hitéletéről alkotott elképzeléseinket attól, aki az igaz és élő Isten, aki végső soron életünk felfoghatatlan misztériuma, aki a szentháromságos szeretet.

A hitben támadt kétely szolgálatot tesz nekünk, hogy

1) ne ringassuk magunkat növekedésre alkalmatlan hitbeli biztonságba és hamis nyugalomba;

2) ne hálózzon be a visszataszító hitbeli fölényesség, hanem meghívó módon éljük az istenkapcsolatunkat és egyháztagságunkat, és így redemptív miliőt árássunk magunk körül;

3) végül bizonyuljunk szolidárisnak a még nem istenhívókkal. Kéteyleink tapintatosan tárják fel előttünk a kisebb-

nagyobb mértékű hitetlenségünket. „Ha a bennem megtalálható hitetlenséget átölelem, azaz magaménak vallom, elveszti félelemkeltő és romboló erejét” (Anselm Grün).

Milyen a jó tanács?

Egy német közmondás szerint: ‘Drága a jó tanács’. A Szentlélek egyik ajándéka. Megvilágosító kegyelmére szorul tehát az, aki jó tanáccsal akar szolgálni. Különben „vak vezet világtalant, és mindkettő gödörbe esik” (Mt 15,14).

Annak, aki jó tanácsot akar adni, először Istennel kell összhangban lennie, hiszen nem a személyes vélemény előterjesztéséről van szó, hanem arról, hogy a tanácsatlannak, hasznára váló döntést hozzon.

Aki jó tanácsot akar adni, bizonyuljon tanulékonynak és jó tanácsra fogékonnak, pl. bibliaolvasással, hitünk tartalma egyre behatóbb megismerésével, szentgyónással, lelkivezetéssel és életkornak és -állapotnak megfelelő hitéleti csoportba járással. A Szentlélek kérése és esdeklés a lelkek megkülönböztetésének adományáért az előfeltételét alkotja annak, hogy másoknak felelős döntésük előkészítéséért bölcs tanáccsal tudjunk szolgálni. Olykor-olykor csak annyi telik tőlünk, hogy kérjük: imádkozzunk azért, hogy egyre tisztábban ismerjük fel Isten akaratát. „Tudjuk azt is, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik, hiszen ő saját elhatározásából választotta ki őket” (Róm 8,28).

Indulj, ahogy Ábrahám indult! Csak azt tudta, hogy valahonnan ki kell mennie, de azt még nem, hogy hova fog megérkezni.

Növekvő mértékben komplikálódó világban telnek napjaink. Ennél fogva a szavakban kimerülő jó tanács nem elegendő. De az sem bizonyul elegendőnek, ha egy-két jó ötlettel szolgálunk valakinek, hogy mit olvasson el (pl. Anselm Grün, Mit akarok?) vagy mit nézzen meg (pl. Pavel Lungin, A szí-

get c. filmet). Aki kételkedik, gyakran lelkileg-akaratilag bénult, és igényli a feltöltődést a lemerült akkumulátorhoz hasonlóan. Hatékony segítséget jelent egy ilyen életidőszakban, ha arról biztosítom, hogy mellette vagyok, és elkísérem útjának egy szakaszán azzal a biztatással, hogy ‘meg tudod csinálni, képes vagy rá, ne félj életes életet élni’.

Biztassam arra, hogy a Szentlélektől tetterőt kérve cselekedjen, aztán menet közben majd még több erőt nyer. „Soha nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy menet közben! Indulj, ahogy Ábrahám indult. Csak azt tudta, hogy valahonnan ki kell mennie, de azt még nem, hogy hova fog megérkezni. De indult.” (Gyökössy Endre).

Az asszonyok indultak húsvétkor a sírhoz, és amikor rádöbentek, hogy nem tudják elgörgetni a követ, akkor is továbbmentek, nem fordultak vissza. És amikor odaérték, a kő már nem volt a helyén”. A cselekvés kételyellevő hatékonyságú.

A kétségbeesettek számára a jó tanács nem elégséges

Ismerhetünk és találkozhatunk olyan emberekkel, akik kétségbeesetten élnek, akiknek elmondása szerint többé nincs reményük, mert számos csapás érte őket. „Még jó barátom is, akiben reméltem, aki kenyeremet ette, felemelte sarkát ellenem” (Zsolt 41,10).

Amíg kételkedőknek szolgálhatunk jó tanáccsal, addig a kétségbeesettek számára a jó tanács nem váltja be a hozzá fűzött reményeket. Mit tudok az érdekében tenni? Kétségbeesett állapotát és hangulatát tolerálom, és egyben ragaszkodom ahhoz, hogy van remény számára. Bízom benne és remélek érte. Ez a beállítottságom segítheti őt abban, hogy kétségbeesésében megragadja a remény sziklaalapját, amelyre támaszkodhat.

(Részlet dr. Krakomperger Zoltán plébános előadásából – Debrecen, Szent

Örökké irgalmas Istenünk, előttem nem titok semmiféle tárgyú kételyem. Ajándékozz meg újra és újra annak bizonyosságával, hogy jelenléted életemet a legapróbb részletekig betölti, és hogy nevével a tenyeredbe írtad.

Valamennyi kétely és egzisztenciális bizonytalanság hullámverésében légy Te „menedékem, váram, szabadítóm. Istenem, sziklám, védőpajzsom, üdvösségem záloga, menteváram, akit magasztalok” (Zsolt 18,3), hozzád fordulok.

Védelmet és meleget adó köntösként vegyen körül áldásod, hogy a kételyek ne hódítsák el Tőled szívemet. Ámen.

Aki ételt kap, az életet is kap

**Az irgalmasság testi-lelki cselekedete:
Az éhezőknek ételt adni;
a bűnösöket meginteni**

Az irgalmasság testi cselekedeteinek lelki hatásai is vannak. „*Törd meg az éhezőknek kenyeret*” (Iz 58,7) – olvassuk a Szentírásban, amelyre maga Jézus is példát mutatott, Ő is megetette azokat, akik éheztek. Az éhes ember nem nagyon tud figyelni arra, amit mondunk – még akkor sem, ha az Isten szeretetéről, az örök boldogságról beszélünk – addig, amíg nem csillapítjuk az éhségét.

A csodálatos halfogás történetében (vö. Jn 21) olvassuk, hogy Péter és a többi tanítvány elmentek halászni, de fáradozásuk ellenére nem fogtak semmit egész éjszaka. Jézus nem dorgálja meg őket a parton azért, hogy a halászat helyett miért nem azt a feladatot végzik, amire megbízást kaptak, hanem először is megeteti őket. Tüzet rak, és egy csodával segít, hogy legyen mit enniük. Csak ezután halljuk a történetben, hogy Pétertől háromszor is megkérdezte: „*Szeretsz-e engem?*”

Amikor az első tanítványai megkérdezték tőle: „*Mester, hol laksz?*” – meghívta őket magához, együtt voltak egész nap, valószínű megetette őket. Jézus nagyon figyelt erre. Nyilvános működése során két alkalommal is megszorította a kenyeret (vö. Mt 14,13-21; 15,32-39), mert amikor meglátta az éhes embereket, „*megesett rajtuk a szíve*”.

A kenyérszaporítás egy kedves jelenet lehetett. (A feltámadás csodáján kívül ez az egyetlen csoda, amely mind a négy evangéliumban szerepel, és ez az eukarisztiára utal.) Jézus megáldotta és megszorította az ott lévő kenyeret,

ket és halakat. Az étel úgy szaporodott, hogy amikor az apostolok elkezdték megtörni a kenyeret és továbbadták, az nem fogyott el, hanem mindig maradt belőle, amit megtörhettek, így elmondhatjuk, hogy az nemcsak kenyérszaporítás volt, hanem a hit szaporítása is. Ebben az a hit csodája, hogy a tanítványok merték odaadni az ételt, mert hitték azt, hogy ha odaadják, még mindig lesz mit megtörni. Az irgalmas testi cselekedet lelki hatással is bír, mert növeli az adakozóban a hitet.

Te is Krisztus vagy?

Jézus saját kezével is készített kenyeret. Amikor tanítványai a halászat után kiveztek a partra, először nem ismerték fel Jézust, aki a parton halat és kenyeret sütött nekik, mint ahogy Mária Magdolna sem ismerte fel Őt a kertészen, és az emmauszi tanítványok is csak egy vándort láttak Benne, amikor találkoztak Vele. Csak később, a kenyértöréskor ismerik fel. Milyen üzenete van ennek?

Talán nekünk is olyan szemmel kellene nézni a másik emberre, hogy benne, a kertészen, a vándorban, a halsütőben is meglássuk, fölismerjük Jézust, aki közeledik hozzánk, aki feltámadottként legyőzve a halált itt akar lenni közöttünk.

A Szentírásban olvassuk, hogy a diakónusokat azért választották, hogy az asztal körül szolgáljanak a rászorulóknak, ők osszák szét az adományokat,

mert az apostolok teljesen az imádságnak akarták szentelni magukat. Már akkor fontos volt az egyház közösségének, hogy adakozzon, és másokról gondoskodjék, gyakorolja az irgalmasság testi cselekedetét, mert jól tudta az apostoli közösség, hogy ennek lelki hatásai is vannak.

A nagy szentek is gyakorolták az irgalmasság cselekedeteit. Árpád-házi Szent Erzsébet rokonai határt akartak szabni a felebaráti szeretetének, de a szeretetnek nincsenek határai. Aki jót tud tenni, az elkezd hasonlítani Jézushoz. Teréz anya alakja is ezt mutatja. Amikor Londonban járt, látott egy hajléktalant, aki az esőben a járda szélén ült. Teréz anya odament hozzá, és köpenyével betakarta. A hajléktalan meglepődve ránézett, és megkérdezte: „*Ezt miért tetted?*” Teréz anya azt válaszolta: „*Mert Te vagy a Krisztus.*” Erre a hajléktalan megdöbbenve mondta: „Te is Krisztus vagy.”

A felebaráti szeretet, a krisztusi szeretet gyakorlása krisztusivá formálja az embert. Csodálatos hatása van annak, ha elkezdjük tenni a jót. Beer Miklós váci megyéspüspök esztergomi szemináriumi rektori szolgálata idején a szemináriumban megmaradt ételmaradékokat összegyűjtve berakta az autójába, és elvitte a roma testvéreknek. Amikor felnyitotta az élelemmel teli csomagtartóját, odament hozzá egy roma kisfiú, felnézett rá, és megkérdezte tőle: „Te vagy a Krisztus?”

Aki a krisztusi szeretetet gyakorolja, krisztusivá, kereszténnyé változik.

„törődik velem”

Böjte Csaba atya egyik gondolata szerint az emberben, az egészen kicsiny gyermekben is benne van a vágy, hogy jót tegyen. Csaba testvér a papi szolgálata előtt bányában is dolgozott, ott találkozott gyermekekkel, akik gyermekotthonban éltek, és egyszer megkérte az igazgatót, engedje meg, hogy elvihesse őket moziba. Útközben vásárolt nekik egy nagy zacskó cukorkát, és a gyerekek, amikor megkapták azt, minden arra járó gyermeknek adtak belőle. Bennünk van a jóság, csak sajnos az evilági érdekek, a gazdagság, számítás, nevelés kiöli ezt a jóságot. „Edd meg, mert megeszi más” – halljuk sokszor, és máris belenevelődik a gyermekekbe, hogy csak magukra figyeljenek.

Jézus azt mondja: „itt vagyok, egyetek engem”. A legcsodálatosabb táplálék az Élet Kenyere, mert mindannyian az örök életre vágyakozunk. Amikor ételt adunk az éhezőknek, segítünk a rászorulóknak, egyre inkább hasonlítunk Krisztushoz, aki saját magát adja oda nekünk táplálékul. Varga László kaposvári egyházmegyei pap egyik elmélkedésében azt mondta: az életünk szentmiséje két szentmise kötött történik. A szentmisén a pap, a hívek Krisztust ajánlják fel áldozatként az Istennek. A két szentmise között kimegyünk az utcára, éljük az életünket, akkor pedig Krisztus áldoz fel bennünket a szeretet oltárán, töri meg kenyerünket mások szolgálatára. A magyar nyelv nagyon szépen kifejezi ezt, amikor azt mondja valakire: „törődik velem”. Ha törődök a másikkal, ahhoz nekem meg kell töretnem, az önzésemet le kell vetnem, áldozatot kell hoznom, hogy a másik élete szebb, boldogabb legyen.

Egy-egy jócselekedet, gesztus szíven találja az embereket, mert a keresztény ember a szíven talált ember. Aki ételt kap, az életet, a továbbélés lehetőségét és annak reményét is kapja, hogy van még szeretet, gondviselés, gondoskodás. Isten megjelenik minden szeretetmegnyilvánulásban, hiszen Ő mindenütt jelen van. Mi, keresztények,

nem abban hiszünk, hogy van Isten, hanem abban, hogy jelen van.

„Ne szólj szám, nem fáj fejem?”

Az Irgalmasság elsőként elhangzó lelki cselekedete: a bűnösök megintése.

Ezzel nagyon óvatosan kell bánnunk, mert általában nem megintjük a bűnösöket, hanem megítéljük őket, amikor azt mondjuk: nekem van igazam, te bűnös vagy. Viszont nagyon fontos szolgálatot teszünk annak, akit szeretettel figyelmeztetünk, ha tudomásunk van arról, hogy valamilyen bűnt követett el. Mert a bűn az isteni jelenlétet tagadja meg az emberben.

Az ószövetségi példák szerint Mózes megintette az egyiptomi fáraót, hogy nem szabad egy népet rabszolgasorsban tartani. Jónás próféta küldetést kapott Ninivébe, hogy térítse meg az embereket. A próféta vonakodott ettől, mégis az Úr rávette – erre szokták mondani: „kényszerítő kegyelem” –, hogy menjen és hirdesse az evangéliumot. Nátán próféta figyelmeztette Dávidot, aki felebarátja, Uriás feleségét vette el. Jeremiás, a fiatalon lett próféta azt mondja, nehéz neki a próféta szolgálat, mert támadják, kinevetik, kigúnyolják, kínozzák őt, de hozzáteszi: „Rászedtél Uram! S én hagytam magam, hogy rászedj. ...” (Jer 20,7). Nehéz dolog kimondani az igazságot, megfeddni a többieket, sokszor ahhoz tartjuk magunkat, hogy: „Ne szólj szám, nem fáj fejem”. De az igazságot ki kell mondani szeretettel. Keresztelő Szent János is az életével fizetett azért, hogy kitartott az igazság mellett. Aztán Jézus egész élete arról szól, hogy próbálja az embereket a jóra inteni. Jézus szembebesíti őket a bűnükkel, de nem ítéli el őket. A házasságtörő asszonynak is azt mondja: „Menj, de többé ne vétkezzél, én sem ítéllek el”. Nagy-nagy szeretettel szembebesíti az embereket az igazsággal. Amikor Júdás elárulja, akkor is barátjának nevezi őt. Lehetőséget kínál, hogy megtérjen, megváltoztassa az életét.

Péter háromszor tagadta meg Jézust, majd amikor találkozott a tekintetük, abban biztos nem a feddés volt, hanem az, hogy „Péter, én mégis szeretlek téged”. Péter – ezt látva – keserves sírásra fakadt. Jézus kiáll az igazság mellett, de nem üt vissza soha. Nem áll bosszút,

de szembebesíti az embert a helyzetével, a pillanatnyi állapotával és felkínálja, hogy legyen jobb. Jézus azt mondja, ha valaki vét ellened, fedd meg négy szemközt, aztán hívd tekintélyes embert. Majd vidd a közösség elé, de ha sem a közösségre, sem az egyházra nem hallgat, tekintsd úgy, mintha pogány lenne.

Szeretethez csomagolva kell kimondani az igazságot

Általában ha valaki megbánt bennünket, rögtön úgy tekintünk rá, mintha nem is létezne. Nem köszönünk neki az utcán, nem veszünk róla tudomást. Pedig Jézus azt mondja: „Tekintsd úgy, mintha pogány lenne” (Mt 18,17). Nekünk a legnagyobb energiát a pogányokra kell fordítani, hogy megismertessük velük Jézus szeretetét. Őrájuk kell a legtöbb szeretetet pazarolni.

Mi sem érdemeltük ki a megváltást, Jézus szeretetét. Ő szeretetből eljött, és felkínálja a békét, a szeretetet és a megbocsátást. Próféta feladatunk, hogy megfogalmazzuk az igazságot szeretetbe csomagolva úgy, hogy ne fájjon.

Nemeshegyi Péter SJ atya szerint kérnünk kell a Szentlélek adományát, amely az igazság kimondásának a művészete. Mert úgy kell azt kimondani, hogy ne fájjon, ne égessen senkit. Nincs a boldogmondások között, hogy „boldogok, akiknek igazuk van”. Sokszor van igazunk, és megmossuk a másik fejét, de mennyivel lettek ők boldogabbak? Az igazság kimondásának művészete az, hogy rátaláljunk arra, hogy mi lehet a legjobb, hogyan tudom a másikat kiemelni, felemelni abból a bűnös helyzetből, amelyben benne van.

Szembebesíteni kell embertársainkat a bűnükkel, de mindazt azzal a szeretettel, amivel Jézus szembebesített mindannyiunkat. Felelősek vagyunk egymásért, mindent meg kell tennünk, imádkoznunk kell, hogy a másik ember kikerüljön a bűnös helyzetéből, állapotából. Kritikánk alapelve pedig az legyen: nem mondhatok egy szót sem, ha szeretettel nem tudom alátámasztani.

(Részlet: Palánki Ferenc megyéspüspök előadásából – 2016. 04. 01. debreceni Szent Anna-székesegyház)

Templombúcsút tartottak az Irgalmasság vasárnapján Nyíregyházán az Isteni Irgalmasság-templomban

Templombúcsút ünnepeltek az Irgalmasság vasárnapján, 2016. április 3-án Nyíregyháza-Örökösöldön az Isteni Irgalmasság-templomban. A búcsú napján délután 3 órától, az irgalmasság órájától Tóth László, az egyházközség plébánosa vezetésével szentségimádást, elmélkedést tartottak, majd közösen elimádkozták az irgalmasság rózsafüzérét. Ezt követően Varga János nyugalmazott plébános tartott előadást az irgalmasság szentévének jelentőségéről, a szent kapu üzenetéről – a rendkívüli szentév megnyitásakor 2015. december 8-án Palánki Ferenc megyéspüspök ebben a templomban nyitott először szent kaput – és az Isten irgalmasságáról. A búcsúi szentmisét, amelyen Palánki Ferenc megyéspüspök is részt vett, Majnek Antal, a Munkácsi Egyházmegye püspöke mutatta be.

Az egész Szentírás az Isten irgalmas arcát mutatja be, amely Jézusban csúcsosodik ki. Majnek Antal püspök atya a Biblián keresztül mutatta be az Isten irgalmasságát a homíliájában. Az ószövetségi előképekre utalva elmondta, Ádám és Éva történetétől kezdődően láthatjuk, hogy az Isten nem a tetteink, bűneink szerint bánik velünk. Nem azt kapjuk, amit érdemlünk, hanem újra és újra lehetőséget ad, hogy eljuthassunk abba az ideális állapotba, ahogyan Jézus is kifejezi: „Legyetek tökéletesek, ahogy a mennyei Atyátok tökéletes...” (Mt 5,48), „legyetek irgalmasok, mint az Atya” (Lk 6,36). A főpásztor – ezt kifejtve – hozzátette, Jézus ezzel olyan magasra tette a léceket, hogy oda eljutni számunkra szinte lehetetlennek, képtelenségnek tűnik. De ha Jézus parancsolja, akkor ez lehetséges. Ő valóban olyan edző, aki a léceket mindig úgy állítja be, hogy éppen teljes

Jézus olyan edző, aki a léceket mindig úgy állítja be, hogy éppen teljes erőfeszítéssel átugorhassuk, és utána mindig egyre följebb emeli azt

erőfeszítéssel átugorhassuk, és utána mindig egyre följebb emeli azt.

Az Ószövetség további képeit bemutatva a főpásztor Noé példáját emelte ki, amelyben láthatjuk, hogy Isten szinte megbánja azt, hogy embert teremtett a földre. Mégis megmenti azokat, akik hűségesek hozzá, és a világnak is egy része új életet kezdhet. Lót történetében a gazdag, megromlott városok megérdemelnék a teljes pusztulást, Isten mégis különleges úton akar megkönyörülni rajtuk, mert Ábrahámmal megosztja a terhét, és szinte kiprovokálja belőle azt, hogy közbenjárjon. Belelátott Ábrahám szívébe, és megmutatta, hogy ő mennyire hasonlít Hozzá. Ebben a párbeszédben úgy tűnik, mintha Ő lenne a büntető és Ábrahám a jószágos, aki közbenjár a városért, rokonáért és az ő családjáért.

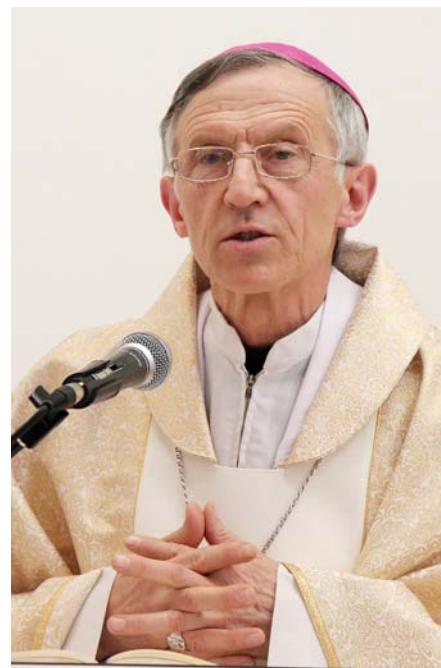
Az érem másik oldala

Jézus tanításaiban is számtalan helyen találkozunk a végtelenül türelmes, megbocsátó Atyával.

Legmegdöbbentőbb talán a jobb lator bűnbánata, amikor az nem tudja, csak érzi, hogy a keresztre

feszített Jézus magára vette az ő bűneit is. A jobb lator helyesen döntött, feléje fordult, kérte a bocsánatot, és ott megvallotta a Messiásba vetett hitét. Milyen hite volt annak, aki a félig agyonvert, agyonkínzott, keresztre feszített, biztosan meghaló emberről hiszi, hogy van országa, hogy Ő király, Ő a várva várt Messiás, amikor már azt ott senki nem hitte el?

Ilyenkor olyan nagy öröm van a mennyországban, hogy szinte elfeledkeznek minden igazról, mert annak az egynek örülnek, akit sikerült a pokol

torkából, az örök szenvedésből, a sátán karmaiból kimenteni, amiről sokan azt mondják, hogy nem szabad beszélni, mert ezzel ijesztgetjük az embereket. Az irgalmas Jézus soha nem tagadta meg az igazság másik, félelmetes oldalát sem. Senki nem mondja azt, hogy – az igazságosságát félretéve – Ő mindent megbocsát. Ez csak félig igaz. Mert eljön az utolsó nap, az utolsó ítélet ideje, amikor remegni fognak még az igazak is, és mindenki leborul majd előtte.

„...előttem hajlik meg minden térd, s minden nyelv Istent magasztalja. Tehát mindegyikünk magáról ad számot Istennek” (Róm

Isten szinte megbánja azt, hogy embert teremtett a földre, mégis megmenti azokat, akik hűségesek hozzá

14,11-12). Jézus még az utolsó pillanatokban is az Ő irgalmas jószágát kínálja még a gyilkosainak is. Komolyan kell venni a felszólítását: Legyetek irgalmasok, mint az Atya. ...mert amilyen mértékkel ti mérték, olyannal fognak nektek is mérni (vö. Luk 6,36;38).

Kovács Ágnes

A BOM a XX. századi orvostudomány egyik legnagyobb felfedezése

Nyíregyházi résztvevőkkel tartottak nemzetközi konferenciát a Billings-módszerről Zágábban

„Nyitottság az életre” címmel rendezték meg a Billings Ovulációs Módszer Nemzetközi Szervezete által összehívott nemzetközi konferenciát, valamint az azt követő oktatóképző kurzust a Zágábi Érseki Lelkipásztori Intézetben május 12. és 19. között.

A nemzetközi eseményt Kolinda Grabar-Kitarović horvát elnök védnöksége alatt szervezték meg. A rendezvényen a világ különböző pontjairól érkezett, az élet és a család védelmére elkötelezett orvosprofesszorok, bioetika professzorok, endokrinológusok, nőgyógyászok, szülész-nők, embriológusok, sebészek, papok, szerzetesek, a módszert megélő házaspárok és a módszert hazájukban több éve tanító Billings-oktatók vettek részt. A konferencián hazánkat a nyíregyházi Lukács házaspár, László és Krisztina, a Magyarországi Billings Központ vezetői képviselték.

A konferencián a Billings Ovulációs Módszer alkalmazásának a családi élet harmóniájában és a házaspár közötti kölcsönös szeretet növekedésében betöltött fontos szerepéről, valamint a módszer szerinti életvitel folyamán a házaspár közötti egység, tisztelet, kommunikáció, bizalom és intimitás mélyüléséről hallhattak előadásokat a jelenlévők. Az öt kontinensről érkezett képviselők a helyi Billings-központok működéséről és eredményeiről számoltak be, illetve műhelyfoglalkozásokon a tapasztalt nehézségekről és megoldási lehetőségekről egyeztettek.

A Magyarországi Billings Központ Nyíregyházán található

A nyíregyházi Lukács házaspár –négygyermekes szülőkként – a Billings Ovulációs Módszer akkreditált oktatói és a Magyarországi Billings Központ működtetői, akik különféle felkéréseknek eleget téve, plébániai jegyesoktatás, családi- vagy házasság hétvégén szervezett előadások, iskolai rendkívüli osztályfőnöki órák és egyéb programok keretében ismertetik a módszert, majd az érdeklődő, a Billings ovulációs módszert megtanulni és alkalmazni

kívánó házaspárokkal személyre szabott tanácsadó konzultációkon foglalkoznak.

A konferenciát követő négynapos oktatóképzőn a magyar képviselőt még kiegészült a nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium tanárával, Nagy Évával. A képzést az ausztrál Joan Clements vezette, aki a Billings Ovulációs Módszer Nemzetközi Szervezete egyik igazgatója. A melbourne-i érsekség nyugalmazott munkatársa több mint harminc éve oktatja a módszert számos országban. A 2015 októberében megtartott rendkívüli szinóduson – a család témájában – Ferenc pápa által felkért szakértő, az élet és a család védelméért végzett munkásságáért a Cross Pro Ecclesia et Pontifice pápai kitüntetést kapta.

A továbbképzésen a Billings-módszer speciális egészségi és életállapotbeli helyzetekben való alkalmazásának tudományos igazolásáról, a négy alapszabály mindenféle körülményekre vonatkozó helytállásáról, a különféle rendellenességek visszakövethetőségéről és kezelhetőségéről tanultak a résztvevők, számos esettanulmány elemzésével, valós és fiktív esetek modellezésével, rendkívül gyakorlatias, interaktív formában. A kurzus végén oktatóképző oklevelet és segédanyagokat kaptak.

A program örömteli eseménye, hogy sor került a Billings Europe Szervezet

első találkozására és kapcsolatfelvételére is. Az Egyesült Királyság, Franciaország, Olaszország, Spanyolország, Ausztria, Szlovákia, Lengyelország, Lettország, Románia, Albánia, Horvátország és Magyarország oktatói tartoznak egyelőre ebbe a körbe, de – természetesen – a cél az, hogy minél több elkötelezett család- és életvédő működjön együtt az európai országok képviselőiben, egymás munkáját segítve.

Egy ausztrál házaspár, Evelyn és John Billings által kidolgozott természetes módszer, a XX. századi orvostudomány egyik legnagyobb felfedezése. Minden nőnek és minden párnak ajánlott, akik úgy tekintik a termékenységet és egészséget, mint ajándékot, amelyet meg kell becsülni és őrizni.

Alapja: önmegfigyelés. Mindössze a méhnyakban termelődő nyák változásainak figyelemmel kísérésére és ennek az ismeretnek az alkalmazására van szükség. Megtanulása egyszerű, képzett oktató segítségével könnyen elsajátítható.

A módszer használható:

- családtervezésre: a fogamzás elérésére vagy elkerülésére, álmeddő panaszok esetén;
- a menstruációs ciklus követésére;
- a női egészség nyomon követésére.

Lukács Krisztina és Lukács László

A családtervezés probléma?

A családtervezés, a fogamzás szabályozása a társadalom nagy százalékát érinti, és megoldásra váró problémaként, rossz dologként jelentkezik az életben. „Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a földet...” (Ter 1,28). Az Isten társteremtővé tette az embert, aki számára mindez problémát von maga után. A Kato-

gyermekes házaspárral beszélgetünk, akik a gyógyszerek és eszközök nélküli Billings ovulációs módszer továbbadásának, tanításának szentelik életüket. Krisztina gyógypedagógus, ma már főállású édesanya, a családi vállalkozásuk munkatársa, és minden szabadidejét leköti a Magyarországi Billings Központ vezetése. Fér-

életünket, nem szeretnénk, de nem is érdemes nélküle élni. Arra döbbsentünk rá, hogy a keresztény élet olyan, mint egy extrém sport, mert ha elég „őrültek”, merészek, bátrak vagyunk az Isten dolgaira igent mondani, akkor az megemeli az adrenalinszintet, soha nem fogunk unatkozni. Nem kell más extrém dolgot keresni, ami kitöltse az üresjáratokat, felpezsdítse a hétköznapjainkat.

Mitől extrém sport a kapcsolat Jézussal?

Lukács László: – Napi szinten történnek velünk olyan dolgok, amire csak igent mondhatunk, nem mérlegelünk, hanem csak vállaljuk a kockázatot. Ez izgalmas, mégis biztonságos, mert minden napunkat Istenre bízunk. Ő általában csak a következő lépést mutatja meg, ha előre látnánk a felmerülő akadályokat, talán elbátortalanodnánk. De ilyen a hit. Nem szabad kételkedni Istenben, nem éri meg, mert neki csodálatos terve van velünk.

Egy százfős nagyvállalat ügyvezetőjeként dolgoztam, majd egy tulajdonosváltás során a feleségemmel úgy döntöttünk, hogy az évekig tartó fásasztó, taposómalom helyett vállalva a kockázatot létrehozunk hasonló témában egy vállalkozást. Jelenleg hat alkalmazott fizetését és a család megélhetését kell minden hónapban „kiimádkozni”. Persze, ebbe Munkás Szent József segítségét is bevontuk. Bérlünk egy kisebb méretű üzemcsarnokot, amit lelki vezetőnk, Szenes István atya áldott meg az üzemből elhelyezett Szent József-szoborral együtt.

Azért döntöttünk a változás mellett, mert Krisztival közösen úgy éreztük, küldetésünk van a családok felé. A Billings-módszert nyolc éve alkalmazzuk, és fontosnak tartjuk, hogy mindezt mások is megismerjék.

Ezek szerint a módszer az, amiért megváltozott az egész eddigi életetek.

László: – Ez egy hosszú küzdelem volt az életünkben. Amikor esküvőnk előtt jegyesoktatásra jártunk, akkor csak annyit mondtak el a családterve-

Lukács Krisztina és Lukács László

likus Egyház tanítása szerint maga a fogamzásgátlás bűn, ezért a természetes családtervezés módszereit javasolja. Az Isten nemcsak termékenységgel teremtette meg az embert, hanem a termékenység szabályozásának lehetőségével is.

Mi ez a megoldás? Miért nem tanítja az Egyház? Miért nagy a liberalizmus, miért sok a megalkuvás ebben a kérdésben?

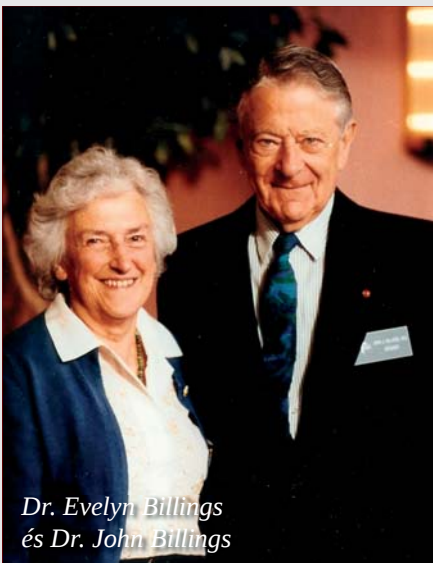
Az alábbiakban Lukács Krisztina és Lukács László nyíregyházi négy-

je, László gépészmérnök, a missziós munka mellett a családi egzisztencia megteremtésére is koncentrálnak.

Lukács Krisztina: – Ez közös misszió a férjemmel, mert azt gondoljuk, csak úgy lehetünk hitelesek ebben a témában, ha mindketten jelen vagyunk, és ő is megerősít ebben. A gyerekneveléstől a munkáig mindent hittel együtt teszünk a családban, kiváló köztünk a kommunikáció. Isten iránti szeretet hatja át az

Fotó: illusztráció

Dr. Evelyn Billings
és Dr. John Billings

zésről, hogy mi az, ami ellentétes az egyház tanításával, de konkrét megoldást nem javasoltak. Nem tudtuk, mit tegyünk. Automatikusán belesodródunk a fogamzásgátló tabletta szedésébe, mert azzal szembesültünk, hogy mindenki szed vagy használ valamit, és ezt mi sem kerülhetjük el.

Krisztina: – Nekünk ez lelkiismereti problémát okozott, mert tudtuk, hogy bűnt követünk el a tabletta szedésével, de nem láttunk más alternatívát. A mellékhatások miatt vagy el voltunk tiltva egymástól, vagy a gyógyszer miatti li-

bidócsökkenés okozott problémát, ami sok nőnél jelentkezik, csak nem tudja, hogy amiatt van, vagy nem vallja be azt. Ennek hosszú távú romboló hatásai vannak a házasságra nézve.

A házasság egy örömteli dolog, ami nem csak akkor lehet felhőtlen, felszabadult, amikor a házaspár babát szeretne. Az Isten nem azt akarja, hogy ez csak néhány esetre korlátozódjon. Ellenkezik a teremtés tökéletességével.

„Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a földet...” (Ter 1,28), – kaptuk a feladatot az Istentől, de nem szedte rá az embert azzal, hogy a házasság élet kérdésében örök küzdelem legyen az élete.

Krisztina: – Igyekeztünk katolikus pároktól és családos közösségektől tanácsot kérni, de elég lesújtó tapasztalatokat szereztünk. Rájöttünk, hogy ez szinte mindenhol probléma, csak nem beszélnek róla. István atya a lelki beszélgetéseink, gyónásaink során látta küzdelemünket, és azt, hogy mennyire szeretnénk megérteni az Isten akaratát, tervét ezzel kapcsolatban. Hittük azt, hogy Isten nem rak fölösleges terheket a házaspárok vállára, csak nem ismertük a megoldást. István atya volt az, aki

utánanézett a lehetőségeknek, elutazott Szegedre az akkori Billings Központba, amely a Billings házaspár megbízásából 1992-ben jött létre és amikor visszajött, elmondta, hogyan működik ez a módszer.

Mióta alkalmazzátok ezt a módszert, és hozott-e változást az életetekbe?

Krisztina: – 16 éve vagyunk házасok, és nyolc éve használjuk ezt a módszert teljes biztonsággal. Komplex változást hozott az életünkbe. Megújította a házasságunkat, kapcsolatunkat egymással, sőt az egyház- és istenképünket is, pedig mi csak a fogamzás szabályozására kerestük a megoldást.

Ez alapkérdés minden házaspár számára: vagy azért, mert szeretne babát, vagy mert nem szeretne. Ha ez nincs megoldva, vagy nincs egyetértés a két fél között, megjelenhet a házasság, megjelenik a hazugság, a színjátás. Az emberi lét legintimebb területe a szexualitás, ahol a legtöbb sebet lehet okozni egymásnak.

A módszerben vannak önmegtartóztató napok, amely időszak az udvarlásra emlékeztet, ekkor másképp kell kifejezni a szeretetünket, az egymás iránti szeretelmet, és ez felpezsdíti a kapcsolatot.

Krisztina: – Egy két-órás bevezető – csoportos előadás vagy egyéni konzultáció – elegendő ahhoz, hogy a nő (a házaspár) el-sajátítsa az alapokat, és elkezdje a megfigyeléseket. Mi könyvből tanultuk, de hasznos, ha személyesen, előadáson hallanak róla, és kapcsolatban vannak egy Billings-módszer oktatóval, hiszen az a tapasztalat, hogy utána időre van szükség a felmerülő kérdések megválaszolásához és az ismeretek biztonságos alkalmazásához.

Billings világosan fogalmazott egy interjúban: „A mi módszerünk ingyenes, nem termel nyereséget, tehát elterjedéséhez sem rendelkezik olyan anyagi háttérrel, amivel a fogamzásgátló tablettákat gyártó nagy cégek”.

Egymástól függetlenül három afrikai törzsnél is alkalmazzák ezt a módszert. A nők megfigyelték, kitapasztalták, megtanulták és továbbadták. Tehát nem szükséges hozzá mélyebb biológiai szintű ismeret.

Krisztina: – Valóban, a néprajzkutatók leírták, hogy törzsi asszonyok szertartásos keretek között tanítják meg lányaiknak. A módszer nagyon egyszerű, és sok nő magától felismeri, hogy a termékenysége a nyákhoz kötődik. Nem szükséges hozzá orvosi ismeret, csak az irányelveket, szabályokat kell megérteni.

A módszer világot rá arra, hogy mit jelent az Atya irgalmassága. Ő nem tesz különbséget a nők között, nem mondja azt, hogy az egyetemet végzett nőnek tudományos, az egyszerűbb gondolkodásúnak másfajta módszer érhető el. És nem tudom elképzelni, hogy olyan módszert adjon, ami feltételhez kötött: egy eszközhöz vagy iskolai végzettséghez. Pl. sok afrikai, ázsiai országban lehetetlen hőmérőzni, hiszen nincs minden nőnek hőmérője, ami ráadásul pár száz évvel ezelőtt nem is létezett. A Billings-módszer be van építve a nő testébe, és semmilyen eszköz nem kell hozzá. Ezt egy lakatlan szigeten is lehet alkalmazni, bármikor, bárhol tudja a nő, hogy mikor termékeny. Vallástól, bőrszíntől, kultúrától, iskolázottságtól függetlenül minden nő használhatja. Sőt, ami számomra csodálatos, hogy a vak nők is tudják alkalmazni! Hiszen a nyákérzet a legfontosabb jel. A Jó Isten már az első nőbe beültette ezt a módszert. Az Ő gondviselő szeretete és irgalma valóban ingyenes, és átölel minden nőt, minden házaspárt, különösen azokat, akik nehézségekkel küszködnek. Csak egyet kér tőlünk: nyitottságot. A női ciklus az első nőtől kezdődően mindig is ilyen volt. Vannak dolgok, amik nem változnak meg.

Hivatalosan is akkreditált képzésről beszélünk?

A Billings házaspár 1953-ban fedezte fel a módszert. Miért ismeretlen és miért hat újdonságként ma ez a nők számára?

Krisztina: – Prof. Dr. John Billings neurológus volt, a felesége Prof. Dr. Evelyn Billings pedig gyermekorvos. A nyákot nem a Billings házaspár találta meg. Az ő érdemük „csupán” az volt, hogy erre az egyetlen tünetre összpontosítottak. Létrehoztak egy szülész-nőgyógyász-biofizikus és szülész-nőgyógyász-endokrinológus kutató és gyakorló orvosokból álló nemzetközi csoportot, akiknek köszönhetjük, hogy a módszer szilárd tudományos alapon áll. Így az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 1988-ban fogadta el hivatalosan az ovulációs módszert, és javasolta, hogy a feltalálók nevét viselje. Hogy miért nem foglalkoznak ezzel a nők? Vagy azért, mert túl egyszerű, és nem hisznek benne, vagy azért, mert kényelmesebb valamilyen eszközt, tablettát használni. Az is lehet, hogy egyszerűen nem hallottak róla. Gyakran tapasztaljuk, hogy sok nőben mekkora előítélet van más természetes módszerek hatástalansága miatt, ezért nem nyitottak a Billings-módszerre sem. És hogy miért nem foglalkoznak vele az orvosok? Mert nem ismerik a tudományos bizonyítékokat, holott ezek mindenki számára hozzáférhetőek. Az is tény, hogy a fogamzásgátlás kultúrájában élünk, ahol ez az ingyenes módszer súlyos gazdasági érdekeket sért. John

Gyönyörű harmóniát élünk meg azóta, hogy megtapasztaltuk ennek szépségét.

A természet tökéletessége az ember testében is megmutatkozik. A természet is pihen, erőt gyűjt, lassan bontakozik ki, mint a női ciklus, a szervezet és a házaselet. Mindennek megvan a maga helye és ideje. Ha csak ünneplünk, vagy csak böjtöt tartunk, az nem jó.

Miből áll ez a módszer?

Krisztina: – Az ovulációs módszer a méhnyak által termelt nyákra épít. A méhnyaknyák olyan biofizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkezik, melyek segítségével teljes biztonsággal megmondható, hogy termékeny fázisban van-e a nő, avagy sem. Azt mindenki tudja, hogy a fogamzás az ovulációkor és környékén lehetséges. De hogy pontosan melyik ez az időszak, és melyik a ciklus legtermékenyebb napja, azt csak a méhnyaknyák állapota jelzi, mert ez az egyetlen specifikus jel a női szervezetben, mely előre figyelmeztet. A fogamzás elmaradását a nyák hiánya is okozhatja. A módszer egyik előnye az is, hogy a folyamatos figyelés miatt a nő előbb észreveszi, ha valami nincs rendben, és időben kérhet orvosi segítséget. A módszer lényege, hogy a nő saját maga meg tudja állapítani termékeny időszakait.

Mennyi idő alatt lehet ezt megtanulni, hogy teljes biztonsággal alkalmazza a nő?

Krisztina: – Igen. Az a megtiszteltetés ért minket 2014-ben, hogy a korábbi vezetők, látva többéves kitaró munkánkat, átadták nekünk a Magyarországi Billings Központ vezetését. Azóta folyamatos kapcsolatban vagyunk az Ausztráliában működő Nemzetközi Központtal. Elvégeztünk egy egyéves nemzetközi képzést, majd ez év májusában részt vettünk a Nemzetközi Billings Konferencián Zágrábban, és az ezt követő négynapos képzésen. Folytatjuk a módszer terjesztését, oktatását, és amint lefordítjuk az anyagokat, oktatóképzőt fogunk szervezni. Fontosnak tartjuk, hogy a papok is tudjanak róla, mert ők azok, akik fiatalokkal, családokkal vannak kapcsolatban. A Nemzetközi Billings Központnak nyolc igazgatója van több kontinensen és egy spirituális vezetője. A Magyarországi Központ lelki vezetője Szenes István atya. Az a távlati célunk, hogy minden egyházmegegyében legyenek Billings-oktatók.

Jelenleg a Szent Imre Gimnázium felsőbb évfolyamaiban oktatjuk ezt a módszert Nagy Éva tanárnővel, aki szintén akkreditált oktatója a Központnak. Ma a fiatalok körében egyre korábbi életszakaszban kezdik el a szexuális élet. Akkor kezdik el szedni a fogamzásgátló, abortív tablettákat, és választják az egyszerű alkalomból álló – ezáltal kényelmes –, de a női szervezetet évekre terméketlenné tevő beavatkozásokat, amikor még fejlődik a szervezetük, így a legnagyobb és gyakran visszafordíthatatlan károkat okozzák saját maguknak. Sajnos, a szülők is tanácstalanok, sok esetben nem tudnak ezek ellen mit tenni, nem tudnak teljes mértékben kiállni a keresztény értékek mellett, mert a legtöbb keresztény nő fogamzásgátló tablettákat, abortív eszközöket használ. Pontosan ezek az okok sürgetik a Billings-módszer népszerűsítését.

László: – A 2014-es rendkívüli családszinódusra Ferenc pápa meghívta a Billings Központ egyik ausztrál igazgatóját, aki négyperces beszédet tartott a módszerről. A szinódust követően a nyolc igazgató közös levelet fogalmazott meg a Szentatyának, melyben felajánlották a segítségüket a módszer terjesztésében. Ez a módszer prevenció is, mert segít a nőnek, hogy pontosan tudja, mi történik a testében, és sok

mindent, nem várt fogamzást, abortuszt előz meg. A mai család ezer sebből vérzik. Nekünk a sebeket kell gyógyítani, ezért fontos a megelőzés. Ez a módszer tehát egyedülálló nőknek is jó, mert a nőgyógyászati egészségi állapot nyomon követésében is segít, és ha bármi van, akkor sokkal hamarabb és időben eljuthat a beteg az orvosához.

A módszer nemcsak nőknek szól. Miért fontos, hogy a férj is jelen legyen?

László: – A természetes családtervezés egy életforma. A Billings-módszert nem lehet egyedül alkalmazni, a házaspár közös döntéséről van szó. Sok év berögződéseit kellett levetkőznünk, hiszen korábban én magam is úgy kezeltem a családtervezést, mint egy olyan problémakört, melynek a megoldása kizárólag a nő feladata és kötelessége, hiszen nem az én testem-

Bizonyított tény, hogy minimális (2%) a válások száma azon házasságok körében, ahol a családtervezésben természetes módszert alkalmaznak.

ről van szó. Mekkora tévedés ez! Most már tudom, hogy ez nem így van, és szégyellem is magam ezért a gondolkodásért. Nekünk, férfiaknak az a dolgunk, hogy biztonságot jelentsünk életünk párjának, és ebbe az is beletartozik, hogy gondoskodunk a testi és lelki szükségleteiről, nem hagyjuk mérgezni különböző hormonkészítményekkel, melyek csak arra jók, hogy elhitesseék velünk, hogy pillanatnyilag minden rendben van. A felszín alatt persze megy az aknamunka, mely soha nem a megértés és harmónia irányába visz bennünket, hanem az önzés felé. Ennél nagyobb ellenség pedig nem létezik. A férj jelenléte azért fontos, mert ha megérti a test működését, a termékenységét, jobban tud figyelni feleségére és elmélyül a köztük lévő párbeszéd és összhang. Természetesen vannak önmegtartóztató időszakok, melyek elsősorban talán nehezek, akár kibíráhatatlannak is tűnhetnek, mégis most már több mint nyolc év távlatából nyugodtan ki merem

jelenteni, hogy havonta néhány napot, egy hetet ki lehet bírni. A házaselettől való időszakos tartózkodás a szerelem és érettség kifejezése. A Billings-módszer fejleszti a személyiséget, előmozdítja a szexualitás kultúráját, ezzel erősíti a házasságot. Bizonyított tény, hogy minimális (2%) a válások száma azon házasságok körében, ahol természetes módszert alkalmaznak. Nincs annál nagyobb öröm, mint szabadon, kiegészítő szerek és eszközök nélkül egymásnak ajándékozni magunkat.

Krisztina: – Sok nő érzi azt, hogy magára marad ebben a kérdésben, és ebből olyan szorongás, félelem adódhat, ami előbb-utóbb teret ad a hazugságnak, és veszélyezteti a kölcsönös bizalmat és harmóniát. Számomra nemcsak fontos Laci jelenléte, hanem egyszerűen elképzelhetetlen az, hogy ezt a lényeges területet és az életemnek bármely más részét ne osszam meg velem. Biztonságot és nyugalmat jelent, hogy őszinték lehetünk egymással, nincsenek titkaink, és nem kell színészkedni. Azt hiszem, minden feleség erre vágyik. Azt mondhatjuk, hogy a Billings-módszer teológiai szempontból nézve napról napra erősíti a házasság szentségét. Ez nyilvánvalóan kihat a gyermekekre is, akik így szerető, biztonságos, harmonikus légkörben élhetnek. Vagyis mindenki jól jár! Azért vagyunk olyan elkötelezettek a módszer terjesztésében, mert ezt a jó hírt szeretnénk megosztani mindenkiel, aki nyitott rá!

Kovács Ágnes

Életfát ültettek Baktalórántházán

Életfát ültettek a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének tagjai Magyarorszáért, a gyermekekért, az ifjúságért, a magzatokért Baktalórántházán, Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium tanulói, az Alexandra-iskola képviselői vettek részt és kötöttek nemzeti színű szalagot az Életfára.

gyermekekért, az ifjúságért, jövőnk zálogáért, Mária-lelkületű édesanyákért, az édesapákért, hogy egyre több fiatal vállalja fel a házasságot, a családot és a

gyermekeket. Az óvodások, a gyermekek, a fiatalok után Nagy Lajos polgármester és a KÉSZ képviselője fejezte be az Életfa ültetését, a nemzeti színű szalagok felkötését.

A történelmi egyházak részéről Hasulyó János római katolikus kanonok és Miló Miklós parochus-esperes megáldotta az elültetett Életfát. A nemes tölgyet a Nyírerdő Zrt. baktalórántházi Erdészetének igazgatója, Bíró Imre bocsátotta a KÉSZ rendelkezésére, amiért ezúton is köszönetünket fejez-

rántházán a kastélymúzeum kertjében Gyümölcsoltó Boldogasszony főünnepén, Jézus fogantatásának napján, március 25-én (az idén április 4-én). Az Életfa-ültetésen a város oktatási intézményeinek ifjúsága, a gyermekek, a Zengő Erdő Óvoda óvodásai, a Reguly Antal Általános Iskola tanulói, a Gyermekek Átmeneti Otthonának kis lakói, a Gyermekvédelmi Központ Lakásotthonainak fiataljai, a Vay Ádám Gim-

A KÉSZ-elnök megnyitója, az ünnepi alkalom bevezetése után, Veres Andrásné, Ratkó József: „Halott halottaim” című versének részletét szavalta el, megemlékezvén a több millió abortuszáldozatról, a meg nem született magzatgyermekéről, akiknek napját 1993 óta szintén ezen a napon tartják. Újvári Sándorné tolmácsolásában ima és fohász hangzott el Magyarorszáért, Mária országáért, a családokért, a születendő

zük ki. A múzeumkerti program a „Boldogasszony anyánk...”, korábbi nemzeti imánk eléneklésével fejeződött be. Majd a római katolikus templomban – az ünnepi szentmisén – égő gyertya mellett, lelki adoptálásra tettek fogadalmat keresztény asszonyok. Immár 16. éve önkéntesek 9 hónapon át vállalják, hogy minden nap imádkoznak egy megfogant gyermek megszületéséért.

Némethné Csubák Éva sajtóapostol

Az élet védelmében

Magyarország Alaptörvénye – Szabadság és felelősség – II. cikk

„Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

A **Katolikus Egyház** abortusszal kapcsolatos felfogása kezdettől fogva napjainkig egyértelmű és világos: „Az életnek az a teljessége, amelyre az ember hivatott, teljesen meghaladja földi létének határait, mert nem más, mint magának Istennek életében való részesedés” (II. János Pál pápa: Az élet evangéliuma 2.). Az emberi élet aján-

dék, amely kezdetétől végéig szent. Minden emberi élet egyedi, páratlan érték, amely, az egyéni túl, ajándék az emberi közösségnek is. Ez nem csupán hívő látásmód kérdése, hiszen minden ember szívébe írva hordozza az erkölcsi jó és rossz legfőbb törvényeit, így az élet igenlését is. Ha egy társadalom tartósan elszakad ezektől az értékektől, önmagát ítéli pusztulásra. Ezért minden emberi lény élethez való elidegeníthetetlen jogát védenie kell a társadalomnak és a törvényhozásnak.

A demokratikus állam kimagasló értékrendjét az mutatja, ha az alapvető erkölcsi értékekben, az emberi jogok védelmében nem szolgáltatja ki magát a tömeg pillanatnyi vélekedésének. A leggyengébbek és a leginkább kiszolgáltatottabbak kapjanak különös védelmet, így a magzati fejlődés állapotában élő ember is. A XX. század leggyalázosabb botránya, hogy egyes társadalmakban a védtelen emberi életet az állam által intézményesített formában pusztítják.

Tudományos konferenciát tartottak a Domonkos-rend alapításának 800. évfordulóján

Az eseményre Debrecenben került sor 2016. május 20-án az MTA Területi Bizottságának székházában a debreceni Szent László Domonkos Plébánia és a Területi Bizottság Valástudományi és Teológiai Munkabizottsága szervezésében.

A „Domonkos szentek és szent helyek” c. konferenciát köszöntve Hodossy-Takács Előd, az MTA Területi Bizottsága főtitikára a Krisztusban való egységre buzdított Péter 1. levele alapján. Bosák Nándor, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye nyugalmazott püspöke köszöntőszavában arról is szólt, hogy a Domonkos-rendnek mai világunkban, a konkrét helyzetekben meg kell találnia helyét, mint ahogy alapításakor is a kor konkrét szükségére adott válasz hozta létre a prédikáló rendet. Mi, mint a láthatatlan Isten képmásai tudásunkkal a teremtett világ megismerésére irányuljunk és a szentek életében is azt kell vizsgáljunk, hogyan valósították meg a krisztusi eszményt. Górski Jacek OP plébános-házfőnök elmondta, hogy rendjüknek az alapítás óta ugyanaz a küldetése: hirdetni az evangéliumot, védeni az igazságot, oktatni és prédikálni. Barna Máté OP vikárius a rendi közösségüknek a kezdetekben kialakult sajátos vonásait emelte ki, mely nagyban különbözik pl. a bencés szerzetesi eszménytől. A domonkosok szá-

mára a kolostor a felkészülés, a pihenés és a gyógyulás helye; munkaterületük a kolostoron kívül van.

A rend alapításának történeti hátterét világította meg dr. Barta János professor emeritus (Debreceni Egyetem), majd dr. Orosz István akadémikus (Debreceni Egyetem) a rend nagy tudós szentjéről, Nagy Szent Albertről tartott előadást, kiemelten elemezve – a fennmaradt művek alapján – a szent kevésbé ismert természettudományos munkásságát. Dr. Maróth Miklós akadémikus Aquinói Szent Tamás fő műve, a Summa Theologiae görög és főleg arab nyelvű forrásaival, az arab filozófia és az arab filozófiai iskoláknak Aquinói Szent Tamás gondolkodására gyakorolt hatásáról érkezett.

Dr. Deák Hedvig OP egyetemi tanár az Árpád-házi Szent Margit korában szerveződött domonkos női kolostorok helyzetéről szólt, elemezve a veszprémi és a Nyulak szigetén lévő kolostor körülményeit, melyek Szent Margit és részben Boldog Ilona domonkos szerzetesnő tartózkodási helyei voltak. Az utolsó Árpád-házi hercegnő, Boldog Erzsébet domonkos szerzetesnő életét, aki a Svájcban található Tössi domonkos kolostorban élt, és akiről alig van ismeretünk, Földvári Katalin tudományos munkatárs mutatta be Puskely Mária: Árpád-házi Boldog Erzsébet című könyve alapján.

Gazdag tartalmú előadást hallhattunk Lupescuné Makó Máriától (Babeş–Bolyai Tudományegyetem, Kolozsvár) a középkori Erdély domonkos kolostorairól, a domonkosok ottani jelenlétéről. Dr. Barna Gábor professor (Szeged) Árpád-házi Szent Margit alak-

jának 20. századi különféle értelmezését és a szentté avatási folyamat alakulását mutatta be gazdagon illusztrált előadásában.

Dr. Slíz Marianna (ELTE) érdekes témával jelentkezett: azt vizsgálta, hogy Szent Domonkos és Szent Margit hogyan szerepelt a magyarországi névadá-

si szokásokban. Végül dr. Nagy Ilona (DE) mutatta be a Szent Margit-legendának saját maga és dr. Boda István Károly (DE) által készített digitális honlapját, melyen sokrétű, nyelvészeti szempontú összevetést találunk a magyar nyelvű legenda és latin forrásai között, gazdag kultúrtörténeti, filológiai apparátussal kiegészítve.

A konferenciát bezáró dr. Szabadi István docens (DE, a Tiszántúli Református Egyházkerület Levéltárának igazgatója) mint a konferencia társrendezője kifejtette, hogy megnyerő és példaértékű a Domonkos-rend tagjainak nyitottsága arra, hogy mások, a tudományokkal foglalkozó egyének gondolatainak helyet adjanak. Egyben az ökumenikus közös gondolkodásnak is szép példáját lehetett látni, vélekedett Szabadi István. Visszacsengett így Hodossy-Takács Előd biblikus teológiai professzornak a konferencia köszöntőjében mondott óhaja – Péter levele alapján –: Épüljetek fel egy kövön, a szegletkövön.

Havas Lászlóné

Az ároktól a szószékig

V. alkalommal rendezték meg a Józanság Napját Debrecenben

A Forrás Lelki Segítők Egyesülete a Debreceni Kábítószerügyi Egyeztető Fórummal közösen rendezte meg a Józanság Napját a Debreceni Simonffy utcai Ifjúsági Házban, valamint a Debreceni Baptista Gyülekezet házában 2016. április 29–30-án. A kétnapos programmal a szervezők a helyi társadalom figyelmét igyekeztek felhívni arra, hogy van gyógyulás, van kiút a szenvedélybetegségekből. A találkozón a Debrecenben működő önségítő csoportok nyitott ülésein, illetve segítő intézmények, szervezetek bemutatkozásán vettek részt az érdeklődők. Emellett bizonyágtételekre, szakmai kerekasztal beszélgetésre, valamint ökumenikus megemlékezésre is sor került, ahol a történelmi egyházak képviselői közösen emlékeztek meg a szenvedélybetegségek áldozatairól, és imádkoztak a családtagokért, a szabadultakért, gyógyultakért és a betegekért.

Szombaton Pethő Albert lelkész, házigazda köszöntötte a résztvevőket, és elmondta, a Bibliának van egy különös szemlélete, amely azt mondja, hogy minden ember valaminek a rabja, ha másnak nem, a bűnnek, az Isten nélküli életnek. Sokan lenézik a szenvedélybetegeket, elhatárolódnak tőlük, ahelyett, hogy megpróbálnának rajtuk valamilyen módon segíteni. Amikor egy átlag keresztény lenézi a szenvedélybeteget, nem ismeri a Bibliát.

Berényi András, a Forrás Egyesület vezetője, klinikai és addiktológiai szakpszichológus a találkozón elmondta, nagy szükség van a szenvedélybeteg-ellátás területén az önségítő csoportokra, amelyek nélkülözhetetlenek a gyógyuláshoz. Gyakran a nem működő közösségek arra panaszkodnak, hogy nincs idő odafigyelni a másokra. Az önségítő csoportokban van idő egymásra; ez egy 24 órás támogató emberi baráti kapcsolat. Sokszor ezek a csoportok a család, a partner szerepét töltik be a segítségben, így a pótcsalád szerepét is ellátják. Az önségítés az önmagamon való erősítést segíti azzal szemben, amikor azt várom, hogy mások segítsenek rajtam, az orvos gyógyítson meg engem. Mindezen találkozók a bizonyágtételeken keresztül segítenek abban is, hogy a szenvedélybeteg megtapasztalja, van kiút, van esély a gyógyulásra.

X Y vagyok, alkoholista

Megdöbbentő sorsok, életek, tönkrement házasság, megromlott kapcsolatok, csalódások, vagy egyszerűen egy rossz szokás beidegződésén keresztül vezet az út a szenvedélybetegség kialakulásáig, amikor az ember kilátástalan

helyzetben a pillanatnyi örömszerzés, apró boldogság érzés keresése miatt választja ezt a lehetőséget, ami elindítja a lejtőn. A találkozón több alkoholista szomorú történeteit hallottuk.

Megjárta a mélységeket, a börtönt, elveszítette emberi méltóságát az a 72 éves szenvedélybeteg, aki 42 évig ivott. Elmondta: van visszaút, Isten megkönyörült rajta, szabadabbá tette.

– XY vagyok, alkoholista – hallottuk a következő tanúságtételt –, mindent elveszítettem, az otthonomat, családomat, 7 évig hajléktalanként éltem, majd édesanyám segítségével eljutottam Mária-pócsra, és Jézus Krisztus megszabadított engem a betegségtől. Akkor gyógyított meg, amikor életemben először beismertem, hogy alkoholista vagyok, és szeretnék változtatni az életemen. Ennek már 16 éve, azóta nem iszom, de fontos, hogy heti rendszerességgel önségítő csoportba járjak. Mindenkinek azt tanácsolom, hogy tartozzon valahová.

– A nők ivási szokásai eltérnek a többitől – osztotta meg a résztvevőkkel történetét egy időse asszony. – Nem a kocsmában isznak, hanem kevésbé látványosan, otthon. Nehezebben ismerik el, hogy alkoholisták, inkább depresszióval fordulnak az orvoshoz, bízva abban, hogy talán ki nem mondva is segítenek rajtunk. Amikor eljutottam az első önségítő csoportba, rettegtem, mert szégyelltem magam az alkoholisták között, hiszen már öreg vagyok, és nő, de megnyugvással tapasztaltam meg, hogy nagy szeretettel fogadnak. Ott nem tesznek különbséget öreg-fiatal, férfi-nő között, mert aki ott van, az már megjárta a poklot, és tudja, hogy semmi nem számít, csak az ember, aki meg

Berényi András

akar gyógyulni, akinek megfogják a kezét, és vezetik. A gyógyuláshoz hit is kell – tette hozzá –, mert ez olyan betegség, amit egyedül nem lehet leküzdeni. A gyógyulással egy új élet, új gondolkodásmód kezdődik el.

Az ároktól a szószékig

– Református keresztény családban születtem, nevelkedtem, majd a szép gyerekkor után következtek a katonaidők, a nagy szerelem, házasság, és jött a csalódás a két és fél évi házasság után – hallottuk a kárpátaljai lelkész, négygyermekes édesapa vallomását.

– A válás után egyedül – akkora már szüleim sem éltek –, reményt vesztettem, céltalanná vált az életem, és az alkohol segítségét egyre gyakrabban hívtam, míg függővé váltam. Eleinte még dolgoztam, de később, mivel alkoholista voltam, már senkinek sem kellettem. Hamarosan annyira leromlott az állapotom, hogy egy idő után már dolgozni sem bírtam, nem volt pénzem, senkire nem számíhattam, viszont az italról nem tudtam lemondani.

A házam mellett, az udvaromon volt egy melléképület, azt az alapig lebontottam, és potom áron eladtam belőle mindent. Amikor elfogyott a pénz, következett a műhelyem. Először a gépeket adtam el, majd lebontottam az épületet, és mindent pénzzé tettem, amit aztán elittam. Ezután következett a házam. Eladogattam a lakásból a bútorokat, csak hogy legyen pénzem alkoholra. Ezután a belső nyílászárókat is pénzzé tettem, majd felszedtem a padlót, sőt, régi ház lévén, a padlás is deszkázva volt, és azt is eladtam. Télen a házban hidegebb volt, mint a szabadban, a bor, amit az ágyam mellé tettem, reggelre mindig megfagyott. Nem maradt más csak egy ágy, egy asztal és egy szék. Hét éven keresztül

ittam éjjel-nappal. A végén már annyira legyengültem, hogy a mosdóba sem tudtam kimenni. De az Úr Jézus nem hagyta, hogy meghaljak. Amikor már nem bírtam tovább, felkiáltottam az Úrhoz: „Uram, vagy könyörülj meg rajtam, vagy engedd meg, hogy ki tudjak menni a temetőbe meghalni. Ennek így nincs értelme! – kiáltottam. Attól a perctől kezdve nem tudom, mi történt, de egy kortyot sem ittam. Nagyon nehezen ment a talpra állás. Elkezdtem dolgozni, rendbe szedtem a lakásomat, majd megnősültem, három szép lányunk született, elvégeztem a református teológiát, most pasztorál pszichológiát tanulok, és három cigánygyülekezetnek vagyok a vezetője. Mindenkit bátorítok, hogy van újraéledés, amit jól kifejez az önszegítő csoportok imája:

„Istenem, adj lelki békét annak elfogadására, amin változtatni nem tudok, bátorságot, hogy változtassak, amin tudok, és bölcsességet, hogy felismerjem a különbséget.”

Kovács Ágnes

Az öröm a kísértések között

Mindenkinek újra emberként, méltósággal kell megküzdeni a józanságáért, így nem kinszenvedés lesz számukra a felépülés, hanem megtalálják benne az életük értelmét, örömet. Kerekasztal-beszélgetést tartottak a debreceni addiktológiai ellátásban dolgozó szakemberek a szervezetek alkotta háló összefogásáról, jelenlegi helyzetéről az 5. alkalommal megrendezett Józanság Napja rendezvényen 2016. április 30-án, a Debreceni Baptista Gyülekezetben. A résztvevők – dr. Gaál Erzsébet főorvos, pszichiáter, addiktológus, Kovács Károly addiktológiai szakpszichológus, dr. Pál Ilona főorvos, pszichiáter, Berényi András klinikai és addiktológiai szakpszichológus, dr. Juhász Béla, az önszegítő csoportok képviselője, dr. Kriskó Miklós pszichiáter, addiktológus egybehangzó véleményként elmondták, még nincs meg az a kohézió, amivel hatékonyabbak lehetnének a szenvedélybetegségek elleni küzdelemben.

Dr. Kriskó Miklós elmondta, a háló nagyon lyukacsos, kihullnak, vagy

be sem kerülnek a betegek, aki pedig fennakad a hálón, annak az ellátása

nem minden esetben megfelelő. Természetesen vannak jól együttműködő szervezetek, de a szenvedélybetegség és elsősorban a kiváltó okok széles spektrumúak, ezért számos intézmény együttműködésére van szükség. A résztvevő szakemberek elsősorban a debreceni ellátás javításában munkálkodnak. A pszichiáter kiemelte, a szenvedélybeteg-ellátásban az orvosok, szervezetek, rehabilitációs intézmények mellett nagy szerepet játszanak az egyházak is. Majd Bruno Ferrero Olykor elég egy napsugár című rövid történetét olvasta fel, amely szerint szükségünk van pél-

Dr. Juhász Béla, dr. Gaál Erzsébet, dr. Kriskó Miklós, Kovács Károly, Berényi András, dr. Pál Ilona

Pethő Albert lelkész

A JÓZANSÁG NAPJA

módon segíteni? „Ne részegedjetek bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesejete be Szentlélekkel” (Ef 5,18). Ne a szenvedélybetegségből akarjuk kigyógyítani a beteget, hanem abban segítsünk, hogy egy teljesebb életet éljen.

Berényi András elmondta, a debreceni Forrás Lelki Segítők Egyesületével a szociális, naplali, közösségi ellátásban vesz-

közösségében nagy a csoportkohézió, ragaszkodnak egymáshoz, segítőkészek egymás felé, de ezeken kívül lehet még több olyan közösség is, amely más utakat kínálhat. Mert ha elveszünk valakitől valamit, akkor ahelyett kínálni kell mást. A főorvosnő nagycsaládok egyesületének tagjaként tapasztalta, hogy a családok egyelőre nem érzik fontosnak, hogy beszéljenek a szenvedélybetegségekről, mert nem érzik magukat érintettnek ebben a kérdésben, pedig szinte minden család az valamilyen formában, vagy már jelen vannak azok a problémák, amelyek később okként jelentkeznek a szenvedélybetegségek kialakulásában. A vallási közösségek, ifjúsági csoportok is segíthetnek ebben, a kérdés az, hogyan lehet a fiatalokat ezekhez a közösségekhez eljuttatni.

Dr. Juhász Béla tapasztalata szerint a fiatal korosztály körében egyre jobban nő a drogfogyasztás annak ellenére, hogy számtalan más lehetőségük van az öröm szerzésére, sport, szórakozási lehetőségek, minden féle kielégítő, szabadidő eltöltését segítő programok. Drogstratégia van, de alkoholstratégia nincs, mert valóban több ezer éves hagyományról van szó, és ha valaki mértékletesen iszik, de nem részegedik le, akkor ott nincs probléma. 9 millió embernek nem lehet megtiltani, hogy igyon, amely teljesen természetes pl. társaságban. A szakember véleménye szerint az alkoholizmus a tagadás betegsége, mert akkor kezdődik a probléma, ha tagadják a betegség jelenlétét.

Dr. Gaál Erzsébet hozzátette, szinte minden fiatal – a szülő legnagyobb tiltása ellenére – kipróbálja az alkoholt, de sokan, szerencsére, nem maradnak benne, amely sokszor nem csak a szülőkön múlik. Minden család érintett a szenvedélybetegség kérdésében. A gyógyításba be kell vonni az egész családot, mindenkit meg kell hallgatni, a szülőt és a drogos fiút is, és így közös akarattal újra felépülhet a család. Ami, persze, nagyon ritka, de ez is egy lehetőség. Sajnos, sok esetben nagyon előrehaladott állapotban kerülnek a szenvedélybetegek a szakorvoshoz, miután a család otthon, elmondásuk szerint, „mindent megtett”, csak éppen a betegről feledkezett meg.

daképekre, mesterekre. Mert mi változtatja meg az embert? A Mester érintése. Az igazi mester segítségét igénybe kell venni, és ez csak tőlünk függ. Választhatunk: Vele vagy nélküle.

Kovács Károly szerint a pszichiátriai és az összes többi betegséghez képest a szenvedélybetegség az, ahol a legkevésbé lehet megkerülni a spiritualitást, az Istennel való kapcsolatot. Nincs olyan ember ma Magyarországon, aki ne látott volna közelről szenvedélybeteget. A drog, cigaretta, alkohol, gyógyszer függőségével küzdenek ismerőseink, és baráti körben, munkatársaink között, vagy a családjainkban is fellelhetők ilyen emberek. Aki közelről lát szenvedélybeteg embert, azt mondja rá, hogy megkötözött, megszállott, nem egészséges ember, amitől a beteg szeretne, de nem tud megszabadulni. Mintha olyan erők ejtenék rabul, amelyek nem pusztán belőle fakadnak. Ezért is mondhatjuk, hogy nem kerülhető meg a spiritualitás.

Az alapkérdés az, hogy hogyan lehet jól inni, mert kategorikusan nem lehet elvenni az emberektől az alkoholt, hiszen gyakorlatilag mindenki fogyasztja alkalmanként, ünneplésekkor, baráti találkozókon stb. Viszont jöhet olyan élethelyzet, tragédia, amelynek megoldására van, aki az alkoholizmust választja, mert a másik út járhatatlan. Járhatóvá kell tenni az utakat, hogy legyen esély a választásra. Tudunk-e egymásnak, másoknak, gyermekeinknek más

nek részt, még nagyobb esélyt adva a gyógyulásra és a motivációra. Az ellátás nemcsak egészségügyi feladat, hanem a mindennapokban is segíteni kell a szenvedélybetegeket, együtt kell működni értük. Ezek az intézmények segítenek a betegnek a döntésben, hogy melyik szakemberhez forduljanak, aki sokszor azt tapasztalja, hogy a beteg bent van a segítő rendszerben, de lehet, hogy nem a megfelelő helyen, amivel senki nem szembesíti. Gyakori, hogy az alkohol-probléma a gyógyszerrel kombinálva jelentkezik, amiben segítség a gyógyszer, de az ezzel való visszaélés káros. Együtt kell működni a lelkésznek, a szakpszichológusnak, addiktológusnak, önéngítő csoportoknak, de ez a gyakorlatban még nincs megoldva. A beteggel foglalkozó szakembernek nem lehet csak a saját területére koncentrálni. A legnagyobb probléma, hogy ebben a rendszerben a háziorvosokat nem tudják megszólítani, pedig gyakorlatilag legelőször a háziorvos találkozik a szenvedélybeteggel.

Dr. Pál Ilona elmondta, készülõben van a gyermekaddiktológiai szakrendelés is, mert, sajnos, a fiatal korosztálynak is már szüksége van segítségre. A probléma megközelítésében viszont első körben a családokat kell elérni. Mi az, amit kínálni lehetne saját magunknak, embertársainknak ahhoz, hogy a gyermekeknek ne kelljen átmeneti örömet nyújtó segítséghez folyamodni. Az anonim alkoholisták

Kovács Ágnes

A borra nem haragszom

Az élet sokszor egy ingoványos terep. Fontos, hogy cölöpökre találjunk benne, amelyeken lépegetve újra és újra partot érünk. Ezeket a cölöpöket mindannyiunknak meg kell keresnünk, s ha komolyan akarjuk, meg is fogjuk találni.

„Az alkoholista, a kétségbeesés határán, amikor az alkoholban eléri a mélypontot, és a fölemelkedés határán, amikor elindul kifelé, mondhatjuk, az új ember prototípusává lesz. Tétova és tántorgó prototípusává.” (Lucien Aimé Duval) Két könyv, amelyek nem hagytak el elmúlt életem évtizedei alatt, ma is ott vannak ágyam mellett az éjjeliszekrényemen (Lucien Aimé Duval: *Miért oly hosszú az éj*; Boros László: *A köztünk élő Isten*). Mindkettőt jezsuita pap írta. Egyikük elhagyta hivatását, a másik alkoholista volt. Mindketőjük sorsában mélyen érintett vagyok.

Duval, a francia jezsuita, aki sanzonokat írt, hangszerelt, s gitárral a kezében járta a világot Jézus Krisztusról énekelve, az élete egy meghatározó szakaszában belezuhant az alkoholizmusba, s később előljáróinak engedélyével és, mondhatom, biztatására megírta meghatóan őszinte könyvét az alkoholizmusáról „*Miért oly hosszú az éj?*” címmel.

Az alkoholban jó értelemben sokan megmártóznak, megmártóznak az életben. Van, amikor még fölemel, még megtöri a csendet, megcsendíti a dalt, felbátorít az énekre, de, sajnos, egyszer csak átfordulhat ez az egész. Hogy kinél mikor, miért? Ennek ezer oka lehet... és egyszer csak az alkohol okozta mámorból, magasságból a mélységben, a pokol fenekén találsz magad, s innen fölkapaszkodni újra a magasságba már nem könnyű vállalkozás, de nem is lehetetlen. Az alkoholra nem kell haragudni. A hiba bennünk van. A jó bor rendeltetése, hogy megvidámítsa az ember szívét.

Évekkel ezelőtt hetekig egy rehabilitációs intézetben voltam, ahol az ott eltöltött idő alatt három ember került igazán közel hozzám, két hajléktalan és egy egyetemi docens. Az alkohol nem válogat akkor sem, amikor a mélységbe taszítja az embert. Az élet sokszor egy ingoványos terep. Fontos, hogy cölöpökre találjunk benne, amiken lépe-

getve újra és újra partot érünk. Ezeket a cölöpöket mindannyiunknak meg kell keresnünk, s ha komolyan akarjuk, meg is fogjuk találni.

Éld át újra a létezés örömét!

Pilinszky János mondja, hogy a szellemi szférában csodák történnek. Szellemi szféra Pilinszky jelen értelmezésében az, amikor elrugaszkodunk a hűtőszekrény világától valamiféle szellemi értékek magasságába. Ez lehet az irodalom, zene, művészet, amely elindít bennünk egy álmodozást egy csendes este, vagy egy fáradt nap után, amikor próbálok egy értelmes elfoglaltságot keresni ahelyett, hogy a pálinka felé nyújtanám a kezem. Sok-sok lehetőség van, egy a fontos, teljesebbé, értelmesebbé tegye életemet. Van, akinek egy szép és rendeltetésének megfelelő baltanyél elkészítése, s van, akinek egy szép irodalmi mű, vagy zenei darab élvezete jelenti ezt. Szinte végtelen a tárháza mindannak, mely kiteljesíti az életet, s pillanatokon belül, napokon keresztül boldogabbá fogja tenni, mint ahogy azt az alkohol tette. Lassan megvirrad, a sötétség helyét elfoglalja a világosság, és sokkal otthonosabb lesz számomra a világ.

Törj az ég felé!

Az alkoholista állandó halálfélelemben él. Aki el tud rugaszkodni a mélyből, az újra átéli majd a létezés örömét. Onnan a mélyből, a pokol fenekéről álmaiddal tudj elrugaszkodni! Adj még egy esélyt magadnak! Tudj még egyszer újra az ég felé törni, mint egy szép templomtorony! Sok-sok évvel ezelőtt egy kisvárosban éltem évekig, ahol nem tudtam betelni e kis város templomának, főleg tornyának a szépségével. Pár hónappal ezelőtt újra ott jártam, s egyik este, egy parkolóban ácsorogva csodáltam reflektorok fényében ezt a szépséget. Ott fogalmazódott meg bennem a csoda! Olyan ez a torony, mint az Úr Isten által megálmodott és meg-

alkotott emberi test. Nem leszek prúd, nyugodtan gondolhatunk nemünktől függően a másikra, és láss csodát, mert az Isten mindig befejezi a szép gondolatokat. A napokban olvastam Arisztotelész mondatát: „*A szépség elengedhetetlen feltétele az arányosság.*” Hadd tegyem hát helyére keresztény szemmel is ezt a gondolatot.

Merj álmodni!

Az alkohollal küzdő, vagy már benne fuldokló testvérem! Szép vagy, és merj álmodni egy még szebbéről! Hidd el: álmaink valóra válnak. Szintén Duval mondja: „*A kis kölyök joggal álmodott, a józan férfi megvalósította álmát. És az öregedő férfi boldog.*” Szép vagy! Az Isten csak szépet tud teremteni! Te is, mint Isten alkotása, arányokat hordozol magadban. Tudj és akarj még egyszer az ég felé törni álmaidban, mint az a régi kis kölyök! Meglásd, onnan a magasságból mosolyogni fogsz az egészen, ami eddig volt. Ha ezt megteszed, jó eséllyel megtalálsz újra annak az Égi Vándornak a kezét, aki már röpít tovább, és boldogan kérdezed: Hát csak ennyi az egész?

Csak a szépre emlékezz!

Jézus nyilvános működését a kánai menyegzővel kezdi és az utolsó vacsorával fejezi be. Mindkét eseménynél ott van a bor az asztalon. Te is válj el szépen a bortól, ne haragudj rá, hisz valamikor dal csendült tőle az ajkadon. Csak a szépre emlékezz! Befejezem Duval gondolataival, aki már rég nem ivott, amikor ezeket mondta: „Igen, megtörite a csendet, megcsendítette a dalt és felbátorított az éneklésre. Áldom ezért és áldani fogom az égben, amikor majd meglátom Jézus Krisztust. És miután köszöntöm Őt: „*Jó napot, Monsieur, mi Urunk Jézus Krisztus!*”, megkérdem tőle: „Uram, mit iszunk?” Ő megért majd engem, Ő, aki szereti a jókedvet, és nagyon szereti az embert”.

anonim

„(H)inni vagy nem (h)inni, ez itt a kérdés...”

Laczkó Zsolt kórházlelkész előadása a konferencián

A Magyar Pszichiátriai Társaság a XX. Vándorgyűlését Budapesten, a Kongresszusi Központban rendezte meg 2016. május 25–28. között. A neves rendezvénynek vendégelőadója volt Laczkó Zsolt atya, debreceni kórházlelkész, mentálhigiénés szakember is, aki 14 éves pszichiátriai tapasztalata, megfelelő szakképzései és az előzetesen benyújtott absztraktja alapján érdemelte ki a meghívást.

A lelkész „(H)inni vagy nem (h)inni, ez itt a kérdés...” címmel tartotta meg előadását, melyben elsősorban az alkoholfüggő betegek körében szerzett addiktológiai tapasztalatait mondta el. Előadásában Laczkó Zsolt először arra tért ki, mi nem nevezhető hitnek, majd végigvezette a hit fejlődésének az útját az emberi életszakaszokon keresztül. Szabatos definíciókat fogalmazott meg, mi a spiritualitás, a vallás és a hit, melyek ezeknek a fogalmaknak a közös elemei, és mik a különbségek. Megpróbált a szakmai hallgatóság előtt tévhiteket és sztereotípiákat is eloszlatni, mely szerint a tudás racionális és reális, míg a hit irracionális és irreális. Ez messze nem így van! Pedig hányszor halljuk önkéntelenül is a mondatokat: „én nem tudok mit kezdeni a hittel, mert én racionális ember vagyok”, vagy: „ebben már csak hinni lehet, olyan irreális”.

Nagy itt a zűrzavar! A kórházlelkész felhívta a szakemberek figyelmét, hogy amíg az embert nem holisztikus, egyedi teljességében kezeljük (mai divatos szakmai kifejezéssel élve: 4D, 4 dimenziós látásmód, amely alapján az ember biológiai, pszichológiai, szociológiai és spirituális lény), addig nem az embert kezeljük, hanem csak egy kiszakított részletét, bármilyen fontos is legyen az a részterület. Előadásának végén a Minnesota-modellben szerzett tapasztalataira fókuszált a lelkész. E modellt követi 2007 óta az önismerteti csoportokban, és számtalan beteggel egyéni segítő beszélgetést is folytat. Végül statisztikai adatokkal elemezte a hit erejét és szerepét a hatékonyságban, a felépülésben.

Előadása az orvos és pszichológus szakmai körökben kedvező fogadtatásra talált, sokan keresték meg az előadás után és a szünetekben elismerésükkel és személyes kérdéseikkel.

A négynapos rendezvényen nem csak egy előadásra kérték fel Laczkó Zsolt debreceni katolikus kórházlelkészt, hanem egy 90 perces kerekasztal-beszélgetésnek is aktív, kérdezett vendége volt, ahol olyan hívószavakról fejthette ki véleményét, mint tehetetlenség, változás, spiritualitás.

A konferenciáról pozitív élményekkel, újabb szakmai előadói felkérésekkel

Laczkó Zsolt atya

tért haza Laczkó Zsolt, öregbítve Katolikus Egyházunk és Debrecen hírnevét.

Sajtóiroda

Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

Tánc a romok fölött is!

Pilinszky János a Hűség a labirintushoz c. interjúban mondja: „Jött a háború, és ott volt egy tapasztalatom. Teletömtem a hátizsákomat könyvekkel. A könyvek kezdtek anakronisztikussá válni. Sorra dobtam ki őket a vagonból. Emlékszem, Dante egyik drámája volt az első, amit kihajítottam, mert nem lehetett vele mit kezdeni. Nem volt érvényes.

„Egy maradt velem, az Evangélium.” Jézus szava soha nem lesz anakronisztikus, soha nem lesz érvénytelen, idejétmúlt. Ő maga a Szó, az Ige, az Örömhír. Döntésenden múlik, hogy meggyőzőt-e téged az Evangéliumok Jézusa. Őt nem

szabad, nem érdemes kidobni a vagon ablakán. Ő szeretne olyan cölöp lenni az életedben, ahol mindig, minden körülmények között talpon tudsz maradni, ahonnan mindig tovább tudsz lépni. Itt van, itt maradt velünk a világ végezetéig! Ő mondta. Hát akkor így van. Jézussal való kapcsolatunkban el kell jutni addig, ameddig eljutunk emberi kapcsolatainkban is. Akiket szeretünk az életben, akiket nagyra becsülünk, akik életükkel hitelessé tették a kimondott szót, ott nincs kérdőjel, ott nem vakarjuk a fejünket, hogy igazat mondott-e. Tűzbe tenném érte a kezem, szoktuk mondani.

El kell jutnom ezen az egyszerű úton a Názáreti Jézushoz, az Evangéliumok Jézusához, hogy tűzbe tudjam tenni érte a kezem. Ez már az a mustármagnyi hit, amiről Ő beszél. Ez a hit már hegyeket mozgat. Ezzel a hittel már biztonságban járhatok az élet országútján. Hiszen minden értem történik. Nem Jézusnak van szüksége az én hitemre. Nekem kell minden pillanatban újra és újra az Evangéliumok Krisztusa. Értelmes, kibírható emberi életemhez szükségem van Rá. Mindarra, amit Ő felkínál.

Nem hegyeket akarunk mi mozgatni, az életet akarjuk elviselni. A mai napot akarjuk túlélni. Holnap reggel

szeretnénk jó kedvvel fölkelni, elindulni, tovább lépni a szeretteinkért, a családunkért. Erőt, kitartást szeretnénk az élethez, a szenvedéshez. Reményt a reménytelenségben. Szeretetet ebben a nem mindig szerethető világban.

Az Evangéliumot hátizsákjában hordó ember egyáltalán nincs kiváltságos helyzetben. Jézus ilyet nem ígért. Soha nem mondta, hogy nektek egyszerűbb lesz az életetek, virágszőnyeg borítja utatokat. Eltakarítom a keresztetek... Nem! Az út nehéz és meredek, de az Evangélium, mely Én Magam vagyok, elegendő táplálékot, erőt ad majd nektek, hogy ezt az utat megharcoljátok. Boros László mondja, hogy a keresztény ember hite nem valamiféle cirkuszos bódé, ahol egy varázslásra minden megváltozik, jóra fordul, megoldódik. Jézus itt is egyértelmű, nem hízogató, fülünket csiklandozó irányt mutat. „Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét és kövessen engem” (Mt 16,24).

Nikos Kazantzakis „Zorba a görög” c. nagyszerű regényének filmváltozatában mindaz, amiről Zorba és Ura álmodnak, s ami már csaknem valóra válik, egy pillanat alatt összedől, összeomlik, romhalmazzá válik. Előbújnak a romok alól, szinte a felismerhetetlenségig koszosan, porosan, megsemmisülve. Zorba fölkiált: „A BÁRÁNY!” A bárány, ami készült a nagy mű megünnepléséhez és a bor túléljük az összeomlást. Nekilátnak a lakomának, s egyszer Zorba újra fölkiált! „Uram! Látott már ilyen csodálatos összeomlást?” S kezdődik a Theodorakis komponálta fantasztikus zene és tánc. Tánc a romok fölött!

Hát ez az a bizonyos HIT! Tánc a romok fölött is! Nincs, nem lehet olyan összeomlás, ami eltemeti a reményt. Ez az a bizonyos mustármagnyi hit, mely erőt ad, hogy túléljünk minden összeomlást. Hányszor van az életedben, amikor úgy érzed, hogy rád szakadt az ég! Hogy vége! Hogy nincs tovább! De ott az Evangélium, amit nem dobtál ki a vagon ablakán. Az maga Jézus, aki erőt ad a legcudarabb helyzetekben is. Még az se baj, ha ilyenkor nem tudsz örömtáncot járni.

Sántha Kálmán orvosprofesszor egyszerű sírját a Debreceni Köztemetőben méltán jelölik Horatius sorai: „Ha összeomlik is a világ, ő rendületlenül áll majd romjain”.

K. J.

Fotó: illusztráció

A világ fiataljait várják az isteni irgalmasság tiszteletének bölcsőjébe

IVT – Krakko, 2016

A katolikus fiatalok legnagyobb nemzetközi rendezvénye az Ifjúsági Világtalálkozó, amelyet 2016. július 25. és 31. között Ferenc pápa részvételével rendeznek meg Krakkóban. A találkozó mottója: „Boldogok az irgalmasok, mert nekik is irgalmaznak” (Mt 5,7). A szervezők mintegy 2,5 millió résztvevőt várnak Lengyelországba, köztük – természetesen – több ezer magyar fiatal is. Egyházmegyénkből az Ifjúsági Iroda szervezésében 100 fiatal vesz részt július 18–31-ig a lódz-i előtalálkozón és a központi eseményeken Krakkóban. Ezen kívül a Szent Imre Katolikus Gimnázium diákjai 50 fővel képviseltetik magukat a találkozón, amelyen Magyarországról hét püspök, köztük Palánki Ferenc, debrecen–nyíregyházi megyéspüspök, az MKPK Ifjúsági Bizottságának elnöke is részt vesz.

Az alábbiakban Palánki Ferenc püspök atya gondolatait közöljük, melyek a Szent István Rádió igazgatófőszerkesztőjének, Bérczessy Andrásnak adott interjújában hangzottak el.

Az Ifjúsági Világtalálkozó előtt első sorban a lelki készülétekre kell a hangsúlyt fektetni. Vannak egyházmegyék, ahol előtalálkozókat rendeznek, és, ter-

mészetesen, a lengyel egyházmegyék által szervezett előtalálkozón is részt lehet venni. Azt tanácsolom mindenkinek, hogy először is imádságban hordozza a szívében ezt a találkozót, igyekezzen ráhangolódni, hogy létrejöjjön az Istennel, a Szentatyával, valamint az egymással és az önmagával való találkozás. Elmélkedjünk a jelmondaton, hogy megértsük

A közös gondolkodást akár a politikai életben is megtapasztalhatjuk, hiszen a visegrádi négyek, a négy közép-európai posztkommunista ország vezetői egymáshoz közeli álláspontot képviselnek az életünket meghatározó politikai kérdésekben. Látható, hogy az új lengyel kormány is kiáll a keresztény értékek mellett, fontosnak tartja, hogy a krisztusi gyökerekhez

viszonyulva hozza meg döntéseit. Illyés Gyula gondolata szerint „a szél kihívásaira a fa a gyökereivel válaszol.” Mi a keresztény gyökereinkkel tudunk válaszolni a világ viharaira, még inkább belekapaszkodva Krisztusba, a hitünkbe.

Isten üzenetét, akaratát abban, hogy mi hogyan éljük meg Isten irgalmas szeretetét a világban.

Barátainkhoz megyünk

Lengyelországi utazásaink, zarándoklataink során szinte minden alkalommal megtapasztalhatjuk azt a kölcsönös szimpátiát, amely a magyar–lengyel kapcsolatokat jellemzi. Barátként szeretjük egymást. Az ember a barátait a Jóistentől kapja ajándékba; ennek örülünk, hálát kell érte adnunk, illetve segítenünk kell egymást, hogy közelebb kerüljünk a barátainkhoz és Istenhez a szeretet megélésében.

Azonos módon gondolkodunk tehát, és ez segítséget, erőt tud nyújtani.

Az isteni irgalmasság tiszteletének bölcsője

Nem véletlen, hogy a Ifjúsági Világtalálkozót Lengyelország rendezi, ahol Európában a legerősebb a katolikus keresztény vallás, a hit, valamint innen indult el az isteni irgalmasság tisztelete is Szent Fausztina nővérnek és Szent II. János Pál pápának köszönhetően, azzal az üzenettel, hogy Isten nagyon szeret bennünket. Aki ezt befogadja, teljesen másként fogja élni az életét, másként fog viszonyulni embertársaihoz.

A Katolikus Ifjúsági Világtalálkozó a római katolikus egyház rendezvénye, amely a Föld minden térségéből érkező 18–35 év közötti fiataloknak és fiatal felnőtteknek szól.

A világtalálkozót II. János Pál pápa hozta létre 1984-ben. A virágvasárnap-i eseményre a Szentatya Rómába hívta a fiatalokat, hogy egy egyszerinek tervezett esemény keretében közösen ünnepeljék a megváltás évének lezárását. Köszönhetően a fiatalok lelkesedésének és a résztvevők nagy számának, 1985-ben a pápa meghívta a világ minden fiatalját egy újabb összejövetelre, majd hivatalos úton is kezdeményezte a Katolikus Ifjúsági Világtalálkozó megünneplését. Azóta egyházmegyei szinten minden évben, nemzetközi szinten pedig két-három évente megrendezik.

A mindenkori pápa minden világtalálkozó előtt üzenetet tesz közzé, amelyben – többek között – meghatározza a következő összejövetel mottóját. Az esemény középpontjában a Szentatyával való találkozás áll, aki maga mutatja be a zárómisét. Ennek keretében jelenti be a következő találkozó helyszínét.

Azért imádkozom, hogy minél több fiatal szíven találjon Isten irgalmas szeretete, hogy feltöltődve tudja élni az életét. Az ifjúságpasztoráció nem öncélú, nem azért van, hogy programokat szervezzünk és szórakoztassuk a fiatalokat. Ezt ők megoldják. Mi többet szeretnénk adni nekik azzal a céllal, hogy elkötelezett, felnőtt katolikus keresztényekké váljanak. A fiatal keresi a válaszokat az életében, amelyek által formálódik. Ebben vagyunk mi a segítségére, hogy ő találjon rá azokra a válaszokra, amelyek a mi meggyőződésünk szerint magában az Istennel való szeretetkapcsolatban találhatóak meg.

Saját magunkat is bejárjuk

A zárándoklat fizikailag is egy szép, gyönyörű tájakon keresztül vezető út lesz. Amikor végigjárunk egy zárándoklatot, azt mindig céllal tesszük: találkozni akarunk valakivel. Az életünk is egy zárándoklat, de amikor útra kelünk, végiggondoljuk kapcsolatainkat, hibáinkat, bűneinket, találkozunk embertársainkkal, megtanulunk szeretni, egymást segíteni az út során. A krakkói zárándoklatnak a célja az Isten irgalmasságával való találkozás. A zárándok az útja során saját magát járja be: a fizikai erőfeszítéssel, az áldozathozattal a lélek megújulását éri el, élete új lendületet kap.

Az út fizikai megerhelést is jelent majd, hiszen egyes helyszínek több kilométerre találhatók egymástól, amit gyalogszerrel kell megtenni a fiataloknak. Erre a belülről motivált résztvevők képesek. Önmagában az, hogy keresztet hordozok, nehéz az utam, nem akadályoz meg abban, hogy örömet adjak, jelen legyenek, szerethessék a közösségben.

A hazatérő fiataloknak küldetésük van közösségeikben

Érdemes azoknak is nyomon követni a találkozót, akik nem tudnak azon részt venni.

A három évvel ezelőtti Rio de Janeiro-i találkozóra kevés fiatal jutott el Magyarországról, elsősorban az utazás magas költségei miatt. Éppen ezért szerveztük meg Pécsen a HungaRiót, és a technikai eszközök segítségével bekapcsolódtunk a riói programokba, megérezhettük a közösséget. A technika segítségével kinyílt a világ, és erre most is akár a televízió, a rádió segítségével lesz lehe-

tőség. Arra kérem a zárándok fiatalokat, hogy hazatérve ne éljenek úgy, mintha semmi nem történt volna az életükben, hanem tegyenek tanúságot a találkozóról, az ott megtapasztaltakról. Más módon, más emberként térjenek vissza. A lelki életnek is vannak törvényszerűségei. Önmagában nem az a probléma, hogy elfogy az olaj a lámpásból, hanem ha nem töltik újra. Egy-egy ilyen alkalom nagyobb adag olaj utántöltését is jelentheti, de továbbra sem hagyhatunk föl az imádsággal, amely meg kell, hogy hárta az életünket. Istenkapcsolatunk nem korlátozódhat csak pl. a vasárnapi szentmisére járásra, hiszen embertársainkat csak az Ő szeretetével szerethetjük hétköznapjainkban is. Az Isten nélküli élet az igazi bűn, a bűnös cselekedetek ennek következményei.

„A szeretet szaporítása”

„Az ember tragédiája” a bűn, mint ahogyan ezt Madách Imre is feldolgozza drámájában. A darab is arra utal, hogy bármilyen társadalmi formáció, tudomány, ami Isten nélkül épül fel, kudarcra van ítélve. Ha Isten nélkül éljük az életünket, annak is kudarc lesz a vége. Szükségesek az olyan alkalmak, amelyek a hétköznapokon túl hozzáadnak az életünkhöz, akár egy lelki gyakorlat, ifjúsági tábor, zárándoklat. A világtalálkozó lendületet ad abban, hogy még inkább igénye legyen a fiataloknak az Istennel való folyamatos kapcsolatra.

Közösségben élni, közösséghez tartozni azt jelenti, hogy mindenki beletesz valamit a „közösbe” (lelki értelemben), ami nem fogy el, hanem mindenki többet vehet ki, mint amit beletett. A csodálatos kenyérszaporításnál, amikor Jézus egy fiútól kapott öt kenyeret és a két halat, azt szaporította meg. Ezt a csodát élhetjük át a közösségben.

A zárándoklaton mi is ezekre a lehetőségekre figyelünk, és nem tudjuk, kit mi érinthet meg. Mert nem abban van az öröm, hogy nekem vannak segítőtőim, hanem az az igazi öröm, hogy én tudok másoknak segíteni. Mint ahogyan Szent Pál mondja: „Nagyobb boldogság adni, mint kapni” (ApCsel 20, 35).

A krakkói IVT napi eseményeit követhetjük a Vatikáni Televízió, a találkozó honlapja: <http://krakko2016.hu/> és a közösségi oldalak segítségével.

AZ IFJÚSÁGI VILÁGTALÁLKOZÓ KÖZPONTI ESEMÉNYEI

Krakko, 2016. július 26–31.

július 26. – Nyitó szentmise – Blonia Park, főcelebráns: Stanislaw Dziwisz bíboros, krakkói érsek

július 28. – Ferenc pápa fogadása – Blonia Park

Két nappal az IVT kezdete után a Szentatya is csatlakozik a zárándokkokhoz: vele is szentmisén ünnepelehetünk először a találkozó csütörtöki napjának délutánján.

Keresztút – július 29. Blonia Park

A pápa által vezetett keresztút mindig a bűnbánatra irányítja figyelmünket az ifjúsági világtalálkozókon. A belvárosban tartott közös imádságon a világtalálkozók keresztjét vizsgáljuk a vállunkon, így járjuk végig a keresztút állomásait.

Virrasztás a Szentatyaival – július 30.

Bár több millió fiatal vesz részt, a vigília minden bizonnyal a legszemélyesebb, legmeghittebb az IVT programjai közül. Az esti-éjszakai imavirrasztás egyszerre az imádság, az öröm, a kölcsönös egymásra figyelem alkalma az ifjúsági világtalálkozókon.

Záró szentmise – július 31. Brzegi-Campus misericordiae (Krakko belvárosától 15 km-re)

Az IVT-t lezáró pápai szentmisére a vigiliát követő nap délelőttjén kerül sor. A virrasztás mellett ez az esemény az ifjúsági világtalálkozók egyik csúcspontja, amelynek végén arra is fény derül, hogy vajon melyik országban folytatódik az IVT-k sorozata.

Egyéb eseményekről részletesebb információ megtalálható: <http://krakko2016.hu/>

Napjainkban a magánytól félnek leginkább a fiatalok, miközben megpróbálnak értelmet adni létezésüknek, igyekeznek megtalálni szerepüket és helyüket ebben „a társadalomban, amely örökbe fogadta őket”; miközben azt szeretnék, hogy szeressék őket, és ők is tudjanak szeretni. – Négy fiatal egyetemista szólalt fel azon a szegedi találkozón, ahol az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) egyetemi és ifjúságpasztorációért felelős püspökei és országos referensei találkoztak 2016. április 27-e és 29-e között. A találkozón részt vett Palánki Ferenc, Magyarország ifjúságpasztorációért felelős püspöke és az ország több ifjúsági lelkesze is.

Az európai püspöki konferenciák egyetemi és ifjúságpasztorációs felelősei – válaszként a fiatalok felvetéseire – megfogalmazták azokat a legfontosabb magatartásformákat, amelyeket el kell sajátítaniuk azoknak, akik fiatalokkal dolgoznak: „*jelen lenni, meghallgatni, támaszt nyújtani és kísérsni*”.

A Szegeden felszólaló fiatal egyetemisták – elgondolkodva arról, milyen kérdések, gondok, várakozások élnek a szívükben – rámutattak arra, hogy egy egészséges nyugtalanság jellemzi kortársaikat az érési folyamat során, az életnek ebben az érzékeny, átmeneti szakaszában, amikor végleg elhagyják a serdülőkort, hogy kezükbe vegyék saját jövőjüket, saját életüket.

Nagy kérdéseik, amelyek nagyon konkrét kérdések is egyben, gyakran mély aggodalmakká, valódi szorongásos állapotokká, vagy akár depresszióvá is válnak, ha egyedül keresik rájuk a választ. Milyen lesz az életem fél év múlva?; hogyan válasszam ki a társamat?; kik az igazi barátaim?; mit jelent számomra Isten?; mire használjam az időmet?; melyek legyenek a legfontosabb dolgok az életemben?; mi motivál abban, hogy végigcsináljam feladataimat?; felérek-e ahhoz a hitbeli tapasztalathoz, amelyre meghívást kaptam?...

Ebből fakad az az ajánlás, amelyet megfogalmaznak mindazok, akik a fiatalok lelkipásztori gondozásával foglalkoznak: tudni kell mindenekelőtt segítőkész barátjuknak lenni, különösen a nehéz, bizonytalan pillanatok-

ban; olyan embernek lenni, aki inkább meghallgat, mint ítélkezik; támogatni mindenkit abban, hogy értéknek tartsa és fejlessze képességeit; és legfőképpen tudni kell úgy kísérsni a fiatalokat, hogy saját felelősségükre ráébredve haladjanak útjukon az érettség felé.

Másrésről a résztvevők által bemutatott számos tapasztalat arról árulkozik, hogy ez egy nagyon gazdag és aktív valóság, a fiatalok vágnak rá, hogy adjanak az idejükből másoknak, megosszák tudásukat, erőforrásait. A földrészünk szinte minden részéről érkező, számos tapasztalat – különösen olyan területeken, mint a hit hirdetése, a szeretetszolgálat vagy a társadalmi igazságtalanság elleni „harc”, amelyet olykor más keresztény felekezetekkel vagy más vallásokkal együtt folytatnak – jól megmutatja, hogy a fiatalok, ha megfelelő ösztönzést kapnak, képesek komoly válaszokat adni, képesek kilépni önközpontú világukból, képesek eljutni hitük lényegéig.

A fiatalok valójában nem utasítják el a találkozást, a kapcsolatot, az egyházat, sőt keresésben vannak, és igaz, mély kapcsolatokra vágnak kortársaikkal, papjaikkal és Jézus Krisztussal. Úgy tűnik, a legjobban az ítélkezéstől félnek. Nagyon fontos számukra a másik ember ítélete, amely komoly sérülést is okozhat azoknál, akiknek nincs reális önbecsülésük. Életükre nagy hatással vannak azok az intézmények, kapcsolatok, amelyek ítéletet alkotnak felettük (ilyen az úgynevezett interne-

tes hírnevük – e-reputation – a közösségi hálókön, saját barátaik és családtagjaik róluk alkotott ítélete, az egyetemi vizsgák mint ítéletek...), és ezért nem fogadják el azt az egyházat, amely ítélkezik. Olyan egyházat akarnak, amely befogadja őket úgy, ahogyan vannak, a kérdéseikkel, kétségeikkel; amely nem mondja meg nekik, mit csináljanak, milyenek legyenek, hanem kísérsni tudja őket a válaszok megtalálása és olykor a megfelelő kérdések megfogalmazása útján is. Olyan egyházat akarnak tehát, amely nem fél attól, hogy olyan javaslatokkal, kihívásokkal forduljon feléjük, amelyek akár azt is kívánják tőlük, hogy erőfeszítéseket tegyenek.

Napjainkban, amikor valakinek nincs munkája – és ez gyakran kapcsolódik ahhoz, hogy nem sikerült elvégezni egy iskolát, képzést –, különösen megnő a bizonytalanság érzése, a fiatalok képtelennek érzik magukat arra, hogy felépítsék a jövőjüket, nem bíznak magukban. Európában sajnos riasztó mértékben nő az inaktív fiatalok száma. Túl azon, hogy ez az inaktivitás milyen hatást gyakorol társadalmi és gazdasági szinten, az igazi dráma a személyes szinten játszódik. „Az inaktív fiatalok sok problémája – mondták a fiatalok Szegeden – láthatatlan, kis bizonyosságok mögé rejtőzik, amelyek gyakran valódi és sajátos szenvedélybetegséggé alakulnak át.”

Sajtóiroda
 Szegedi–Csanádi Egyházmegye

Egyházmegyei Ifjúsági Találkozó Nyíregyházán

Egyházmegyei Ifjúsági Találkozót rendeztek 2016. április 2-án, Nyíregyházán, a Magyarok Nagyasszonya-társzékesegyház plébániáján.

A találkozón Nagy Zsolt atya, az egyházmegye ifjúsági referense köszöntötte a fiatalokat, majd a résztvevők Szabó József atyának, az egri szeminárium spirituálisának két előadását az irgalmas szeretetről, amelynek első állomása a Nyíregyházi Köztemető ravatalozója volt. A temetőben a papi sírkerthez is ellátogattak a diákok, és imádkoztak az elhunyt papokért.

A lelki töltekezésen kívül játékra, szórakozásra, ismerkedésre is volt lehetőség a plébánián kialakított közösségi tereken. Virtuális csapatjátékokon küzdöttek az Xbox teremben, Zsolt atyával a Spray Paint Art lehetőségeit próbálgatták, csocsó és pingpong, kültéri ügyességi játékok is szórakoztatták a résztvevőket, vagy éppen beszélgettek a fogadóterazon.

Az ifjúsági találkozót záró szentmiséjét Palánki Ferenc megyéspüspök mutatta be a Nyíregyháza-örökösöldi Isteni Irgalmasság-templomban.

– Az Istennel való kapcsolat egyetlen lehetősége a hit. A „hitetlen” Tamás apostol, akkor hitte el, hogy Jézus él, amikor látta Őt. Erre mondta a feltámadt Jézus, „*Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek*” (Jn 20, 19-31). – kezdte gondolatait Palánki Ferenc megyéspüspök a szentmise homíliájában. A főpásztor kiemelte, a többi tíz apostol sem azt mondta Tamásnak, hogy hisznek Jézusban, hanem azt, hogy látták és örülnek neki. De ott volt a szívük mélyén annak félelme, hogy Jézus kérdőre fogja őket vonni azért, mert elfutottak, megtagadták Őt, amikor elfogták a katonák. Az Úr láttára viszont öröm töltötte el a tanítványokat, mert Jézus nem kérte számomra a bűnüket. Ezt nevezzük irgalomnak.

– Az Isten irgalmas szeretetének lényege, hogy nem számon kér, hanem ajándékozik. Jézus megajándékozta őket a Szentlélekkel, és arról beszélt, hogy ők

lesznek irgalmas szeretetének a munkatársai. Jézus végtelen jósága, a szeretet az, ami lebilincsel, magával ragad – tette hozzá a főpásztor.

– Általában az emberekből kikívánkozik, hogy az őket ért sérelem után tisztázzák a helyzetet, hogy kinek van igaza – emlékeztetett a püspök atya a gyarlóságunkra –, majd hozzátette, a feltámadt Jézus nem ment vissza Pilátushoz tisztázni, hogy mi az igazság, elégtételt szerezve. Jézus csak azokkal találkozott, akiknek fáj, hogy őt keresztre feszítették, de oda sem számon kérni, hanem ajándékozni mert. A mi kicsinyes gondolkodásunkat felülírja a feltámadás ténye, amely mindent a helyére tesz. Akkor is, ha látjuk a sok kuszaságot, bűneinket, önzésünket, szeretetlenségünket, látjuk azt, hogy nem tudunk megküzdeni velük. Isten irgalmas szeretetével megajándékoz bennünket, és kéri, hogy ne legyünk hitetlenek, hanem hívők. Nekünk ajándékozza a hitet, az Istennel való kapcsolat egyetlen lehetőségét.

Végül a főpásztor a döntés szükségességére hívta fel a fiatalok figyelmét, és hozzátette: Jézus hitet, reményt, szeretetet adott az apostoloknak, azoknak,

akik – a Szentlélek befogadása révén – az életüket is képesek voltak feláldozni a hitükért. Tőlünk függ, hogy ez egy régi szép történet marad, vagy a mi történetünk is, és ez a szeretetkapcsolat reménység lesz-e, amely meghatározza az egész életünket, a hétköznapijainkat, akkor is, amikor szomorúak vagyunk, nem tudunk örülni senkinek és semmiinek. Mindig arra kell figyelni, hogy a mai nap hogyan alakul, milyen ember vagyok ma, tudok-e ma örülni, észre vesszük-e a csendes csodákat, a tomboló tavaszt, ami újjáéleszti a reménységünket is – fejezte be gondolatait Palánki Ferenc püspök

atya.

A szentmisén közreműködött a Képmás zenekar.

A szentmise végén a főpásztor megköszönte Tóth László nyíregyházi plébánosnak, hogy 10 éven keresztül végezte az egyházmegyei ifjúsági-referensi szolgálatot, amelyet ma már a zsúfolt lelkipásztori feladatai miatt nem tud tovább folytatni. Palánki Ferenc megyéspüspök a továbbiakban Nagy Zsolt kisvárdai káplán atyát bízta meg az egyházmegyei ifjúsági referensi szolgálattal. Zsolt atya szolgálatához Isten áldását, kegyelmét kívánjuk!

Kovács Ágnes

VÁRUNK A SAKKPALOTÁBA!

Polgár Judit szimultán partit játszott három gyerecsapattal
Fotó: Juhász Eszter

„Várunk a Sakkpalotába!” elnevezésű módszertani programra került sor 2016. április 1-jén a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye fenntartása alatt működő mátészalkai Szechenyi István Katolikus és Német Nemzetiségi Általános Iskolában.

Újabb lehetőség a világversenyre

Immár 10. alkalommal rendezték meg a Magyar Ifjúsági Robot Kupát a Nyíregyházi Egyetemen, ami egyben a RoboCup Junior 2016 minősítő versenye is.

A kisvárdai Szent László Katolikus Középiskolát két csapat képviselte, s mindkettő szép eredményt értek el. Az RD-Five a középiskolások között indult a színház (on stage) kategóriában, és a befektetett nagy munka meghozta gyümölcsét, elnyerték az indulás jogát a Lipcsében megrendezésre kerülő világversenyre. A csapat tagjai: Barati István (11. B), Ésik Gergő (11. D), Dévai Dániel (9. B) és Varga Zsolt (9. B).

Az általános iskolásokat az MT-Soft csapat képviselte, akik a Menekítő B ligában indultak. A nehéz pályán végül

A Szitha Mária és Sarolta Karitatív Alapítvány elismerését kapták a szentimrés diákok

Március 8-án a nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium, Általános Iskola, Kollégium, Óvoda és AMI három diákja vehette át a Szitha Mária és Sarolta Karitatív Alapítvány elismerését. Az alapítvány célja olyan családok

A rendezvény az intézményben folyó képességfejlesztő sakk program bemutatását és népszerűsítését tűzte ki célul. 29 intézményből 92 vendég nyerhetett tekintést a sakk mint oktatási módszer alkalmazásának lehetőségeibe taneszköz- és tankönyvbemutató, előadásokon, bemutatóórákon keresztül.

A rendezvény díszvendége Polgár Judit nemzetközi sakknagymester volt, aki a Sakkpalota képességfejlesztő oktatási program elindítója és irányítója. Előadásában szólt a program indításának körülményeiről, a jelenlegi működés kereteiről. Felhívta a figyelmet arra, hogy a sakk-

játék elsajátítása hihetetlenül hatékony eszköz a logikus, kreatív gondolkodás fejlesztésére, amely bármely tantárgy tanítási módszertanába beépíthető.

Dienes Béla, az intézmény igazgatója előadásában kitért arra, hogyan került az intézmény látókörébe maga a program, mit tett az intézményvezetés és a pedagógusok a Sakkpalota program bevezetése és a sikeres működtetés érdekében, illetve milyen hatással volt az iskola képzési rendszerének bővítésére ez az intézményi innováció. A szakmai délelőtti legnagyobb érdeklődésre számot tartó mozganata azok a mikrotanítások voltak, amelyeken a pedagógusok – Izsóné Kicsák Éva, Pállné Kiss Andrea és Stelenné Sárközi Edit – bemutatták az érdeklődőknek, hogyan építhetőek be a képességfejlesztő sakk módszerei a matematika és az idegennyelv-tanítási folyamatába alsó tagozaton.

Kapturné Bíró Beáta

a 2. helyen végeztek. A csapat tagjai: Molnár Máté (7. A) és Ragány Bence (Ajaki Általános Iskola).

Felkészítő tanár: Jurás László
Gratulálunk az eredményekhez!

Major Tamásné

tórium elnöke által aláírt elismerő oklevelet Megyesi Mária igazgatónő adta át Brinkusz Bettina 12. b, Netri Zsolt 11. b és Szaplanczay Eufémia 10. a osztályos diákjainknak.

Gratulálunk nekik, és munkájukra áldást kívánunk!

Kaszásné Tóth Judit tanár

Az irgalmassághoz cselekedni kell

Ha egy mai fiataalt megkérdeznénk, hogy mi az irgalom, legtöbbször a wikipédia vagy a google segítségével próbálnának válaszolni. De kimerítő és őszinte választ ott nem lehet találni. Így megváltozik a kérdés: nekem személy szerint mit jelent az irgalom? E kérdés mentén próbálok én is egy-két gondolatot megfogalmazni.

Tudjuk, hogy az irgalmasságnak vannak testi és lelki cselekedetei, és azt is, hogy Isten irgalmas Atyánk. Mégis a legtöbb ember, s köztük én is, nehezen tudja saját lelkére és értelmére lefordítani e tudást. Megtanultuk vagy hallottuk egyszer, és kész. De mégis: hogyan tudok irgalmas lenni? Hogyan lehetek az Irgalom eszköze? Vagy lehetek-e egyáltalán?

Én az irgalmas szamaritánus történetének olvasása után találtam választ a kérdéseimre.

Először is az irgalmassághoz cselekedni kell. Ami nem mindig könnyű, hiszen a világ nem erről szól. Ahogyan Bulgakov is írja a Mester és Margaritában – hiszen irodalom szakosként rögtön regény és vers idézetek tömkelege kering a fejemben – „Az emberiség szereti a pénzt, akármiből van is: bőrből, papírból, bronzból vagy aranyból...

Könnyelműek, persze, de olykor az irgalom is megszólal a szívükben...” Le kell hajolni a másikhoz, és nyitottnak kell lenni, hogy észrevegyem, hogy valaki szükségét szenved. Legtöbbször ez a nyitottság, ez az odafigyelés hiányzik belőlem is. Pedig az irgalomnak nincs szüksége nagy tettekre.

A gonosz irgalmasság elleni eszköze a közöny

A legkisebb nyitottság is elég, hogy megdöntse bennem a közönyt. A közönyt, ami a Gonosz legjobb eszköze az irgalmasság ellen. „Az irgalmasságról beszélek – magyarázta Woland, és villogó szemét egy pillanatra sem vette le Margaritáról. – Az irgalmasság néha álnokul, váratlanul behatol a legkisebb részen is.” S talán épp ez a szerencsénk, hogy nem kellenek nagy tettek, csak a legkisebb, az, amit én meg tudok tenni, s nem az, amit elvárnak tőlem.

Továbbá meg kell látni, hogy éppen mire van szüksége, ténylegesen szüksége annak, akihez fordulok. Ha imára, akkor például őszinte és összeszedett imára. Nem szabad, sőt talán a legveszélyesebb az alamizsnázkodásra szűkíteni

az irgalmasságot. Nincs is könnyebb, mint pár forintot odaadni egy koldusnak vagy hajléktalannak és ezzel letudni a dolgot, és megveregetni saját vállamat, hogy igen, én megtettem, amit megkövetelt a haza. Főleg, ha nem is esett nehezemre, mert anyagilag nem szűkölködöm. De ha az időmről, vagy épp kétkezi munkámról lenne szó, az már nehezebben menne. Főleg, ha konfliktust kellene felvállalni, mert figyelmeztetem a bűnöst. És nem is beszélünk a bántalmak tűréséről és a megbocsátásról. Számomra ezek a legnehezebbek, és ha máskor nem, az irgalmasság rendkívüli szentévében igenis megpróbálom, hogy ezeket hozzam előtérbe, és így gyakoroljak irgalmat. Nehéz feladat lesz, tudom. S mindenkinek más-más cselekedet könnyebb vagy nehezebb, de a lényeg, hogy tegyünk valamit, és járjunk nyitott szemmel és szívvel, hogy velünk is irgalmasságot gyakorolhassanak. Ezt engedni számomra még nehezebb, mint irgalmasságot gyakorolni.

Az irgalmasság rendkívüli szentévé feladatot adott tehát, mely nem könnyű, de nem vagyunk soha egyedül az irgalmasság útján, tehát bátran előre!

Láda Gergely
egyetemi hallgató

„Ígéred-e, hogy jó keresztény leszel?”

Amikor Jézus felment a mennybe, egy angyal megkérdezte tőle:

– Uram, visszatérel a mennyországba? Megtörtént a megváltás?

– Igen, visszaértem.

– De hiszen, ha lenézünk a földre, ugyanakkora sötétséget látunk, mint a keresztre feszítésed előtt, mintha semmi sem történt volna, az emberek rosszak, nem szeretik egymást.

– Nézd, ott Jeruzsálemben az emeleti teremből kiszűrődik egy halvány fény, ahol a tanítványaim és az Édesanyám imádkoznak. Elküldöm nekik a Szentlelket, hogy lángra lobbantsák az egész világot.

Az angyal kételkedve kérdezte: – Ezek az egyszerű halászok lesznek majd, akik elterjesztik az egész világon a Te szeretetedet? Nincs más terved?

– Nincs –, válaszolta Jézus.

Ezzel a párbeszéddel kezdte Palánki Ferenc megyéspüspök a bérmálás szentségének kiszolgáltatásakor mondott homíliáját a nyíregyháza-orosi plébániatemplomban 2016. április 17-én, ahol 24 fiatal kapta meg a Szentlélek ajándékait.

– Az Istennek nincs más terve, csak az, hogy a szívünkben élő lángot a Szentlélek által fellobbantsa. Amikor valaki elkezd az életét a Szentlélek által élni, akkor megtapasztalja a belső békét, észreveszi, hogy megváltozik a világ körülötte, más szemmel néz az emberekre, és csak arra figyel, hogyan tudna a másoknak segíteni. Ebben a világban nehéz jónak lenni, szeretetben élni, mert támadások érik értékeinket, és sajnos sokan csak önmagukra gondolnak, vagy éppen nem őszinték hozzánk – fogalmazott a főpásztor, majd hozzátette: Jézus is tudta ezt. Ismerte a tanítványait; Júdás elárulta, Péter megtagadta Őt,

és egy kivételével mindegyik elfutott, amikor elfogták.

– Az Istennek mégsem volt más elképzelése – hangsúlyozta a püspök

Az embernek annyit ér az igenje, amennyire tud nemet mondani mindarra, ami az igennel ellenkezik.

atya. – Megszólítja a bérmálkozókat a plébánoson, szülőkön keresztül, és arra hív, hogy képviseljék az Ő Szeretetét. A mai világban óriási a boldogság ellenszele, ami inkább a boldogulást hirdeti az önző viselkedéssel, a kényelem keresésével. A boldogságnak csak egyet-

len útja van, nem a boldogulás, hanem a szeretet útja. A boldogság másik neve a megelégedettség, hogy megelégszem életem helyzetével, azzal, amit kaptam, és amire hívott az Isten.

A bérmálkozóknak az a feladatuk, hogy megváltoztassák a világot. „Ígéred-e hogy jó keresztény leszel?” – teszi fel a kérdést a bérmálkozóknak a szentség kiszolgáltatásakor. Mindenki megígéri. Ha valaki megígér valamit Isten színe előtt, azt az Isten komolyan veszi. Az igen: feladat, kereszt, törődés, amit minden nap, a döntéshelyzetekben újra ki kell mondani. A jó vagy a rossz, élet vagy a halál, örök élet vagy az örök kárhozat között kell minden nap választani kicsiny dolgokban is. Akkor tudunk emberhez méltóan élni, ha Istenhez méltók vagyunk. Olyan lesz a jövőnk, amilyenné tesszük és formáljuk a világot.

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye plébániáin – a plébánosok által beküldött adatok szerint – 2015-ben 661 főnek szolgáltatták ki a bérmálás szentségét.

Imádkozzunk a megbérmáltakért, hogy ígéretükhöz híven, a bennük élő Szentlélek erejével lángra lobbantsák a világot!

Kovács Ágnes

■ Pipin keresi az élete értelmét

Aki 30 éves kora alatt nem liberális, annak nincs szíve, aki 30 év fölött nem konzervatív, annak nincs agya” – mondta Winston Churchill. Ma, amikor az étvágygerjesztő svédasztalos életben minden a terítéken van, nehéz dolguk van különösen a fiataloknak, akikben felfokozottan él a boldogság utáni vágy, igyekeznek beilleszkedni a társadalomba, és megfontolás nélkül hozzák meg döntéseiket, amelybe többet nyom a latba kortársaik véleménye, mint a szüleiké. Ezt a korproblémát mutatta be a Pipin című musicalban a debreceni Ady Endre Gimnázium dráma tagozatos diákjaiból álló Adyák Színpada április 4-én a Víg Kamaraszínházban, majd a SCHERZO 2016 Amatőr Musical Színpadok Országos Fesztiválján Békéscsabán, 2016. április 8–10 között.

Pipin a felnőtté válás előtt álló fiatal, aki nem tudja, mit kezdjen az életével, tanulmányi befejeztével élete céljának teljes újragondolására kényszerül. Lelki pokoljárásában a titokzatos AppMester és mágikus csapata siet segítségére, akikkel a háborúval kezdve, a mámoros élvezetekén át a robotoló hétköznapi-kig az élet megannyi területét bejárja. Pipinnek azonban hamar rá kell jönnie, hogy az igazi boldogság megtalálása nem is olyan egyszerű, mint azt ő eredetileg gondolta. A dalok szövegének megértésével, gondolatfelvetésével tudtak azonosulni a gyermekek, hiszen bennük van az elszántság, annak vágya, hogy megtalálják az életüket, rátaláljanak arra az útra, amely nekik van kikövezeve.

Várhalmi Ilona, az Ady Endre Gimnázium művészeti vezetője hangsúlyozta, a Pippin nem egy cukormázba öltöztetett musical. Mondanivalója van, ráadásul egyáltalán nem könnyű darab. A főhőst leginkább Az ember tragédiájának Ádámjához hasonlította, keresi a sorsát a világban, nem tudja, mi lesz vele. Csábítják több oldalról, végül a szerelem tisztasága tereli a helyes irányba. A történet fontos üzenetet hordoz magában a jövő generációjának (dehir).

A debreceni tehetségek a musical, rockopera kategóriában Békéscsabáról elhozták a mustra legjobb előadásának járó elismerést, a kategóriában arany minősítést szereztek, de emel-

lett még számos más fontos díjat is begyűjtöttek. A társulat egy amerikai zeneszerző, Stephen Schwartz Pippin című, világhírű Broadway-darabját dolgozta fel. Az eredeti mű háromórás, de a debreceni diákok tömörített formában, egyórás verzióban játszották. Az első helyezett társulatnak járó arany minősítés mellett a debreceni középiskola előadása a legjobb rendezés díját is megkapta Bálint Albin révén, Dánielfy Gergely a legmuzikálisabb férfi főszereplő díját, Mechle Krisztián pedig az év felfedezettje különdíjat vehette át. Tihanyi Ákos, a Madách Színház koreográfusának annyira megtetszett Mechle Krisztián teljesítménye, hogy behívta egy válogatásra, emellett azt is szeretné, ha az ifjú tehetség szerepelne a Jézus Krisztus Szupersztár című darabjában, amit nyáron, a debreceni Nagyerdei Szabadtéri Színpadon fog bemutatni. A díjeső itt még nem ért véget, hiszen az előadás a legjobb koreográfus díjat is elhódította, ami Jóna Szabolcs kiemelkedő munkájának köszönhető.

Kovács Ágnes

Ki vár rám a felhőn túl?

Urunk mennybemenetelének ünnepén, 2016. május 8-án mutatta be Heidelsperger István plébános, a mátészalkai Széchenyi István Katolikus és Német Nemzetiségi Általános Iskola májusi diákmiséjét a város ráczkerti templomában.

István atya régi álma valósult meg azzal, hogy a minden hónap második vasárnapján megtartott szentmisén a szolgálatot az iskola tanárai, diákjai és a szülők végzik aktívan bekapcsolódva a szertartásba. A szentmise szépségét az iskola gyermekkórusa is emeli; így történt ez a májusi diákmisén is, amikor – köszöntve az édesanyákat és a nagymamákat – az „Ó, *nagymami, drága nagymami*” című sanzont énekeltek.

István atya szentbeszédében a Jézus Krisztus mennybemeneteléről szóló evangéliumi részt fejtette ki: „*Miután ezeket elmondta, a szemük láttára fölemelkedett, és egy*

felhő elfedte úgy, hogy tovább már nem láthatták” (ApCsel 1,1-11). A plébános a felhő üzenetére mutatott rá, mint annak a homálynak a szimbólumára, amely fölött a kitisztult szikrázó kék eget találjuk. Amikor a felhők fölé kerülünk akár már 2000 méter magasságban is, szikrázó napsütésben gyönyörűen ragyogó kék ég tárul a szemünk elé, és innen – a tiszta időnek köszönhetően – nagyon messzire el lehet látni.

Mi van azon a felhőn túl, ahová Jézus ment? – tette fel a kérdést István atya. Jézus Krisztus, a mennyei dicsőségben a Szentháromság közösségében foglalta el a helyét, amelyről a Szentírás is üzen nekünk.

Ezután István atya egy korábbi hit-tanórai élményét osztotta meg a résztvevőkkel, amikor egy vak kislány megkérdezte, hogy ő fog-e ott látni a mennyben. A Szentírásban is olvashatjuk, hogy ott színről színre fogjuk látni az Istent, aki vár, hogy mindazt megadhassa nekünk, amit szem nem látott, fül nem hallott, emberi ész fel nem tud fogni. Az igazi kérdés tehát az, hogy ki vár engem a felhőn túl.

Majd Jézus az apostolokhoz intézett utolsó parancsára emlékeztette a jelenlévőket, amely az evangélium hirdetésére szólítja fel az apostolokat, és rajtuk keresztül bennünket is, hogy tegyünk tanúságot az örömhír mellett az élet minden területén.

Heidelsperger István atya prédikációja meghallgatható a www.dnyem.hu oldalon.

*Sajtóiroda
Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye*

A bölcs számár

Az egyik nap a földműves számara beesett a kiszáradt kútba. A szerencsétlen állat órák hosszat kétségbeesetten ordított, míg gazdája megpróbálta kitalálni, mitévő legyen. Végül elhatározta, nem menti ki a számarat, mivel az már amúgy is öreg, s a kiszáradt kutat is be kellene fedni. Összehívta hát összes szomszédját, hogy segítségére legyenek. Mindnyájan lapátot vettek a kezükbe, és elkezdték betemetni a kutat szeméttel. Amikor a számár rájött, hogy mi történik, még szánalmasabb ordított, majd mindenki csodálkozására elhallgatott. Mikor már jó sok szemetet belapátoltak, a gazda betekintett a kútba, s meglepődött azon, amit látott. A számár elképesztő dolgot csinált: a hátára hullott szemetet lerázta magáról, majd ráállt. Ahogy a gazda szomszédjai folytatták a lapátolást, úgy rázta le a hátáról a szemetet, s került egyre magasabbra. Végül pedig mindenki ámulatára, elérte a kút peremét, s akkor hirtelen kiugrott és elszaladt.

Az életben ránk is különféle szemetet dobálnak. Fontos, hogy kikerüljünk a mélyről, lerázzuk a szemetet, és ráálljunk. Minden baj egy lépés lehet a magasba. Még a legnagyobb mélységből is kijuthatunk, csak ne álljunk meg, s ne adjuk fel! Rázzuk le a szemetet, és álljunk rá!

Kedves gyerekek!

Hurrá! Itt a tanév vége!

Reméljük mindnyájatok számára sok pihenéssel és örömteli élményekben gazdagodva telik az áldott vakáció.

A nyár a felüdülés ideje, mikor testen-lélekben feltöltődünk. Bizony, lélekben is, mert nyáron sem hanyagolható el a közös imádság, a templomba járás, sőt a lelkiekről való beszélgetés is könnyebb, tartalmasabb.

A vakáció idején az olvasásra is több idő marad. Sőt, vannak olyan szorgalmas, kíváncsi fiatalok, akik a kötelező olvasmányokat már a nyári hónapokban maguk mögött tudják. A szentírás-olvasásról se feledkeztek el a szünidőben! Keressétek az alkalmat, hogy Jézus egy-egy példabeszédét, tanítását figyelmen, újra átolvassátok.

Végre a szüleitekkel is több időt tölthettek. A rokoni vagy baráti szálakat

ilyenkor ismét szorosabbra fonjuk, úgy érezzük, mintha soha el nem váltunk volna egymástól. Vannak, akik egyedül, tervek, barátok nélkül ténferegnek a nyári szabadság alatt. Az unalom perceit a számítógép vagy a televízió képernyője előtt próbálják elúzni. Bátran szólítsuk meg őket, hívjuk őket közös plébániai programokra, kirándulásokra, hittantáborba. Imádkozzunk értük Jézushoz és a Szűz Máriához.

Gyakoroljátok az irgalmasság cselekedeteit! A mások iránti szeretet, jótettek által értékesebbé, szebbé tehetjük a világot. Ha ezt most, ezekben a hetekben szorgalmasan begyakoroljátok, akkor nemcsak a nyári szabadságot, hanem a szeptembertől újrakezdődő tanévet is jól fogjátok felhasználni.

Szilágyi Orsolya hitoktató, Nyíradony

Ha a Biblia lenne a mobilom

Mi lenne, ha a Bibliánkat úgy kezelnénk, mint ahogy a mobilunkat?

Mi lenne, ha mindig magunkkal hordanánk?

Mi lenne, ha mindig visszafordulnánk érte, ha otthon felejtettük?

Mi lenne, ha az igékre úgy néznénk, mint az SMS-ekre?

Mi lenne, ha ajándékként adnánk?

Mi lenne, ha vészhelyzet esetén elsőként ezt vennénk elő?

Mi lenne, ha úgy tekintenénk rá,

hogy nem tudunk nélküle élni a mai modern világban?

Mert a Biblia olyan, mint a mobilunk. Összeköt Istennel, ezáltal is tudunk Vele kommunikálni, aki ezen keresztül is válaszol.

És miért jobb a Biblia, mint a mobil? Mert soha nem kell a térerő miatt aggódunk, ugyanis Jézus Krisztus a kereszthalálával elérte a 100%-os lefedettséget az egész Földön, és kiontott vérével aláírta azt a szerződést, mely örökre szól, és állja minden számlánkat, így ingyenesen hívható...

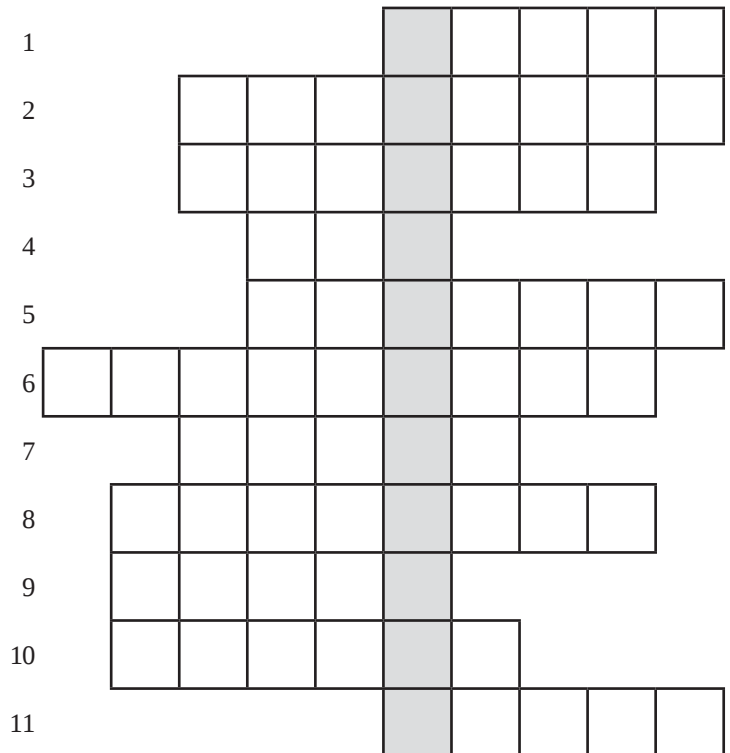

Keresztrejtvény

1. Mennyei Atyánk
2. Legfontosabb mindenben
3. Kín szenvedés helye
4. Kapcsolatunk Istennel
5. Ezen a vidéken is tanított és gyógyított Jézus
6. Jézus Krisztus áldozata
7. Ez van a lelkünkben, ha szívből sajnáljuk, hogy Istent megbántottuk bűneinkkel
8. Mennyország másképpen
9. A második isteni személy
10. Ebben a folyóban keresztelkedett meg Jézus
11. Angyal vitte hírül Szűz Máriának, hogy gyermeket fogan a Szentlélektől

A rejtvény megfejtését az alábbi címre várjuk:
Szilágyi Orsolya
4254 Nyíradony, Szabolcs utca 8.

„Nem vagyunk mi kispályások!”

A Szent János-ovisok is szurkolnak a magyar futballválogatottnak

Az Összefogás XI. Sportegyesület az Emberi Erőforrások Minisztériuma Sport Szakállamtitkársága támogatásával, valamint a Magyar Labdarúgó Szövetség Bozsik Program szakmai támogatásával labdarúgó-fesztivált és szurkolói találkozót szervezett „Nem vagyunk mi kispályások!” címmel 2016. május 22-én Újbudán.

A rendezvényre külön meghívást kapott az ország 24 legjobb iskolai/óvodai szurkolótáborára, köztük az egyeki Szent János Katolikus Óvoda is.

Bővebben: <http://www.dnyem.hu/index.php/homepage/item/1198-nem-vagyunk-mi-kispalyasok>

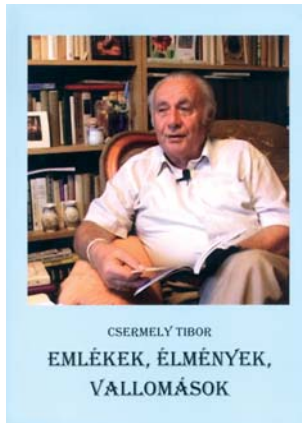
■ Csermely Tibor: Emlékek, élmények, vallomások

A szerző életének, korának hű krónikása, maga rendezte be emlékmúzeumát; a személyes lét eseményeiből, tudományos és közírói tevékenységének munkáiból.

A képzeletbeli múzeumban baran-golhatunk az emlékező személyes tér-idejében, családjához, hivatásához, munkájához kötődő események, élmények körében. Csermely Tibornak megadatott a „kegyelemmel teljes” gazdag életút, és megadatott az a jó kedély és pompás mesélő-, emlékezőkészség, képesség, amellyel élvezetessé varázsolja számunkra a saját történeteit. A megélt élettapasztalatok okán egyfajta bölcs rezignációval, olykor erőteljesebb érzelmkifejezéssel eleveníti meg a régmúlt és a közelebbi évek eseményeit, mesél, anekdotázik a maga és mások örömeire. S közben emléket állít szeretett szüleinek, tágabb családjának és feleségének, akivel életének és tanárságának sok évtizedes élményei kötik őt össze. Emléket állít, tanúságnak és tanulságnak nekünk, gyermekeinek, unokáinak.

A személyes lét eseményeit négy kis könyvecske mutatja be a kötetben, melyek az utóbbi öt évben jelentek meg önálló füzetekként: *A Tanárságom széphi-tóriái*, *Az én világháborúm*, *az Introibo...* *Bemehettem az Úr oltárához* és „*Az ember lassan emlékmúzeum lesz*” címmel.

Először a hivatás, az életének a mai napig (a nyolcvankettediket is betöltve) értelmet, örömet és büszkeséget adó tanári munka megható és humoros történetei

elevenednek meg, s közben – akarva-akaratlanul – kirajzolódnak a tanítói elhivatottság legnemesebb vonásai: a gazdag műveltséganyag igényes továbbadása, az örökös kíváncsiság, az emberszeretet, a jó szándékú nevelés vágya.

Az én világháborúm időben messzire nyúlik vissza, a gyermekkor világába, egy traumatikus történelmi szituáció emlékeit idézi meg. Az embert próbáló idők jeleneteiben felvillannak az erőszaknak, de a segítő szándéknak, a szolidaritásnak a képei is.

A harmadik emlékező füzet, az *Introibo... Bemehettem az Úr oltárához*

címével épülhetett meg az én olvasatom szerint a triptichon, melyben arról a húszesztendei szolgálatról ír, melyet az Úr oltáránál végzett. A szolgálat ma is tart. Az író-emlékező és ma is jó kedéllyel, örömmel tevékenykedő tanár úr igehirdető a javából.

A negyedik füzetecske nem mindennapi jubileumi ünnepek tiszteletére készült – címe már a Mécs László-idézet. Az ajánlásban ez olvasható: „Ez a kis kötet legyen a hála és köszönet hangja házasságunk 60. és tanárságunk gyémántdiplomájának évében.” „István hitével, Gizella szeretetével, Imre tisztaságával” – a Szent Imre Gimnázium általa választott jelmondat tanúságával – számolja még a derű óráit hűségessé tár-sával, Zsuzsával együtt!

A válogatott kötetben személyes történeteket felidéző életút mellett fontos szerepet kap az irodalmi-nyelvészeti tudományos munkát reprezentáló Gárdonyi-tanulmánya.

A könyv harmadik fejezete pedig a szerzőnek a mai napig is aktívan végzett közírói tevékenységét mutatja be. A napilapokban megjelent, aktuális témákra, ünnepekre készült mives jegyzetek élvezetes, tanulságos írások.

Nagy Éva
a Bessenyei Társaság elnöke

■ Író-olvasó találkozó Váci Mihállyal

A gyártelepi művelődési ház szívesen adott helyet – más kulturális programok mellett – író-olvasó találkozóknak. Egy alkalommal nekem adatott a tisztesség, hogy mint az iskola irodalomtanára fogadjam és bevezessem a beszélgetést. Akkor jelent meg Váci Mihály Bodza című köte-te. (Egyébként vele együtt érkezett egykori debreceni osztálytársam, az írói pályája kezdetén lévő Végh Antal is.)

Többen voltak, akik készültek a találkozóra, s így elolvasták a frissen megjelent kötet verseit, és – legnagyobb meglepetésre – felfedeztek benne egy Ave Maria című verset, amelyben a költő litániázó stílusban a szerelem orgonafutamait szólaltatja meg, Jézus anyja nevének újra és újra ismétlésével. Csak nem vallásos ez a Váci Mihály? – ébredt

fel a gyanú egyesekben, s ennek a kéte-lyüknek hangot is adtak, azaz nyílt színen megkérdézték, hogy áll a vallásos-sággal, csak nem hisz talán Istenben?

Szegény Mihály igencsak kényelmetlenül kezdte magát érezni, nem a teljes értetlenséget tükröző megszólalás, hanem az akkor rosszindulatú gyanúsításnak számító provokáció miatt. Feszül-ten, nyugtalanul parírozott, bizonygatta, hogy ez szerelmes vers, s hogy az ő felesége neve is Mária, semmi köze nincs a versnek Szűz Máriához.

És ekkor történt valami! Fiatal, magyar szakos tanárnő emelkedett szólás-
ra, és elmondta, hogy

Kedves Váci Mihály! Önnek semmi oka nincs most visszakozót fújnia. Már csak azért sem, mert ha a görög-római

mitológiának is helye lehet a modern irodalomban, a kétezere éves kereszténységről – ebben az európai kultúrkörben – ezt még inkább el lehet mondani.

Az ifjú tanárnő világosan fogalmazott, szépen és meggyőzően beszélt, és ellentmondást nem tűrően érvelt. Amikor leült, más légkör volt a teremben. Váci Mihály pedig odahajolt hozzám, és azt kérdezte: – Ismered a hölgyet? – Igen – azt hiszem! A feleségem.

Az akkor tőle kapott kötetben így szól a dedikáció: „...szerelemmel és köszö-
nettel a megértésért!”

(Részlet Csermely Tibor: *Emlékek, élmények, vallomások* című könyvéből)

Váci Mihály főministráns volt Nyír-
egyházán gimnazista korában.

■ Lélekáradás az egyeki Szent József Plébánián

Pünkösöd a húsvéti idő záróünnepé. Neve a pentekosztész, ötvenedik szóból ered. Húsvét vigíliája mellett hosszú időn keresztül Pünkösöd is keresztelési nap volt. Így történt ez az egyeki Szent József Plébánián is ebben az évben, amikor egy felnőtt testvérünk mindhárom beavató szentségben részesült, két másik a bérmlás mellett elsőáldozó lett, tizenketten pedig – felkészülésüket követően – a felnőtt nagykorúság szentségében a Szentlélek ajándékait kapták meg.

Bosák Nándor nyugalmazott püspök úr látogatott el egyházközségünkbe ezen a napon. Püspök atya homíliájában rámutatott a három beavató szentség kegyelmi hatásaira, amely által új, örök életet kapunk. Pünkösöd lényege az utolsó vacsorán, az Eucharishtiában nyilvánult meg, aminek különféle nyelveken szóló, lángokban is megmutatkozó kiáradása ötven nap elteltével csak következménye. A Szentlélek elsődlegesen a szentségeken keresztül mutatkozik meg, legfőképpen a szentmisében az epiklézis által, és csak ezután jönnek a csodás gyógyítások, a nyelveken szólás, és a többi karizma. Hiszen a rendkívüli karizmák erre a földi életre szólnak, az átváltoztatás pillanata azonban Krisztus húsvéti feltámadásával kapcsol össze, mert ugyanaz a Lélek művelte, aki által Jézus jelen lesz a kenyérben és borban.

A szentmisében a pap szolgálata által megkezdődik a holtak feltámadása és a Szentlélekben végbemenő újjáteremtés. Igaz, nincsenek lángnyelvek és szélzúgás, helyette csendesen merülünk az isteni jelenlét mélységeibe. A bérmlázók bemutatása után a feldíszített keresztúthoz vonulva újjítottuk meg kereszttségben tett ígéreteinket, ellentmondva a sátán minden csábításának, és megvallva az apostoli hitet, amelyet az egyház, a mi édesanyánk hinni elénk ad. Megrendítő pillanat volt Enikő testvérünk újjászületésének eseménye, a fehér ruhába öltöztetése, mely eszünkbe juttatta saját keresztelésünket, amikor Isten fogadott gyermekei lettünk.

Majd tizennégyen járultak az oltár elé, a Szentlélek erősítő kegyelmét fogadva, hogy jobban ellen tudjanak állni a bűnök csábításának, Istenhez és a szent hithez hűek maradjanak, és adott esetben hitüket állhatatosan megvallhassák.

*Papp László plébános
Fotó: Papp Ágoston*

Papp Mónika az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit ábrázoló képsorozatával ajándékozta meg az egyeki Szent József római katolikus egyházközséget, emléket állítva az Irgalmasság Szentévének.

A képeket ünnepélyes keretek között május 18-án, a pünkösdi szentmisén adta át.

*Papp László plébános
Fotók: Papp Ágoston*

Megújult Újszentmargita Szent Margit-temploma

Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi püspök templombúcsú keretében áldotta meg az újszentmargitai katolikus templomot 2016. január 16-án.

Újszentmargita fliaként az egyeki plébániához tartozik, jelenlegi plébánosa Papp László atya. 2015-ben az Emberi Erőforrás Minisztériuma által 4 850 000 Ft-tal támogatott projekt keretében a belső festést végezték el.

Puskás Noémi

KATOLIKUS ISKOLÁK GAZDASÁGI VEZETŐI TALÁLKOZTAK DEBRECENBEN

2016. március 18-án gazdasági vezetők továbbképzésére került sor Debrecenben a Szent József Gimnáziumban. Ezen az alkalmon a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye által fenntartott intézmények gazdasági vezetői mellett részt vettek a Nyíregyházi Egyházmegye és a Hajdúdorogi Főegyházmegye által fenntartott intézmények gazdasági munkatársai is.

A vendégeket Molnár Katalin EKIF-főigazgató köszöntötte, majd Fodor András püspöki helynök a rendezvényt

megnyitó gondolataiban kihangsúlyozta, milyen fontos és nélkülözhetetlen a gazdasági szakemberek továbbképzése – akár oktatási, akár szociális, akár az egyházmegyék központi intézményeiben végzik szolgálatukat –, hogy feladataikat a lehető legmagasabb színvonalon, a jogszabályok teljes körű ismeretében tudják végezni.

A nap előadója Oláh Gáborné, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Katolikus Iskolai Főhatóság igazgatóhelyettese volt. Bemutatkozása után hangsúlyozta a jogszabálykövetésen túl az

egymással történő tapasztalatcseréből, tapasztalatátadásból származó továbbképzés fontosságát is.

A nap a konzultáció jegyében zajlott. Előadónk a 2016. évi adó-, tb, számviteli jogszabályok változását ismertette meg a jelenlévőkkel, kibővítve ezeket az oktatási intézményekre vonatkozó egyéb törvényességi változásokkal, amelyek szintén érintik a gazdasági területen dolgozók munkáját is.

A nap folyamán sok olyan kérdés merült fel, amit közös gondolkodással, egymás gyakorlati tapasztalatainak feldolgozásával, befogadásával sikerült megválaszolni.

A napot Molnár Katalin köszönőszavai zárták, amelyben kifejezte reményét, hogy ez az alkalom hagyományteremtő volt.

*Axmann-né Pogány Hajnalka
gazdasági ügyintéző*

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Ünnepeltek Sóstóhegyen

Sóstóhegy 1952 óta tartozik Nyíregyházához, korábban egy része Nyírpazonyhoz, másik része Kótaj községhez tartozott. Egyházigazgatási szempontból az orosi plébánia társ-egyházközsége.

vett – többek között – dr. Seregély István ny. egri érsek, Szováti Tamás orosi plébános, Fehér János orosi tiszteletes és dr. Sivadó Csaba görög katolikus parochus.

A Szentcsaládot ábrázoló oltárkép

val közösen készítették 2008-ban azt a székelykaput, amelyet a sóstóhegyi temető bejáratához állítottak fel, míg a katolikus templom stációképei is az ő alkotásai, s 2014 óta ékei a templomnak. Az oltárkép megszületése – többek között – egy jótékony célú adománynak is köszönhető: az egyházközség tagja, Stefánné Héri Zsuzsanna vallásos témájú festményeit ajánlotta fel, amelyek megvásárlásával ki-ki hozzájárult a kép elkészítéséhez. Az oltárkép a templom védőszentjét, munkás Szent Józsefet állítja a középpontjába, aki mellett a gyermek Jézus tevékenykedik Mária figyelő tekintetétől övezve.

Ilyés Gábor

2016. április 24-én a templom új oltárképének felszentelésével vette kezdetét az az ünnepi szentmise, amelyet a sóstóhegyi templom építésének 25. évfordulója alkalmából, a templombúcsú napján mutatott be Bosák Nándor ny. püspök. A szentmisén részt

Sándor Attila székelyudvarhelyi fagra-
ragó művész alkotása. A művésznek
volt már korábban kapcsolata Nyíregyháza e városrészével, hiszen édesapj-

KÁNTORT KERESÜNK!

Levelek Római Katolikus plébániája kántort keres Levelekre és a hozzá tartozó fíliákra, Ófehértó és Magyar településekre.

Érdeklődni: Lengyel József plébános
+36-30/445-4719

Zarándoklat az Irgalmasság évében

Szegedi Kálmán atya vezetésével, Varga János és Szenes József atyák közreműködésével, a debreceni Jézus Szíve Plébánia híveivel lelki napon vettünk részt Nyíregyházán, az Isteni Irgalmasság-templomban, ahol Palánki Ferenc megyéspüspök is köszöntötte a résztvevőket.

A zarándokokat Tóth László plébános köszöntötte, majd Varga János nyugalmazott plébános arról beszélt, hogy mennyire fontos a bennünket jóra sarkalló Szentlélekre való hagyatkozás. Ahogyan a jó létezik, úgy a gonosz is megpróbál ránk hatni. A gonosz lélek megrontja az embereket, bűnöket követünk el, azokkal önmagunknak, embertársainknak és Istennek is fájdalmat okozunk. Bűnbánatra és megbocsátásra van szükségünk. Sok ember magának, felebarátjának, sőt Istennek sem tud megbocsátani. Megbocsátás nélkül pedig nincs gyógyulás. Jézus azt adja, amit a világ nem tud adni, a teljes lelki megbocsátást, gyógyulást.

Szenes József nyugalmazott plébános napjaink valóságát vázolta fel, a zarándokút és a turistaút különbségét. Lourdes-ban – a statisztikák szerint – kevesebb a gyógyulás, imádság, böjt,

szentgyónás, szentáldozás a korábbi évekhez képest. Miért? Sajnos, több a turista, azok száma, akik a látnivalóért utaznak a kegyhelyre.

Szenes atya ajándéknak tartja, hogy 2000. április 30-án részt vehetett Fausztina nővér szentté avatásán Rómában. Húsvét első vasárnapját II. János Pál pápa kijelölte az Isteni Irgalmasság vasárnapjának. Felhívta a figyelmet arra, hogy az ember zarándokként egyfajta utat tesz meg, amely jelképezi az életet. Végig kell járni életünk útját, amely áldozathozattal jár; ez megtérésre, irgalmasság gyakorlására készít bennünket.

Délután szentmisén vettünk részt, majd a lelki nap az Irgalmasság rózsafüzér elimádkozásával zárult.

Reviczky Éva

„Emberről Emberig” című rajzpályázat

A Katolikus Karitás „Emberről Emberig” című rajzpályázatának egyházmegyei fordulója sikeresen lezárult. Az Egyházmegyei zsűrizés megtörtént, amit a két Nyíregyházi Görögkatolikus Általános Iskolai rajztanárnak, Schmidné H. Ritának és Schmiedné M. Tímeának köszönhetünk. Szép számban érkeztek be rajzok, szám szerint 285 darab, amelyekből nem volt könnyű mindkét korosztályból kiválasztani az első három-három helyezettet. Az egyházmegyei díjak átadása 2016. július 2-án lesz Napkoron az Egyházmegyei Karitás Napon, amelyre mindenkit szeretettel hívunk és várunk.

*Mészáros László
egyházmegyei karitás-igazgató*

„Az ember Isten legszebb himnusza”

A debreceni Jézus Szíve-templom hívei és vendégei 2016. április 10-én közös délutáni kiránduláson megtekintették Balmazújvárosban a Semsey Kastélyban Ritók Lajos festőművész kiállítását.

Rembrandt mellett Ritók Lajos festőművész neve eltörpültnek tűnhet, de semmi oka a kishitúségre. A festőóriás 400 évvel ezelőtt készült művei ma is csodálatot keltenek a látogatókban. Ritók Lajos kortárs művész, de Leonardo da Vinci és Munkácsy Mihály stílusában fest. Remekműveket láthatott az odalátogató. Portréi kifejezetten idős embereket ábrázolnak, akik mögött ott van az élet. A festő stílusa: apró részleteket megjelenítő, nagyon mély átér-

zéssel megfestett remekművek. Fiatal kora ellenére a kezében rejlik minden, hosszú, súlyosan viselt és megélt életek megfestésének a tehetsége.

Ritók Lajos festőművész szerénységére utal nem dicsekedett egyáltalán azzal, hogy több mint 27 országban állították ki képeit. Most ismét a párizsi Louvre-múzeum várja a festményeit, valamint a közeljövőben Japánban egy nagyon híres magyarországi porcellánmanufaktúrával állít ki közösen.

A művész Debrecenben él családjával. Erdélyi származású, közöttünk élő, nagyon is mai ember. A képei felölelik

a múlt, a jelen és jövőbeni embert, bennünket, akik Isten legszebb himnusza vagyunk.

Reviczky Éva

Gyalogos zarándoklat indult Szent László király sírjához

A középkorban jelentős zarándokhely volt Szent Lászlónak, a kor legnagyobb lovagkirályának nagyváradi sírja. Ezt a nemes hagyományt továbbra is ápolva határon átívelő gyalogos zarándoklat indult április 21-én, csütörtökön Gyomaendrőről Nagyváradra.

Dr. Dénes Zoltán egyetemi docens, korábban az újrírázi Magyarok Nagyszasszonya Római Katolikus Egyházközség, jelenleg Berettyóújfalu

plébánosa és dr. Bartha Elek tanszékvezető (Debreceni Egyetem, Néprajz Tanszék) 2012-ben újították fel a középkori gyalogos zarándoklat hagyományát. Azóta minden évben közel 30 zarándokkal indulnak el a megszozott útvonalon a gyomaendrődi Szent Imre-templomtól, és három nap után, szombaton érkeznek Nagyváradra, majd vasárnap részt vesznek az egyhetes Varadinum rendezvénysorozat utolsó napján, a Nagyváradai Egyházmegye Szent László-zarándoknapján, amelyet Böcskei László megyéspüspök vezetésével tartanak.

Szent László király sírjához a középkorban Európa országaiból 54 király zarándokolt el zarándokruhában a királyi beavató eskü letétele előtt. A zarándok királyok ennek emlékére egy-egy fogadalmi templomot építettek Váradon. Ez a hagyomány a török hódoltság idején szakadt meg, a fogadalmi templomok közül is csak egy maradt fenn.

Sajtóiroda
Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

Állandó kiállítás nyílt Egyeken

A Történelmi Szent Lázár Katonai és Ispotályos Lovagrend Szent Erzsé-

bet Komendájának festőművészei – Simon. M. Veronika festőművész kezdeményezésére – 2016. május 11-én 23 darabból álló gyűjteményt ajándékoztak az Egyeki Szent József Plébániának és minden egyeki lakosnak.

A kiállított képek alkotói: Dezső Ilona Anna, Gy. Simon Margit, Herceg Teréz, Hubert Tibor, Kishonthy Éva, Pocsai Julianna, Simon M. Veronika, Szakácsi Éva, Szombathy Júlia, Surányi Rozália.

Papp László plébános

Restaurálták a tabernákulumot a balmazújvárosi templomban

Templombúcsút tartottak 2016. május 7-én, Urunk mennybemenetelének ünnepén a 230 éves balmazújvárosi egyházközség templomában, ahol Kocsis Gábor Csaba plébános hálát adott Istennek, hogy a templom épületének fel-

újítása után sor kerülhetett a tabernákulum restaurálására is, majd megköszönte a hívek nagylelkű adományait.

A plébános atya prédikációjában kiemelte, hogy Jézus áldás közben emelkedett a mennybe tanítványai előtt. Ilyen áldás az egész teremtett világ és minden embernek a saját egyéni élete is, amelyben a templomnak kiemelt helye kell, hogy legyen.

A szentségimádást és a szentségi áldást követően családias hangulatú agapén vettek részt a hajdúböszörményi és a hortobágyi hívek a vendéglátó balmazújvárosi egyházközség tagjaival együtt.

Üregi Éva

A legszebb éveinket a hitünk teszi boldoggá!

A boldogság nem abból fakad, ha kapunk valamit, hanem abból, ha nemcsak magunkra gondolunk, hanem másokért élünk. Ez a gondolat fogalmazódott meg bennünk, amikor elhatároztuk, Hajdúsámsonból is csatlakozunk az Egyházmegyei Karitás szervetethez.

Hajdúsámson Debrecentől 10 km-re levő város, ahol 2016. január 21-én alakult meg karitás csoportunk. Mészáros László, a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegyei Karitás igazgatója és Fodor András püspöki helynök, plébános vezetésével, 5 fővel vállaltuk e nemes feladat ellátását. A karitás csoportunk a Keresztelő Szent

János nevet vette fel, aki egyben a hajdúsámsoni római katolikus templomunk védőszentje is.

Célunk, hogy a településünkön már nyolc éve működő cigánypasztorációhoz csatlakozva bemutassuk az egyházhoz szolgáló szeretetét, segítsük a szegényeket, a rászorulókat, a bajba jutottakat, a családokat látogatásainkkal, nyhítsunk az idősek magányán. Sok a feladat, sok a lehetőség, ezért egy precíz, jól működő rendszert szeretnénk felépíteni, ahol mindenki el tudja látni a feladatát.

Rektor Józsefné
a Hajdúsámsoni Karitás csoport vezetője

A vatikáni Sixtus-kápolna kórusa koncertezett a debreceni Szent Anna-székesegyházban

A Con Spirito Egyházzenei Fesztivál keretében a vatikáni Sixtus-kápolna kórusa adott koncertet 2016. május 10-én, kedden a debreceni Szent Anna-székesegyházban. A karnagyuk

Ferenc pápától, mint ahogy ajándék az Irgalmasság szentévének a meghirdetése, amely által a Szent Anna-székesegyház kapuja is egy szent kapu lett erre az évre, hogy aki ezen belép, az irgal-

Ha élményben van részünk, az életünk is szebb, és magunk is jobbak leszünk – fejezte be gondolatait Palánki Ferenc püspök atya.

A Capella Musicale Pontificia „Sistina”, a pápa kórusa, eredete az egyház első századaira vezethető vissza. A VI. században Nagy Szent Gergely pápa átszervezte, majd VIII. Bonifác pápasága alatt jelentős változásokat hajtott végre a kórus életében.

IV. Sixtus pápa tovább alakította, 1471 óta viseli a „Sistine” nevet, mint a pápa előtti hódolata jelét, aki újjáélesztette a kórust, valamint utalva az azonos nevű kápolnára is.

2010. október 16-án XVI. Benedek pápa Msgr. Massimo Palombellát jelölte ki a kórus új vezetőjének. Az együttes 20 állandó felnőtt énekesből és 30 fiúénekesből (Pueri Cantores) áll, akiket Msgr. Marcos Pavan készít fel.

A pápai liturgikus szertartásokon végzett szolgálatukon kívül a Sixtus-kápolna kórusa világszerte koncertezik teljes létszámmal, illetve kisebb formációkkal. Koncertjein, a zenei és liturgikus történelem bemutatásán túl, a kórus az egyház evangelizációs küldetését is végzi.

Sajtóiroda

Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

Msgr. Massimo Palombella volt, orgonán kísért Juan Paradell Solé.

A koncert elején Palánki Ferenc megyéspüspök köszöntötte a kórus karnagyát és tagjait. A főpásztor elmondta, ajándékként tekint erre a koncertre

mas szeretetet tapasztalja meg. A kórus, mint ahogyan mondta a püspök atya, énekével magasztalja, dicséri az Istent a pápai szertartásokon és turnéikon, ezzel élményt is nyújtva a hallgatóiknak. Az élményben benne van az élet szó.

JÉZUS SZÍVE CSALÁDOK TALÁLKOZTAK AZ IRGALMASSÁG VASÁRNAPJÁN MÁNDOKON

„Széled és alázatos szívű Jézus, alakítsd szívünket a te Szíved szerint!”

A Jézus Szíve Családok Regionális Találkozóját rendezték meg 2016. április 3-án, az Irgalmasság vasárnapján a mándoki római katolikus templomban és az egyházközség közösségi házában. A környékbeli, főként a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Kisvárdai Esperesi Kerülethez tartozó Jézus Szíve Családok közösségei mintegy száz fővel jöttek össze.

A találkozón Lengyel József leveleki plébános tartott előadást,

majd dr. Krakomperger Zoltán püspökségi irodaigazgató, a debreceni Szent István Plébánia plébánosa vezetésével szentmise és szentségimádás volt. A közös imádság során „Az Isteni Irgalmasság tisztelete” című imafüzetből vett fohászokat mondták el, majd a találkozó agapéval és kötetlen beszélgetéssel zárult.

A Jézus Szíve Családok közösségei a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye területén többnyire a 2014-ben elhunyt dr. Miklós Dezső atya mártírszolgálati szolgálata során alakultak,

egymásra jó hatást gyakorolva, hiszen egy-egy településen több család is működik. Mándokon három család tartozik ehhez a lelkes közösséghez. Bodnár Imre mándoki plébános lelkes híve ennek a mozgalomnak, hiszen előző szolgálati helyén is több Jézus Szíve Család-közösséget is alapított. A plébános havonta tart szentmisét Jézus Szíve tiszteletére a Jézus Szíve Családok részvételével.

Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye
– Sajtóiroda

Lélekharangot szenteltek fel Jánkmajtison

Isten kegyelméből lélekharangot szenteltek 2016. június 4-én, a jánkmajtisi köztetetőben. A harang öntése a település egyházközségeinek adományából és a helyi önkormányzat képviselő-testületének támogatásával valósult meg. A 40 kg súlyú lélekharangot az „*Én élek és ti is élni fogtok*” (Jn 14,19), a hátoldalán pedig „*Isten dicsőségére öntették a jánkmajtisi katolikus és református felekezettek, 2016*” felirattal Farkas Titusz, monori mester, a haranglábat pedig Rápóti Gyula fafaragó készítette.

A harangot – Ország József polgármester beszéde után –, a történelmi egyházak képviselői, Szabó Béla református lelkész, Kovács Róbert görög katolikus parochus és Bökö Péter római katolikus plébános szentelték fel. *Rostásné Gocs Rozália*

Határon innen, határon túl

A kisvárdai Szent László Katolikus Középiskola és Általános Iskola tanulói (9. E, 11. E és 7. A osztályokból) ettől a tanévtől kezdődően bekapcsolódtak a határon túli magyar világ megismerésébe. Diákjaink áprilistól júniusig járják Erdély földjét, hogy még jobban megismerjék múltunkat, mely összekapcsolja a magyarságot határon innen és túl.

Az első napot hosszú utazással töltöttük, mire elérkeztünk a célállomáshoz Kézdivásárhelyre. Közben azonban megálltunk Gyulafehérváron, Pelesen és Brassóban. A második nap délelőttjét

Kézdivásárhely felfedezésével töltöttük, délután pedig a Szent Anna-tó környékét jártuk be. A harmadik napon egy kicsit cudar időnk volt, így a gyönyörű Peles-kastélyt látogattuk meg a túrázás helyett. A negyedik napon eljutottunk Csíkszeredába, ahol megtekintettük a Makovecz Imre által tervezett templomot, Csiksomlyón imádkoztunk a templomban, és végigjártuk a kálváriát. Délután a kovásznai gyermekotthon lakóit leptük meg műsorunkkal és ajándékainkkal, valamint megtekintettük a Haszmann Pál-múzeumot is. Az ötödik

napon egy nagy kirándulást tettünk a Gyilkos-tó, Békás-szoros környékén. A hazafelé vezető úton sem pihentünk, megnéztük Kolozsvár nevezetességeit.

A gyerekek nemcsak élményekben gazdagodtak az utunk során, hanem magyarságtudatuk is erősödött, és mély barátságok is szövődtek a kirándulások alatt.

Kerezsi Béláné

A Szent Jobb Mátraverebély-Szentkúton

Az Irgalmasság Szentévének különleges eseménye, hogy a Szentkúti Nemzeti Kegyhelyen fogadják a Szent Jobbot augusztus 13-án 9.30-kor. A 11.00-kor kezdődő szentmisében Erdő Péter – a magyar nyelvterület püspökei jelenlétében – kihirdeti az év elején meghozott alábbi döntést:

A Santa Maria Maggiore-főbazilika affiliálta (affiliáció, lat. filiatio: leánnyá fogadás) a nemzeti kegyhelyet. Szentkút

így a szeretet kötelékével kapcsolódik az Istenszülő tiszteletére szentelt első bazilikához, és olyan kiváltságokat kapnak a nemzeti kegyhelyre érkezők, amelyek az Irgalmasság Szentévé után is alkalmat adnak a zarándokcsoportoknak az év minden napján, az egyéni búcsújáróknak pedig valamennyi Szűzanya-főünnepen a teljes búcsú nyerésére.

Sajtóiroda – Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

Csatlakozz a Debrecenből Máriapócsra induló gyalogos vagy kerékpáros zarándoklatához!

A Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye évi szokásos búcsúját 2016. július 31-én, vasárnap tartja Máriapócsra. A 10 órakor kezdődő ünnepi szentmise főcelebránsa Főtitkárnak Bosák Nándor kártyamestert debrecen-nyíregyházi püspök lesz. A búcsúra Debrecenből gyalogos és kerékpáros zarándoklat is indul.

Gyalogos zarándoklat - 70 km

Indulás: 2016. július 29-én, pénteken reggel 6 órakor a Szent Anna-székesegyház előtt.

Szállás: az első éjszaka a Nyíradonyi Általános Iskola tornatermében, július 30-án, szombaton pedig igény szerint Máriapócsra zarándokházban lesz.

Útvonal: Debrecen, Szent Anna-székesegyház – (kerékpárút) – Hajdúsámson – Tisztavíz – Nyíradony – Nyírmihálydi – Nyírgelse – Kisléta – Máriapócs.

Kerékpáros zarándoklat – 70 km

Indulás: 2016. júl. 30-án de. 10.00-kor a debreceni Szent István templomtól.

Útvonal: Debrecen, Hajdúsámson, Nyíradony, Nyírbátor és Máriapócs. Az érkezés napjára szállás, vacsora, valamint másnapra reggeli és ebéd rendelhető Máriapócsra a zarándokházban.

Visszaindulás: másnap, július 31-én 15.00-kor lesz.

Debrecenbe érkezés kb. 20.00-ra. A zarándoklatot vezeti Dr. Krakomperger Zoltán plébános.

Július 30-án, szombaton este a zarándokok elmélkedéssel egybekötött szentségimádáson vesznek részt a kegytemplomban. A zarándoklatához csatlakozni lehet az útvonal során érintett településekről is.

Érdeklődni: A gyalogos és kerékpáros zarándokok részvétel, szállásfoglalási, étkezésrendelési szándékukat legkésőbb július 18-ig jelezzék Bohán Juditnál: bohanjudit@gmail.com Telefonszám: 30/305-3238

Sajtóiroda - Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Palánki Ferenc püspök atya is focizott a „debreceni sztárok” között az ökumenikus foci-kupán

Immár csaknem „évtizedes” hagyomány, hogy Debrecenben az ökumené jegyében évről-évre Debreceni Ökumenikus Szenior Foci-Kupát rendeznek, amelynek kezdeményezője és mindenkori szervezője dr. Velkey Ferenc egyetemi docens, a debreceni Szent László Domonkos Plébánia világi elnöke. A 2016-os kupát a plébánia vállalta, hogy ezzel az eseménnyel is

A tornán bemutató mérkőzést is tartottak a „debreceni sztárok” és a „Domonkosok” csapata 4:3 eredménnyel. A debreceni hit- és közélet „sztárjai” között játszott többek között Palánki Ferenc megyéspüspök, Dombi Tibor, a DVSC-TEVA legendás futballistája, Horváth Zoltán, a Magyar Katolikus Rádió Szerkesztője, Hodossi Sándor, a Debreceni Református Hittudomá-

felhívja a figyelmet a Domonkos Rend fennállásának 800 esztendőjének jubileumára és a rend debreceni jelenlétére, hivatására. A foci-tornát 2016. április 23-án a Debreceni Egyetem, Agrártudományi Központ sportpályáin tartották.

Velkey Ferenc megnyitó gondolataiban elmondta, ez a sportesemény a városban nagyon hasznos, dicséretes, hiszen ezen keresztül is ismerkednek egymással Debrecen különböző vallásfelekezeteinek tagjai. A találkozó célja, hogy a játék közösség-szervező ereje egybekapcsolja Debrecen keresztény-keresztény közösségeit, és jó alkalmat kínáljon a beszélgetésre, tartalmas együttlétre.

Ezután Palánki Ferenc megyéspüspök, a „debreceni sztárok” csapatkapitánya is köszöntötte a résztvevőket és elmondta, a labdarúgás a legkeresztényebb sport, mert nem az ellenséget, hanem az ellenfelet látják a játékosok, és célja nem a saját érvényesülés, hanem, hogy helyzetbe hozzák a társaikat és a csapat győzzön.

nyí Egyetem docense, Nagy Csaba, a Szent Anna-székesegyház káplánja, és Palánki István, a Nemzeti Sport újságírója.

Debreceni ökumenikus szenior foci-tornán összesen kilenc csapat vett részt, az első három helyezett:

1. Csapókert Református Gyülekezet
2. Görög Katolikus Egyház, Debrecen
3. Kossuth utcai Református Gyülekezet

Sajtóiroda –

Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

IMPRESSZUM

Kiadja: a Debrecen–Nyíregyházi Egyházmegye

Felelős kiadó: Felföldi László
általános helynök

Főszerkesztő: Kovács Ágnes

Öröm-Hír Szerkesztőség:
4024 Debrecen, Varga u. 4.

Telefon: 06-52-530-451,
06-30-240-1482

E-mail: sajtoiroda@dnyem.hu

Fotó: Kovács Ágnes

Nyomda: Rexpo Kft.,

felelős vezető: Rácz János

Jubileumi ünnepség Flóra tanyán

„István hitével, Gizella szeretetével, Imre tisztaságával”

Kettős jubileumra hívta a híveket a Baktalórántházi Római Katolikus Egyházközség filiájába a Flóra tanya templomába Boldog Gizella ünnepén. Éppen negyedszázaddal ezelőtt, 1991 májusában szentelte fel azt Dr. Seregély István egri érsek Gizella királyné tiszteletére.

A maga nemében építészeti különlegességnek számító, Csaba László által tervezett templom belső ékesége a szenteket ábrázoló tíz, színes ablak, a szentélyben látható „Jézus a Golgotán” oltárkép, a különleges ambó és a szentségtartó. Utoljára a felszenteléskor, 25 évvel ezelőtt imádkozott ennyi hívő keresztény a templom falai között, mint amennyien összegyűltek erre a kettős jubileumra. Az ünnepen Hasulyó János kanonok atya megáldotta a jubiláló házaspárokat hűségük jeléül kaptak emléklapot és egy szál vörös rózsát. Juhász Imre újfehértói, korábban Baktalórántházán szolgált kanonok plébános atya ünnepi prédikációjában Boldog Gizella méltatásával egyetemben hangsúlyozta a házasság szentségének fontosságát, a családalapítás és a gyermekek vallásos nevelésének szükségességét, amely sajnos a mai világban elvesztette vonzerejét. A szép lelki esemény a Keresztény Értelmisségek Szövetségének baktalórántházi csoportjának és a római katolikus egyházközség szervezésében valósult meg. A perselybevételt és a hívek adományát a templom javítására, festésére fordítják.

Némethné Csubák Éva, sajtóapostol

Aranyszablya Fesztivállal mutatkozott be a tavaly megalakult társaság Geszteréden

Geszteréden került elő 1927. május 4-én a Kárpát-medence máig legrangosabb honfoglalás kori leletegyüttese, melynek legszébb darabja egy aranyserelékes szablya. A lelet ezen kiválóságát és rendkívüliségét kívánja ismertté tenni a tavaly megalakult Geszterédi AranySzablya Társaság Alapítvány a munkájával és hagyományaival, amelynek első nagyobb rendezvénye volt 2016. május 28-án a geszterédi Községi Parkban rendezett AranySzablya Fesztivál.

A fesztivál megnyitóján Palánki Ferenc debreceni–nyíregyházi püspök is részt vett. A főpásztor köszöntő gondolataiban elmondta, a falu múltjához hozzátartozik, hogy a honfoglalás idején voltak, akik életüket adták ezért a földért, amelyet a mai kor embere kincsként őriz. Keresztény életünk is ilyen: ha másokért áldozatot hozunk, odaadjuk az életünket, akkor abból élet fakad, még akkor is, ha közben ezer év telik el. Jézus beszél az evangéliumban a földbe rejtett kincsről: „Hasonló a menynek országa a szántóföldbe rejtett kincshez. Egy ember megtalálta, újra elrejtette, aztán örömeiben elment, eladta mindenét, amije csak volt, és megvette a szántóföldet” (Mt 13, 44). A geszterédi lelet felbecsülhetetlen érték, de az igazi érték az, hogy

ennek ürügyén a falu közössége összejön, és együtt ünnepel, mert „Boldog az a nép, amely tud ünnepelni” (Zsolt 89,16) – fejezte be beszédét Palánki Ferenc.

„A hagyomány nem a hamu őrzése, hanem a láng továbbadása” (Morus Szent Tamás) – RácZ János a rendezvény motójaként jelölte meg a XVI. századi hitű katolikus gondolatát. Az AranySzablya Társaság elnöke a fesztiválmegnyitó beszédében kifejtette, manapság egyre fontosabbak lesznek a közösséget összekötő, formáló programok, összejövetelek. A falu örökségül kapta a honfoglalás kori leleteket, amelynek üzenete az értékeink megvédése, az ebben való kitartó munka, amit egykor a szablya birtokosa is tett. A szülőfalunk, a közösség értékeit nekünk is védenünk kell, amelyhez összefogás szükséges. RácZ János végül megköszönte a fesztivál támogatóinak nagylelkű adományát.

Szabó József polgármester a megnyitón abbéli örömét fejezte ki, hogy nemcsak a település lakói, hanem az onnan elszármazottak is hazatértek, hogy együtt ünnepeljenek. Kifejtette, a jövőnk a legfiatalabb korosztályra kell építeni, az idősekre pedig vigyáznunk kell, hiszen ahogyan a mondás is tartja „akinek nincs múltja, an-

nak jövője sem lesz”.

A geszterédiek előtt a páratlan értékű honfoglalás kori lelet a feltárása óta ismert. A polgármester egyben kiemelte Varga Gyula tanár munkáját, akinek köszönhetően az elmúlt évtizedekben egyre inkább bekerült a köztudatba az aranySzablya-lelet, mígnem 2015-ben – ennek népszerűsítésére megalakult – az AranySzablya Társaság.

A gazdag, színes, sokrétű programmal teli fesztivált a település közösségei a legfiatalabbaktól kezdve a nyugdíjas korosztályig – valamint a szomszédos falvak közösségei kulturális programjaikkal is gazdagították. Megrendezték az I. AranySzablya Futóversenyt 1927 és 5000 méteres távon, ezenkívül az egész napos rendezvényen – többek között – az irodalmi, rajz- és építészhallgatói tervpályázatok eredményhirdetése, Komiszár János festőművész, valamint Piroska János honfoglalás kori kiállításának megnyitóját, hagyományörző és néptáncsoportok fellépése, énekes előadások tarkították a napot. Végül Vikidál Gyula-koncert és jótekonysági bál zárta a napot.

Kovács Ágnes

RácZ János kuratórium elnök

Szabó József polgármester

Palánki Ferenc megyés püspök

I. AranySzablya Futóverseny

Hagymányörzők

Plósz Jolán – ének